ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ବିବରଣ

ଲୂକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁସ୍ତକ

୧ ହେ ଥିୟଫିଲ, ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକରେ
ଯୀଶୁଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ
ଲେଖିଛି। ୨ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କର ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ
ଆରମ୍ଭରୁ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି
ଲେଖିଛି। ଏହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ନିଜେ ବାଛିଥିବା
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ। ପବିତ୍ର
ଆତ୍ମାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ଯୀଶୁ, ପ୍ରେରିତମାନେ* କ'ଣ କରିବା
ଉଚିତ, ସେହି କଥା କହିଲେ। ୩ଏହି ଘଟଣାଟି ଯୀଶୁଙ୍କର
ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଘଟିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା ସେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଖେଇ ଦେଲେ ଯେ, ସେ
ଜୀବିତ ଥିଲେ। ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିଥିବାର
ଚାଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର
ଦେଖିଲେ। ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। ୪ଦିନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ
ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ
ସେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲମ ନ ଛାଡିବାପାଇଁ କହିଲେ।
ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ଦେଇଛନ୍ତି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ
ଆଗରୁ କହି ସାରିଛି। ତେଣୁ ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନ ପାଇବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରୁହ।
୫ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ବାପ୍ତିଜିତ ହେବ।"

ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିଆଗଲେ

୬ପ୍ରେରିତମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏହି
ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ଦେଉଅଛନ୍ତି କି?"
୭ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ, ସେ ତାରିଖ ଓ ସମୟ ଗୁଡ଼ିକ
ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେ
ବିଷୟରେ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ। ୮କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ। ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶକ୍ତି
ପାଇବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷୀ ହେବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ। ପ୍ରଥମେ ଯିରୂଶାଲମର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମଗ୍ର ଯିହୂଦା
ପ୍ରଦେଶ, ଶମିରୋଣ ଓ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ।"
୯ଯୀଶୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଏତିକି କହିବା ପରେ ତାହାଙ୍କୁ
ଆକାଶକୁ ଉଠେଇ ନିଆଗଲା। ପ୍ରେରିତମାନେ ଦେଖୁଥିବା
ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଖଣ୍ଡେ ମେଘ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ, ଓ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ। ୧୦ଯୀଶୁ
ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁ
ରହିଥିଲେ। ହଠାତ୍ ଦୁଇଜଣ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ପୁରୁଷ
(ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ) ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ଠିଆହେଲେ। ୧୧ସେହି
ଦୁଇଜଣ ପୁରୁଷ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ହେ ଗାଲୀଲୀର
ଲୋକେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଠିଆହୋଇ ଆକାଶ ଆଡେ
କାହିଁକି ଚାହିଁଛ? ଏହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଉଠାଇ ନିଆଗଲା, ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ, ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଯିବାର ଯେପରି ଦେଖିଲ, ସେହିପରି
ସେ ପୁଣି ଫେରିଆସିବେ।"

ଜଣେ ନୂଆ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ନିର୍ବାଚନ

୧୨ତାପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଜୀତ ନାମକ ପର୍ବତରୁ
ଯିରୂଶାଲମ ଫେରି ଆସିଲେ। (ଏହି ପର୍ବତ ଯିରୂଶାଲମଠାରୁ
ପ୍ରାୟ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ଦୂର)। ୧୩ପ୍ରେରିତମାନେ ସେଠାରେ
ପହଞ୍ଚି ଉପରମହଲାର ଏକ କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଗଲେ,
ସେଠାରେ ସେମାନେ ରହିଲେ। ଏ ପ୍ରେରିତମାନେ -ପିତର,
ଯୋହନ, ଯାକୁବ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଫିଲିପ୍ପ, ଥୋମା, ବାର୍ଥଲମି,
ମାଥିଉ, ଆଲଫିର ପୁତ୍ର ଯାକୁବ, ସାହସୀ ଶିମୋନ ଓ
ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଯିହୂଦା ଥିଲେ।
୧୪ପ୍ରେରିତମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଥିଲେ, ଓ ଗୋଟିଏ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକମନ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ।
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କେତେ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ, ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା
ମରିୟମ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ।
୧୫ସେହି ସମୟରେ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ଶହେକୋଡିଏ
ଜଣ ବିଶ୍ୱାସୀ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ। ପିତର ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, ୧୬"ଭାଇମାନେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦାଉଦଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା କହିଛନ୍ତି ଯେ, କିଛି
ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ। ସେ ଏହା ଯିହୂଦାଙ୍କ ବିଷୟରେ
କହିଥିଲେ। ୧୭ଯିହୂଦା ଆମ୍ଭ ଦଳରେ ଥିଲା ଓ ଆମ୍ଭ ସହିତ
ଏକତ୍ର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କହିଥିଲେ
ଯେ ଯେଉଁଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାକୁ ଯିବେ
ଯିହୂଦା ସେମାନଙ୍କର ନେତା ହେବ।"

ପ୍ରେରିତମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ

[୧୮]ଯିହୂଦାକୁ ଏହି ଘୃଣ୍ୟ କାମ କରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା
ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେଥିରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଜମି କିଣି ଦେଲା।
କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ମୁଣ୍ଡ ମାଡ଼ ହୋଇ ପଡିଲା। ପରେ
ତା'ର ପେଟ ଫାଟିଗଲା, ଓ ଅନ୍ତବୁଜୁଳା ବାହାରି ପଡିଲା।
[୧୯]ଏହି କଥା ଯିରୂଶାଲମ ବାସିନ୍ଦାମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଲେ।
ଏଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ-ନିଜ ଭାଷାରେ ଏହି ଜମିକୁ
"ହକଲ୍‌ଦମା" ଅର୍ଥାତ "ରକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର'ବୋଲି କହିଲେ।")
[୨୦]ପିତର ପୁଣି କହିଲେ, "ଗୀତସଂହିତାରେ ଯିହୂଦା
ସଂପର୍କରେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି:

'ତା'ର ବାସଗୃହ ଜନ ଶୂନ୍ୟ ହେଉ, ସେଠାରେ
କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବାସ ନ କରନ୍ତୁ।'
ଗୀତସଂହିତା ୬୯:୨୫

ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି:

'ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେହି
ବ୍ୟକ୍ତି କରନ୍ତୁ।' ଗୀତସଂହିତା ୧୦୯:୮

[୨୧-୨୨]ତେଣୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନର
ସାକ୍ଷୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଜଣେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଯୋଗ
ଦେବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ। ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭ
ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ
ଯେତେ ଜଣ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଜଣକୁ ହିଁ
ବଛାଯିବ। ଅନ୍ୟଭାଷାରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଯୋହନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିଜିତ ହେବା ଦିନଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିଆ ହୋଇ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଲୋକ
ଜଣଙ୍କ ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ ରହିଥିବା ଉଚିତ।"
[୨୩]ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରେରିତମାନେ ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କ ନାମ
ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି
ଯୋସେଫ, ଯାହାଙ୍କୁ ବର୍ଶବ୍‌ବା ବୋଲି ଯାଉଥିଲା (ଏହାଙ୍କୁ
ଯୁସ୍ତ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିଲା) ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଥିୟ।
[୨୪]ପୁଣି ପ୍ରେରିତମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ,
"ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକଥା ଜାଣିଛ। ଏହି ସେବା
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ପ୍ରେରିତ ପଦ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଯିହୂଦା ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ
ଚାଲିଯାଇଛି। [୨୫]ସେହି ପଦରେ ପ୍ରେରିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ
ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରିଛ,
ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଦିଅ।" [୨୬]ତାପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ
ଏହି ଦୁହିଁଙ୍କ ନାମରେ ଗୁଳା ପକାଇଲେ। କାଗଜରେ
ଲେଖାଥିବା ଗୁଳା ମଥିୟଙ୍କ ନାମରେ ଉଠିଲା। ଏହିପରି
ସେ ଅନ୍ୟ ଏଗାର ଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ପ୍ରେରିତ
ହିସାବରେ ଗଣିତ ହେଲେ।

ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଆଗମନ

୨ ଯେତେବେଳେ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ* ଦିନ ଆସିଲା ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକାଠି ଜମା ହେଲେ।
[୨]ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆକାଶରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା।
ଏହି ଶବ୍ଦ ଗୋଟିଏ ଭୀଷଣ ଝଡ଼ ବହିବା ପରି ଥିଲା।
ଶବ୍ଦଟି ସେମାନେ ଯେଉଁଘର ଭିତରେ ବସିଥିଲେ ସେହି
ଘରର ଚାରିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପି ଗଲା। [୩]ସେମାନେ ଅଗ୍ନିଶିଖା
ପରି କିଛି ଦେଖିଲେ। ଏହି ଅଗ୍ନି ଶିଖାସବୁ ଭାଗଭାଗ
ହୋଇ ସେଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରେ
ରହିଲା। [୪]ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ।
ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଉଥିବା ଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।
[୫]ସେ ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଦେଶରୁ ଯିହୂଦୀ
ଭକ୍ତମାନେ ଆସି ଯିରୂଶାଲମରେ ରହୁଥିଲେ। [୬]ଏହି ଶବ୍ଦ
ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସି
ଜମା ହୋଇଗଲେ। ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ,
କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିଲେ,
ପ୍ରେରିତମାନେ ସେହି ସେହି ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିବାର
ଶୁଣିଲେ। [୭]ଏଥିରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରସ୍ପର
ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, "ଦେଖ, ଏହିପରି କଥା
କହୁଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଗାଲିଲୀର ନୁହଁନ୍ତି କି?
[୮]କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ମାତୃଭାଷାରେ କଥା
କହିବାର କିପରି ଶୁଣୁଛୁ? ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ! [୯]ଆମ୍ଭେ
ଏଠାରୁ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଛୁ। ପାର୍ଥୀୟ, ମାଦୀୟ, ଓ
ଏଲମୀୟ ପୁଣି ମେସପଟାମିଆର ଲୋକମାନେ, [୧୦]ଏବଂ
ଯିହୂଦା, କାପ୍ପାଦକିଆ, ପନ୍ତ, ଓ ଆସିଆ, ଫ୍ରୁଗିଆ ଓ
ପମ୍ଫୂଲିଆ, ମିଶର ନିବାସୀ, କୂରୀଣୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଲିବିୟା
ପ୍ରଦେଶ ଲୋକେ, ରୋମ ନଗରରୁ ଆସିଥିବା ତଥା
କ୍ରୀତୀୟ ଓ ଆରବୀୟ ପରିଦର୍ଶକ ଗଣ। ଆମ୍ଭ ଭିତରୁ
କେତେଜଣ ଜନ୍ମରୁ ଯିହୂଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟକେତେକ ଯିହୂଦୀ
ଧର୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ। [୧୧]ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଭିନ୍ନ
ଭିନ୍ନ ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ
ଆମ୍ଭ ନିଜ ଭାଷା କହିବାର ଶୁଣୁଛୁ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ମହତ୍ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମ୍ଭ ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରୁଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଏହା ବୁଝି ପାରୁଛୁ।" [୧୨]ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ପଡିଲେ। ସେମାନେ
ପରସ୍ପର ଭିତରେ ପଚାରାପଚାରି ହେଲେ, "ଏ ସବୁ କ'ଣ
ହେଉଛି?" [୧୩]କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ
ଉପହାସ କରି କହିଲେ, "ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମଦପିଇ
ମାତାଲ ହୋଇଛନ୍ତି।"

ପିତରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ

[୧୪]ପିତର ସେହି ଏଗାର ଜଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କ ସହ ଠିଆହୋଇ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଡ ପାଟିରେ କହିଲେ, "ହେ
ଯିହୂଦୀୟମାନେ, ହେ ଯିରୂଶାଲମ ବସିନ୍ଦାମାନେ, ସମସ୍ତେ
ମୋ କଥା ଶୁଣ। [୧୫]ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା ଅନୁମାନ କରୁଛ

ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଶସ୍ୟ କାଟିବା ପର୍ବ ଯାହା ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ୫୦ ଦିନ ପରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ।

ଯେ, ଏମାନେ ମାତାଲ, ତାହା ନୁହେଁ, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତ' ସକାଳ ନ'ଟା ବାଜିଛି। ୧୬ଏବେ ଯାହା ଘଟୁଛି ସେ
ବିଷୟରେ ଭାବବାଦୀ ଯୋୟେଲ କହିଥିଲେ: ପରମେଶ୍ୱର
କହନ୍ତି,

୧୭ 'ମୁଁ ଶେଷ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ମୋର
ଆତ୍ମା ଢ଼ାଳି ଦେବି। ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭାନଙ୍କର ପୁଅ
ଝିଅମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିପାରିବେ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଯୁବକମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ, ଓ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ,
ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବେ।
୧୮ ହଁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଜ ସେବକ ସେବିକାମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନିଜ ଆତ୍ମା ଢ଼ାଳି ଦେବି, ସେମାନେ
ଭବିଷ୍ୟତ ବାଣୀ କହିବେ।
୧୯ ମୁଁ ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶରେ ବିସ୍ମୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ
ନୀଚସ୍ଥ ପୃଥିବୀରେ ରକ୍ତ, ନିଆଁ, ମେଘ, ଧୂଆଁର
ଚିହ୍ନମାନ ଦେଖାଇବି।
୨୦ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ମହତ୍ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦିନ ଆସିବା
ପୂର୍ବରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ କଳା ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ।
୨୧ ସେତେବେଳେ ଯେ କେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଉଚ୍ଚାରଣ
କରିବ, ସେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ।'
ଯୋୟେଲ ୨:୨୮-୩୨

୨୨"ହେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ଏହି ସବୁ କଥା
ଶୁଣ: ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ ଜଣେ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ
ଯାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପଠାଇ ଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଯେଉଁସବୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଘଟଣା ସବୁ କରିଥିଲେ, ତାହାଦ୍ୱାରା
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି।
୨୩ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏସବୁ ଦେଖିଛ ଓ ଏସବୁ ଯେ
ନିର୍ଭିଟ ସତ୍ୟ ତାହା ଜାଣିଛ। ଏହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ନିଶ୍ଚିତ ଯୋଜନା ଓ ପୂର୍ବ ଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସମର୍ପି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼େଇ କଣ୍ଟା ବାଡ଼େଇ
ହତ୍ୟା କରିଦେଲ। ୨୪କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏସବୁ ଘଟିବ
ବୋଲି ଆଗରୁ ଜାଣିଥିଲେ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁର ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣି ବଞ୍ଚାଇଲେ।
ମୃତ୍ୟୁ ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିପାରିଲାନାହିଁ। ୨୫ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କ
ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ,

'ମୁଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖୁଥିଲି।
ସେ ମୋତେ ନିରାପଦରେ ରଖିବା ପାଇଁ ମୋର
ଡାହାଣ ପାଖରେ ରହନ୍ତି।
୨୬ ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୋର ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହେଲା ଓ ମୋ
ମୁହଁରୁ ଆନନ୍ଦଜନକ କଥା ବାହାରିଲା।
୨୭ ମୋ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଭରସାରେ ବଞ୍ଚି ରହିବ,
ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଥାନରେ
ଛାଡି ଦେବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
କବରରେ କ୍ଷୟ ହେବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।
୨୮ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜୀବନର ପଥ ଦେଖାଇ ଅଛ।
ତୁମ୍ଭ ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୋତେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ମିଳିବ।'
ଗୀତସଂହିତା ୧୬:୮-୧୧

୨୯"ମୋର ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବ
ପୁରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହି ପାରିବି।
ସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରି କବରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ
ତାହାଙ୍କର ଏହି କବର ଅଦ୍ୟାବଧି ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ଅଛି।
୩୦ଦାଉଦ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଥିଲେ। ସେ ଜାଣିଥିଲେ,
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ,
ସେ ତାହାଙ୍କ ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ
ବସାଇବେ। ୩୧ଏଣୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବା,ତାହା
ଦାଉଦ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିପାରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କହିଥିଲେ,

ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଥାନରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆ ଯାଇନାହିଁ ଓ
ତାହାଙ୍କର ଦେହ କବରରେ ପଚିସଢ଼ି ଯାଇନାହିଁ।'

ଦାଉଦ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଥିଲେ। ୩୨ଏହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର
ଯେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ନିଜେ
ସାକ୍ଷୀ ଅଟୁ। ୩୩ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠାଇ ନିଆ ଯାଇଛି।
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଡାହାଣ ପଟେ ଅଛନ୍ତି।
ପରମ ପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦେଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର
ଏହି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦେବାପାଇଁ ଆଗରୁ ଶପଥ କରିଥିଲେ।
ତେଣୁ ଯୀଶୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଢ଼ାଳି ଦେଉଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଦେଖୁଅଛ ଓ ଶୁଣୁଅଛ। ୩୪ଦାଉଦ ସ୍ୱର୍ଗ
ଆରୋହଣ କରି ନାହାଁନ୍ତି। ଯୀଶୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଆରୋହଣ
କରିଥିଲେ। ଦାଉଦ ନିଜେ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି:

'ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ:
୩୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ପାଦ ତଳକୁ ନ
ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଡାହାଣ ପଟେ
ବସିଥାଅ।' ଗୀତସଂହିତା ୧୧୦:୧

୩୬"ତେଣୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତେ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ
ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ଏହି ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ରୁଶରେ
ବିଦ୍ଧ କରିଛ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଓ ମଶୀହ
ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି।"
୩୭ଲୋକମାନେ ଏପ୍ରକାର କଥା ଶୁଣି ବହୁତ ଦୁଃଖିତ
ହେଲେ। ସେମାନେ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, "ଭାଇମାନେ, ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବା?"
୩୮ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର
ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜ ପାପ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ। ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଦାନ ପାଇବ। ୩୯ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି। ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଏହା ତୁମ୍ଭର

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର,
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ, ଡାକନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି।”
୪୦ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ଚେତନା ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି
ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷାକର।”
୪୧ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଏହି କଥା ଗ୍ରହଣ କଲେ
ସେମାନେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ। ସେଦିନ ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀ
ଦଳ ସହିତ ଆହୁରି ପ୍ରାୟ ତିନି ହଜାର ଲୋକ ଯୋଗ
ଦେଲେ। ୪୨ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନେ ଏକାଠି ମିଳିତ ହେବାକୁ
ଲାଗିଲେ। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣିବାକୁ ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ଦେଲେ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପରସ୍ପରର
ସହଭାଗୀ ହେଲେ। ସେମାନେ ରୋଟୀ ବାଣ୍ଟି ଖାଇବାରେ
ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ସମୟ ଦେଲେ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହଭାଗୀତା

୪୩ପ୍ରେରିତମାନେ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅତି ଭକ୍ତି ଥିଲା। ୪୪ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏକାଠି ରହିଲେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ସବୁ ଥିଲା, ସେଥିରେ
ସମସ୍ତେ ଭାଗୀଦାର ହେଲେ। ୪୫ସେମାନେ ନିଜନିଜର ସବୁ
ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଜିନିଷପତ୍ର ବିକିଦେଲେ, ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କ ନିଜନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ।
୪୬ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ ଉପାସନା ମନ୍ଦିରରେ
ପରସ୍ପରକୁ ଭେଟୁଥିଲେ। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ
ଥିଲା। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଏକତ୍ର ଖାଉଥିଲେ,
ଏବଂ ଆନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ପରସ୍ପରକୁ ଏଥିର ଅଂଶୀ
କରାଉଥିଲେ। ୪୭ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା
କଲେ। ସବୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।
ପ୍ରତିଦିନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଥିଲେ।
ପରିତ୍ରାଣ ପାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ
ଦଳରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ।

ପିତର ଛୋଟା ଲୋକକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ।

୩ ଦିନେ ପିତର ଓ ଯୋହନ ଏକାଠି ମନ୍ଦିର ପରିସରକୁ
ଗଲେ। ସେତେବେଳେ ଦିନ ତିନିଟା ହୋଇଥିଲା ଓ
ତାହା ପ୍ରତିଦିନର ପ୍ରାର୍ଥନାର ସମୟ ଥିଲା। ୨ସେମାନେ
ଉପାସନା ମନ୍ଦିର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ
ଜଣେ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲା। ସେ ଜନ୍ମରୁ ଛୋଟା
ହୋଇଥିବାରୁ ଚାଲିପାରୁ ନ ଥିଲା। ସେମାନେ ତାହାକୁ
ସବୁଦିନ ମନ୍ଦିରରୁ ‘ସୁନ୍ଦର ଫାଟକ’ ପାଖରେ ବସେଇ
ଦେଉଥିଲେ। ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ
ପଇସା ମାଗୁଥିଲା। ୩ସେ ଯେତେବେଳେ ପିତର ଓ
ଯୋହନଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଯିବାର ଦେଖିଲା, ସେତେବେଳେ
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଇସା ମାଗିଲା। ୪ଯୋହନ ଓ ପିତର ତା
ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭ ଆଡେ ଚାହଁ।” ୫ସେ
କିଛି ପାଇବା ଆଶାରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡେ ଦେଖିଲା।
୬କିନ୍ତୁ ପିତର କହିଲେ, “ମୋ ପାଖରେ ସୁନା ବା ରୁପା
ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଅଛି ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଉଛି।
ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଉଠ ଓ ଚାଲ।”
୭ଏହା କହି ପିତର ତା’ର ଡାହାଣ ହାତ ଧରି ଉଠେଇଲେ।
ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତା’ ଗୋଡ଼ ଓ ପାଦ ଶକ୍ତ ହୋଇଗଲା।
ସେ ଡେଇଁ ପଡ଼ି ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ୮ସେ ନାଚିନାଚି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପାସନା
ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲା। ୯ସମସ୍ତେ ତାହାକୁ ଚାଲିବାର ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ପ୍ରଶଂସା କରିବାର ଦେଖିଲେ। ୧୦ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ
ଚିହ୍ନିପାରିଲେ ଯେ ଏ ସେହି ଲୋକ ଯିଏ କି ଉପାସନା
ମନ୍ଦିରର ‘ସୁନ୍ଦର ଫାଟକ’ ପାଖରେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା।
ସେମାନେ ତାହାର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଗଲେ। ଏହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେଲା, ତାହା ସେମାନେ
ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲେ।

ପିତରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ

୧୧ସେ ସୁସ୍ଥ ଲୋକଟି ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖେ
ପାଖେ ରହିଲା। ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ “ଶଲୋମନଙ୍କ
ମଣ୍ଡପ” ରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ।
୧୨ତାହା ଦେଖି ପିତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ
ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଦେଖି
କାହିଁକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ଏପରି
କାହିଁକି ଦେଖୁଛ, ଯେପରିକି ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ଶକ୍ତି ବା ଭକ୍ତି
ବଳରେ ଏହି ଲୋକକୁ ଚାଲିବାକୁ ଦେଲୁ। ୧୩ନା! ପରମେଶ୍ୱର
ଏହା କରିଛନ୍ତି। ସେ ଅବ୍ରାହାମ, ଯିସ୍ହାକ ଓ ଯାକୁବଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି। ସେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି। ସେ ତାହାଙ୍କ ମହାନ ସେବକ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଅଛନ୍ତି। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଲେ।
ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚାହୁଁନାହିଁ ବୋଲି ପୀଲାତଙ୍କୁ କହିଲ।
୧୪ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଓ ଧାର୍ମିକ ଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର
କଲ ଓ ଜଣେ ହତ୍ୟାକାରୀକୁ ତାହାଙ୍କ ବଦଳରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲ। ୧୫ଜୀବନ ଦାନ
କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ହତ୍ୟା କଲ, ମାତ୍ର
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଲେ। ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ
ଏହାର ସାକ୍ଷୀ ଆମ୍ଭେମାନେ ବି ଏହା ନିଜ ଆଖିରେ
ଦେଖିଅଛୁ। ୧୬ଏ ଯେଉଁ ଲୋକକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଛ ଓ
ଚିହ୍ନିଛ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଶକ୍ତି ପାଇ ଚାଲି ପାରିଲା।
ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି। ହଁ,
କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରୂପେ ଆରୋଗ୍ୟ କରିଦେଲା ଆଉ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଦେଖିଲ।
୧୭“ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଜାଣେ, ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ
କ’ଣ କରୁଛ, ତାହା ନ ବୁଝି ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କଲ।
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା
ବୁଝିପାରି ନଥିଲେ। ୧୮ପରମେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦୁଃଖ ଭୋଗିବା

ବଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ସବୁ କଥା ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା
କହ ସାରଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱର ଏ ସବୁ ଘଟଣା
ଘଟାଉଛନ୍ତି। ୧୯ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ
ଓ ଜୀବନ ପରବର୍ତ୍ତନ କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ
ଫେରଆସ, ତେବେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପସବୁ କ୍ଷମା
କରଦେବେ। ୨୦ଏପର କଲେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ
ଶାନ୍ତି ଦେବେ। ତାହାଙ୍କ ମନୋନୀତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମଧ
ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେବେ। ୨୧ପୁନର୍ବାର
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ
ରହବାକୁ ପଡବ। ଏହ ସମୟ ବଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର
ବହୁତ ଆଗରୁ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହଛନ୍ତି।
୨୨ମୋଶା କହଛନ୍ତି, 'ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ
ଭାବବାଦୀ ଦେବେ। ସେହ ଭାବବାଦୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ (ଯିହୂଦୀ)
ମଧ୍ୟରୁ ଆସିବେ। ସେ ମୋ' ପର ହେବେ। ସେ ଯାହା
କହବେ, ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାନବାକୁ ପଡ଼ବ। ୨୩ଯେଉଁ
ଲୋକ ତାହାଙ୍କ କଥାର ବାଧ ହେବନାହିଁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ
ଘଟବ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେ
ବଚ୍ଛିନ୍ନ କରଦଆଯିବ।'* ୨୪ହଁ, ଶାମୁୟେଲ ଓ ତାହାଙ୍କ
ପରେ ଆସିଥିବା ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀମାନେ ଏହ ସମୟ
ବଷୟରେ ଘୋଷଣା କରଛନ୍ତି। ୨୫ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହ
ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ। ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହତ ଯେଉଁ ଚୁକ୍ତି କରଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମଧ୍ୟ ତାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ। ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହଥିଲେ,
'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତରେ ସବୁ ଲୋକ
ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇବେ।'* ୨୬ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ
କରବାପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆପଣାର ବଶେଷ ସେବକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ପଠାଇଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପର ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବମୁଖ
ହୁଅ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଏପର କରଛନ୍ତି।"

ଯିହୂଦୀଙ୍କ ସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ପିତର ଏବଂ ଯୋହନ

୪ ପିତର ଓ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା
କରୁଥିବା ସମୟରେ କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଯାଜକ, ମନ୍ଦିରର ଜଗୁଆଳୀମାନଙ୍କ
ସେନାପତି ଓ କେତେକ ସାଦ୍ଦୂକୀ ଥିଲେ। ୨ସେମାନେ
ରାଗିଯାଇଥିଲେ କାରଣ ପିତର ଓ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପର ସବୁ
ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କର ଯେ ଉତ୍ଥାନ ହେବ, ଏହ କଥା
ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ। ୩ତେଣୁ ସେମାନେ କାରାଗାରରେ
ବନ୍ଦୀ କରଦେଲେ। ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଯାଇ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପର ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ କର ରଖିଲେ। ୪କନ୍ତୁ ଉପଦେଶ
ଶୁଣିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା ବଶ୍ୱାସ କଲେ। ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ
ପାଞ୍ଚହଜାର ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ।

୫ତହିଁ ଆରଦନ ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନେ, ପ୍ରାଚୀନମାନେ
ଓ ଆଇନର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଏକାଠି ହେଲେ।
୬ସେଠାରେ ହାନାନ ମହାଯାଜକ, କୟାଫା, ଯୋହନ,
ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡାର ଓ ମହାଯାଜକୀୟ ପରବାରର ସମସ୍ତେ
ମଧ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ୭ସେମାନେ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କୁ ସାମନାରେ
ଠିଆ କର ପଚାରଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁ କ୍ଷମତା କମ୍ବା
କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଏହ କାର୍ଯ୍ୟ କଲ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ
ଛୋଟା ଲୋକଟିକୁ କପର ସୁସ୍ଥ କର ପାରଲ?"
୮ତାପରେ ପିତର ପବତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, "ହେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତାମାନେ
ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ! ୯ଏହ ଛୋଟା ଲୋକଟି ପ୍ରତି
କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତମ କର୍ମରେ କ'ଣ ଆପଣମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
ଆଜି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି? ଆପଣମାନେ କ'ଣ ପଚାରୁଛନ୍ତି
ଯେ କେଉଁ ବଷୟ ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରଲା?
୧୦ତେବେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଓ ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ
ଲୋକମାନେ ଏହା ଜାଣିରଖିବା ଉଚତ ଯେ, ଏହା ନାଜରତୀୟ
ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ଏହ ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଛି।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ କଣ୍ଟାବଦ୍ଧ କରଛ,
ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁର ଉଠାଇଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଏହ ଛୋଟା ଲୋକଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ
ହୋଇଛି। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ
ହୋଇଛି। ୧୧ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି

> 'ସେହ ପଥର ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ, ଅତଏବ ନର୍ମାଣ
> କର୍ତ୍ତାମାନେ, ହେୟଜ୍ଞାନ କର ଥିଲ। କନ୍ତୁ ସେହ
> ପଥର ଆଜି ମୁଖ୍ୟପଥର ହୋଇ ପାରଛି।'
>
> ଗୀତସଂହତା ୧୧୮:୨୨

୧୨ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ଉଦ୍ଧାର ନାହିଁ,
କାରଣ ଏହ ଆକାଶ ତଳେ ଦଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ନାମ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କ ଆମ୍ଭେ ଉଦ୍ଧାର
ପାଇପାରବା।"
୧୩ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କର
ଏପର ସାହସ ଦେଖିଲେ ଓ ଜାଣି ପାରଲେ ଯେ
ସେମାନେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ, ସେମାନେ
ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ସେମାନେ ଏହା ମଧ ବୁଝିପାରଲେ
ଯେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ। ୧୪ସେମାନେ
ଦେଖିଲେ, ସେହ ଛୋଟା ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ
ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରେରତମାନଙ୍କ
ବରୁଦ୍ଧରେ କଛି କହପାରଲେ ନାହିଁ। ୧୫ସେମାନଙ୍କୁ ସଭାରୁ
ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ନେତାମାନେ
କ'ଣ କରବେ, ସେ ବଷୟରେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହେଲେ। ୧୬ସେମାନେ କହଲେ, "ଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରବା? ଯିରୂଶାଲମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ
ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଅସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ
କରଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଏହା ଅସ୍ୱୀକାର କରପାରବା ନାହିଁ।
୧୭ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବଷୟରେ କଛି ନ କହବାପାଇଁ

'ପରମେଶ୍ୱର ... କରଦଆଯିବ' ଦ୍ୱିତୀୟ ବବରଣୀ ୧୮:୧୫,୧୯
'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ... ପାଇବେ।' **ଆଦପୁସ୍ତକ** ୨୨:୧୮; ୨୬:୪

ଭୟ ଦେଖାଇବା। ଫଳରେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକଥା
ଅଧିକ ବ୍ୟାପି ପାରିବ ନାହିଁ।”
[୧୮]ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଡାକିଲେ
ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କୌଣସି କଥା ବା ଉପଦେଶ ନ
ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। [୧୯]କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଓ ପିତର
ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ଆମ୍ଭର ଉଚିତ କି
ନାହିଁ, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କର। [୨୦]ଆମ୍ଭେ ଯାହା
ଦେଖିଛୁ ଓ ଯାହା ଶୁଣିଛୁ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ କହି
ରହିପାରିବୁ ନାହିଁ।” [୨୧-୨୨]ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବାପାଇଁ ବାଟ ପାଇଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ଲୋକେ ଏ
ଘଟଣା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥିଲେ।
ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ଭୟ ଦେଖାଇଲେ
ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ। ଏହି ଅସାଧାରଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା। (ସୁସ୍ଥ
ହୋଇଥିବା ଲୋକଟିର ବୟସ ଚାଳିଶି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ
ଥିଲା)।

ପିତର ଓ ଯୋହନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିଲେ

[୨୩]ପିତର ଓ ଯୋହନ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ସଭା ଛାଡ଼ି
ନିଜନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ
ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ନେତାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ
କହିଥିଲେ, ସେ ସବୁ କଥା ନିଜ ଦଳର ଲୋକଙ୍କୁ
କହିଲେ। [୨୪]ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମସ୍ତେ ଏହା
ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ମନରେ ମିଳିତ ଭାବେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ
ସେଥିରେ ଥିବା ସବୁ କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିଛ। [୨୫]ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଥିଲେ। ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଚାଳିତ ହୋଇ ଏହି କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି,

‘ଏହି ଜାତିର ଲୋକେ କାହିଁକି କଳି କରୁଛନ୍ତି? ଏ
ଜଗତରେ ଲୋକେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କୁମନ୍ତ୍ରଣା କରୁଛନ୍ତି? ଏହା ସବୁ ନିରର୍ଥକ।
[୨୬] ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚଳାଇଲେ
ଓ ଶାସକମାନେ ପ୍ରଭୁ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ
ହେଲେ।’ ଗୀତସଂହିତା ୨:୧-୨

[୨୭]ଯେତେବେଳେ ହେରୋଦ, ପନ୍ତିୟ ପୀଲାତ, ଇସ୍ରାୟେଲ
ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ମିଳିତ ହୋଇ ଏହି ସହରରେ ଜମା
ହୋଇ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସେବକ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ
ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ସଫଳ ହେଲା।
ସେହି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ରୂପେ ମନୋନୀତ କରିଥିଲ।
[୨୮]ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର
ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଯୋଜନାକୁ ସଫଳ
କଲେ। ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ଓ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଏହା ଘଟିଲା।
[୨୯]ହେ ପ୍ରଭୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ କ’ଣ କହୁଅଛନ୍ତି, ତାହା
ଶୁଣ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ଅଟୁ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା
ଚାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଭୟରେ କହିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କର। [୩୦]ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଆମ୍ଭକୁ ଦେଖାଅ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେ
ସାହସର ସହିତ ତୁମ୍ଭର ପବିତ୍ର ସେବକ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ
ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା, ନାନାଦି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇବା ଓ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିପାରିବା।”
[୩୧]ପ୍ରାର୍ଥନା ସରିବା ପରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଘରେ,
ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଘର କମ୍ପି ଉଠିଲା।
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ, ଓ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ସାହସର ସହିତ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଭାଗିତା

[୩୨]ବିଶ୍ୱାସୀକାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ମନ, ଏକ ଆତ୍ମା ଥିଲା।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ନିଜର
ବୋଲି କହୁ ନ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଥିଲା,
ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଭାଗୀଦାର ଥିଲେ। [୩୩]ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଯେ
ପ୍ରକୃତରେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଅଛନ୍ତି, ଏହା ପ୍ରେରିତମାନେ
ମହାଶକ୍ତିର ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ
ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ବହୁତ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। [୩୪]ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କାହାର କିଛି ଅଭାବ ନ ଥିଲା। ଯାହାର ଘର ବା ଜମି
ଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ବିକ୍ରି କରି ଦେଉଥିଲା। [୩୫]ସେମାନେ
ସେହି ଧନ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପାଦତଳେ ରଖି ଦେଉଥିଲେ।
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିଜ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ଟଙ୍କା ବଣ୍ଟାଗଲା।
[୩୬]ଯୋସେଫ ନାମରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଥିଲେ।
ପ୍ରେରିତମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା” ନାମରେ ଡାକୁ ଥିଲେ।
(ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ, “ସାହାଯ୍ୟକାରୀ”) ସେ କୁପ୍ରୀୟ
ଜାତିର ଜଣେ ଲେବୀୟ ଥିଲେ। [୩୭]ଯୋସେଫଙ୍କର ଖଣ୍ଡିଏ
କ୍ଷେତ ଥିଲା। ସେ ତାହାକୁ ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ ଓ ବିକ୍ରୀଲବ୍ଧ
ସମସ୍ତ ଟଙ୍କା ଆଣି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲେ।

ହନନୀୟ ଓ ଶଫୀରା

୫ ହନନୀୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ
ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଶଫୀରା, ତାହାଙ୍କର କିଛି ଜମି
ବିକ୍ରି କରିଦେଲେ। [୨]ସେ ତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଜଣାଇ ତା’ର
ସମ୍ମତିରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରିର କିଛି ଟଙ୍କା ନିଜ ପାଖରେ
ରଖିଲା ଓ ବାକିଟଙ୍କା ଆଣି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଚରଣରେ
ରଖିଲା। [୩]ଏହା ଦେଖି ପିତର କହିଲେ, “ହେ ହନନୀୟ,
ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଶୟତାନକୁ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ
କରିବାକୁ ଦେଲ? ତୁମ୍ଭେ ମିଛ କହିଲ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ
ଠକିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲ; ତୁମ୍ଭେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କଲ, କିନ୍ତୁ
କାହିଁକି ସେହି ଟଙ୍କାର କିଛି ଅଂଶ ନିଜ ପାଇଁ ଲୁଚାଇ
ରଖିଲ। [୪]ସେ ସମ୍ପତ୍ତି କ’ଣ ବିକ୍ରି ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭର ନ
ଥିଲା? ବିକ୍ରି ପରେ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ
ଅଧିକାରରେ ନଥିଲା? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମନ ଭିତରେ ଏପରି
ଖରାପ କଥା କାହିଁକି ଭାବିଲ? ଏହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମିଥ୍ୟା କହିଲ ନାହିଁ ବରଂ ତୁମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା କହିଲ।” [୫]ଏକଥା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ

ହନନିୟ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ମରିଗଲା। ଏ କଥା ଶୁଣି
ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଡ଼ରିଗଲେ। [୬]ତା'ପରେ ଯୁବକମାନେ
ତାହାକୁ ଲୁଗାରେ ଗୁଡେଇ ନେଇ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ଓ
କବର ଦେଇଦେଲେ।
[୭]ପ୍ରାୟ ତିନିଘଣ୍ଟା ବିତିଗଲା ପରେ ତା' ସ୍ତ୍ରୀ ଶଫୀରା
ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା। ସେ ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ କିଛି
ମଧ ଜାଣି ନ ଥିଲା। [୮]ପିତର ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ,
"ମୋତେ କୁହ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ଜମି ସେତିକ ଦାମ୍‌ରେ ବିକ୍ରି
କରିଛ କି?"
ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ହଁ, ସେହି ଦାମରେ।"
[୯]ତାପରେ ପିତର କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁହେଁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ କାହିଁକି ଏକମତ
ହେଲ? ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀକୁ କବର
ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେଣି।
ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଟାଣି ନେଇଯିବେ।"
[୧୦]ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ମଧ ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ି
ମରିଗଲା। ତା'ପରେ ଯୁବକମାନେ ଭିତରକୁ ଆସିଲେ, ଓ
ତାହାକୁ ମୃତ ଦେଖି ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ ଓ ତାହାର
ସ୍ୱାମୀ ପାଖରେ ତାହାକୁ କବର ଦେଲେ। [୧୧]ମଣ୍ଡଳୀର
ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀ ଓ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ଏ
କଥା ଶୁଣିଲେ, ବହୁତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରମାଣ

[୧୨]ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ
ଗୁଡିଏ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରାଗଲା। ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମଣ୍ଡପରେ
ଏକାଠି ହେଲେ। [୧୩]ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ଠିଆ
ହେବାପାଇଁ କେହି ହେଲେ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ। ସବୁଲୋକ
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କଲେ। [୧୪]ଉଭୟ ପୁରୁଷ
ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କ ଦଳରେ ସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ। [୧୫]ତେଣୁ
ଲୋକମାନେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାକୁ ବହି ଆଣିଲେ, ଯେପରିକି
ପିତରଙ୍କ ଛାଇ ଯିବା ଆସିବା ସମୟରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପଡି ପାରିବ। ଏହାଦ୍ୱାରା ସେହି ରୋଗୀମାନେ
ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ। [୧୬]ଯିରୂଶାଲମରେ ଆଖପାଖ
ସହରଗୁଡିକରୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଓ
ଯେଉଁମାନେ ଭୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିଲେ,
ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସୁଥିଲେ ଓ ସମସ୍ତେ ସୁସ୍ଥ
ହୋଇଯାଉଥିଲେ।

ଯିହୂଦୀ ମାନଙ୍କର ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କ୍ଷାନ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

[୧୭]ମହାଯାଜକ ଓ ତାହାଙ୍କର ସବୁ ବନ୍ଧୁମାନେ, (ସାଦ୍ଦୂକୀ
ଦଳ) ଈର୍ଷାନ୍ୱିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆହେଲେ।
[୧୮]ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି କାରାଗାରରେ ରଖିଲେ।
[୧୯]କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ରାତିରେ ସେହି କାରାଗାରର
କବାଟ ଖୋଲି ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଓ
କହିଲେ, [୨୦]"ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ, ଠିଆ ହୁଅ ଓ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦତ୍ତ ଏହି ନୂତନ ଜୀବନ
ବିଷୟରେ କୁହ।" [୨୧]ଏହାଶୁଣି ପ୍ରେରିତମାନେ ସକାଳୁ
ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ।
ଏହି ସମୟରେ ମହାଯାଜକ ଓ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ
ସେହି ମନ୍ଦିରର ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଇସ୍ରାୟେଲର
ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ସଭା ଡାକିଲେ। ସେମାନେ
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ
ପଠାଇଲେ। [୨୨]କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ କାରାଗାରରେ
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ନପାଇ ଫେରିଗଲେ ଓ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ଏହି ଖବର ଦେଲେ, [୨୩]"ଆମ୍ଭେ କାରାଗାରରେ ଭଲ
ଭାବରେ ତାଲା ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲୁ ଓ ଜଗୁଆଳୀମାନଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ଠିଆ ହେବାର ମଧ ଦେଖିଲୁ। କିନ୍ତୁ
ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ କାରାଗାର ଖୋଲି ଦେଖିଲୁ,
ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ କେହି ନଥିଲେ।" [୨୪]ଏକଥା
ଶୁଣି ମନ୍ଦିରର ସେନାପତି ଓ ମହାଯାଜକ ବିବ୍ରତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ
ଓ "ଏହାର ପରିଣାମ କ'ଣ ହେବ, ଏହା ଭାବି ସମସ୍ତେ
ହତବୁଦ୍ଧି ହେଲେ।" [୨୫]ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଜଣେ ଆସି
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ
ବନ୍ଦୀ କରି ରଖିଥିଲ ସେମାନେ ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି।" [୨୬]ତେଣୁ ସେନାପତି
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ
ନେଇ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି
କରି ଆଣିଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମାନେ ଭୟ କଲେ, ଯଦି
ସେମାନେ ଏପରି କରିବେ, ତେବେ ଲୋକମାନେ ହୁଏତ
ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡିବେ।
[୨୭]ସେମାନେ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣି ମହାସଭାରେ
ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ। ତା'ପରେ ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, [୨୮]"ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କନାମରେ ଶିକ୍ଷା
ନ ଦେବାପାଇଁ କଠୋର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜନିଜ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଯିରୂଶାଲମକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ
କରିଦେଇଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଲୋକର ମୃତ୍ୟୁ ଦୋଷ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲଦି ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛ।"
[୨୯]ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରେରିତମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
"ଆମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଆଜ୍ଞା ନିଶ୍ଚୟ ମାନିବୁ। [୩୦]ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
କ୍ରୁଶରେ ଝୁଲେଇ ହତ୍ୟା କରିଛ ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷ
ମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାଇଛନ୍ତି। [୩୧]ପରମେଶ୍ୱର
ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ନେତା ଓ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା କରି ନିଜ
ଡାହାଣ ପଟେ ସ୍ଥାପିତ କରିଛନ୍ତି। [୩୨]ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏ
ଘଟଣାଗୁଡିକର ସାକ୍ଷୀ। ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏ ଘଟଣାଗୁଡିକର
ସାକ୍ଷୀ। ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର ଆଜ୍ଞା ମାନୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ମଧ ଏହାର
ସାକ୍ଷୀ।"
[୩୩]ଯିହୂଦୀୟ ନେତାମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ଭୀଷଣ ରାଗିଗଲେ
ଓ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ।

୩୪କିନ୍ତୁ ସେହି ସଭାରେ ଆଇନ ଶିକ୍ଷକ ଗମଲୀୟେଲ
ନାମକ ଜଣେ ସମ୍ମାନଜନକ ଫାରୂଶୀ ଠିଆହୋଇ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ
କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
୩୫ତାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାୟେଲର
ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା
କରିବାକୁ ଯାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ସାବଧାନ ରୁହ। ୩୬ଏହା
ପୂର୍ବରୁ ଥିଉଦା ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ନିଜକୁ ବହୁତ ବଡ
ବୋଲି ଭାବୁଥିଲା। ପ୍ରାୟ ଚାରିଶହ ଲୋକ ତାହାର ଅନୁଗାମୀ
ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ମାରିଦିଆଗଲା। ପରେ ତା'ର ସମସ୍ତ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ପଳାଇଗଲେ। ଏହି ସମସ୍ତର
କୌଣସି ଫଳ ହେଲାନାହିଁ। ୩୭ତାହାଙ୍କ ପରେ ଜନଗଣନା
ସମୟରେ ଗାଲିଲୀ ଦେଶର ଯିହୂଦା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
ବାହାରିଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜର ଶିଷ୍ୟ
କଲେ। କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରି ଦିଆଗଲା। ତାହାଙ୍କର
ସମସ୍ତ ଅନୁଗାମୀମାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ପଳାଇ ଗଲେ।
୩୮ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ
ଦୂରରେ ରୁହ। ସେମାନଙ୍କୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡିଦିଅ। ଯଦି
ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ବା ଏହି କାମ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ
ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାହା ବିଫଳ ହେବ। ୩୯କିନ୍ତୁ ଯଦି
ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସେମାନଙ୍କ କାମ ବନ୍ଦ କରିପାରିବନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼ିବାର ଦେଖିବ।”
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପଦେଶ ମାନିଲେ। ୪୦ସେମାନେ
ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଡାକି ନେଇ ପ୍ରହାର କଲେ।
ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ କିଛି ନ କହିବାପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଦେଲେ।
୪୧ପ୍ରେରିତମାନେ ମହାସଭା ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ
ଖୁସି ହେଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ଅପମାନ
ସହିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ କରାଯାଇଛି। ୪୨ପ୍ରେରିତମାନେ
ପ୍ରତିଦିନ ମନ୍ଦିରରେ ଓ ଘରେ ଘରେ ଏହି ସୁସମାଚାର
ଦେଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ସେମାନେ ପ୍ରଚାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଆଦୌ ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ।

ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସାତଜଣଙ୍କୁ ବାଛିଲେ।

୬ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଗଲା।
ସେତେବେଳେ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷା କହୁଥିବା ଯିହୂଦୀମାନେ
ଏବ୍ରୀଭାଷା କହୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ
କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ପରିମାଣରେ
ଖାଦ୍ୟ ବଣ୍ଟା ନ ଯାଉଥିବା କାରଣରୁ ଏପରି ବଚସା
ହେଲା। ୨ତେଣୁ ପ୍ରେରିତମାନେ ସଂମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଷ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ
ଡାକି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରରେ
ଅବହେଳା କରିବା ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ। ଖାଦ୍ୟ ବଣ୍ଟନରେ
ସମୟ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରଖିବା
ଆମ୍ଭପକ୍ଷେ ଯଥାର୍ଥ ହେବ। ୩ଏଥିପାଇଁ ହେ ଭାଇମାନେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଭିତରୁ ସାତ ଜଣ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବାଛ।
ସେମାନେ ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଉତ୍ତମ, ପବିତ୍ର
ଆତ୍ମା ଓ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବେ। ଆମ୍ଭେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କାମ କରିବାପାଇଁ ଦେବୁ। ୪ତେବେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ଦେଇପାରିବୁ।”
୫ସେହି ଦଳର ସମସ୍ତେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପସନ୍ଦ
କଲେ। ସେମାନେ ନିଜ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ତିଫାନ(ଯେ କି ପବିତ୍ର
ଆତ୍ମା ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ), ଫିଲିପ୍ପ, ପ୍ରଖର,
ନୀକାନୋର, ତୀମୋନ, ପାର୍ମିନା ଓ ନୀକଲାୟଙ୍କୁ (ସେ
ଆନ୍ତିୟଖିଅରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯିହୂଦୀ ଧର୍ମରୁ ଧର୍ମାନ୍ତରୀତ
ହୋଇଥିଲେ) ମନୋନୀତ କଲେ। ୬ସେମାନେ ଏହି
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଇଲେ।
ପ୍ରେରିତମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ
ରଖିଲେ।
୭ଏହିପରି ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଚାରିଆଡ଼େ
ବ୍ୟାପିଗଲା। ଯିରୂଶାଲମରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ
ବଢ଼ିଗଲା। ଏପରିକି ଯିହୂଦୀଯାଜକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ପାଳନ କଲେ।

ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୂଦୀମାନେ

୮ସ୍ତିଫାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶକ୍ତିରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର
ପ୍ରମାଣ ଦେଉଥିଲେ। ୯କେତେକ ଯିହୂଦୀ ଆସି ସ୍ତିଫାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କଲେ। ସେମାନେ କୁରୀଣୀୟ, ଲିବର୍ତ୍ତୀନ,
କିଲିକିଆ ଓ ଏସିଆ ଦେଶର ଯିହୂଦୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ
ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରୀୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହର ସଭ୍ୟଥିଲେ।
୧୦କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସ୍ତିଫାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ଆତ୍ମା ସମ୍ମୁଖରେ
ଯୁକ୍ତିବାଢ଼ି ପାରିଲେନାହିଁ। ୧୧ତା'ପରେ ସେମାନେ କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଚ ଦେଇ ଏହା କୁହାଇଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମୋଶାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ କଥା
କହୁଥିବାର ଶୁଣିଛୁ।” ୧୨ଏହା କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ
ପୁରୁଖା ଯିହୂଦୀ ନେତାଙ୍କୁ ଆଇନର ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଓ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ ଓ ସ୍ତିଫାନଙ୍କୁ ଧରିନେଇ
ମହାସଭାକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ୧୩ସେମାନେ କେତେ ଜଣ
ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏଲୋକ
ସର୍ବଦା ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁହେ। ୧୪ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ କହିବାର
ଶୁଣିଛୁ ଯେ ନାଜରିତର ଯୀଶୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ନଷ୍ଟ
କରିଦେବେ, ଓ ମୋଶା ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେବେ।” ୧୫ଏହାଶୁଣି ମହାସଭାର ସମସ୍ତେ
ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ସ୍ଥିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମୁଖ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ମୁଖ ପରି ଦେଖାଗଲା ଓ ସେମାନେ ତାହା
ଦେଖିଲେ।

ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ଭାଷଣ

୭ ମହାଯାଜକ ସ୍ତିଫାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏସବୁ କଥା
କ'ଣ ସତ୍ୟ?” ୨ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର
ଯିହୂଦୀ ପିତାମାନେ ଓ ଭାଇମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ।

ଆମ୍ଭର ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ହାରୋଣ ନଗରରେ ବାସ କରିବା
ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ମେସପତାମିଆରେ ଥିଲେ,
ସେତେବେଳେ ଗୌରବମୟ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
ଦେଇ କହିଲେ, ୩'ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଦେଶ ଓ ବନ୍ଧୁବର୍ଗଙ୍କୁ ଛାଡି
ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେଖାଇବି, ସେ ଦେଶକୁ
ଚାଲିଯାଅ।'* ୪ତେଣୁ ସେ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ
କରି ହାରଣରେ ବାସ କଲେ। ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଲେ, ଯେଉଁଠି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହୁଛ। ୫ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ କିଛି
ଦେଲେ ନାହିଁ। ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ଫୁଟ ଜାଗା ମଧ୍ୟ
ନୁହେଁ। ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର କିଛି ପିଲାପିଲି ନଥିଲା।
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ
ଏହି ଭୂମି ଏକ ଅଧିକାର ରୂପେ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଥିଲେ। ୬ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିଥିଲେ,
'ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତାନମାନେ ବିଦେଶରେ ଦାସ୍ୟ କର୍ମ କରିବେ।
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରିଶହ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର
କରିବେ।'* ୭ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, 'ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦାସ କରି ରଖିଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି।
ତାପରେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ଆସି ଏହିସ୍ଥାନରେ ମୋତେ
ପୂଜା କରିବେ।'* ୮ଏହିପରି ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଏହି
ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ସୁନ୍ନତର ଚିହ୍ନ ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେ ଯିସ୍ହାକଙ୍କର
ପିତା ହେଲେ। ଯିସହାକଙ୍କ ଜନ୍ମର ଅଷ୍ଟମଦିନ ଅବ୍ରାହାମ
ତାହାଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କଲେ, ଓ ଯିସହାକ ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର
ଯାକୁବର ସୁନ୍ନତ କଲେ। ପୁଣି ଯାକୁବ ତାହାଙ୍କ ବାରଜଣ
ପୁତ୍ରଙ୍କର ସୁନ୍ନତ କଲେ, ଏହି ପୁତ୍ରମାନେ ଆମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକର
ପିତା ହେଲେ।

୯"ସେହି ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ଯୋସେଫଙ୍କର ପ୍ରତି ଈର୍ଷା
କରି ତାହାଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶର ଜଣେ ଦାସ ଭାବରେ ବିକ୍ରି
କରିଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯୋସେଫଙ୍କ ସହିତ
ଥିଲେ। ୧୦ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସବୁ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ।
ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ, ଓ ମିସର ଦେଶର ରାଜା
ଫାରୋଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କରାଇଲେ।
ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମିସର ଦେଶର ଶାସକ ଓ ସମସ୍ତ ରାଜକୀୟ
ସମ୍ପତ୍ତିର ଶାସନକର୍ତ୍ତା କରିଦେଲେ। ୧୧ସେ ସମୟରେ
ସମଗ୍ର ମିସର ଓ କିଣାନ ଦେଶରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡିବାରୁ
ଲୋକେ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପଡିଲେ। ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ
ଖାଇବାକୁ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ। ୧୨ମିସରରେ ଶସ୍ୟଥିବା
ଖବର ଶୁଣି ଯାକୁବ ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ସେଠାକୁ ପଠାଇଲେ। ୧୩ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଯିବା
ସମୟରେ ଯୋସେଫ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପରିଚିତ
ହେଲେ ଓ ଫାରୋ ଯୋସେଫଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ
ଜାଣିଲେ। ୧୪ତେଣୁ ଯୋସେଫ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ
ନିଜ ପିତା ଯାକୁବ ଓ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ
ଡକେଇ ଆଣିଲେ। ସେମାନେ ସମୁଦାୟ ୭୫ ଜଣ
ଥିଲେ। ୧୫ତା'ପରେ ଯାକୁବ ମିସର ଦେଶକୁ ଗଲେ।
ସେଠାରେ ସେ ନିଜେ ଓ ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମୃତ୍ୟୁ
ବରଣ କଲେ। ୧୬ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଖିମକୁ ନିଆଯାଇ କବର
ଦିଆଗଲା। ଶିଖିମର ଏହି କବର ସ୍ଥାନକୁ ଅବ୍ରାହାମ
ହମୋରର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପାଖରୁ କିଛି ରୂପା ଟଙ୍କା ଦେଇ
କିଣିଥିଲେ।

୧୭"ଇତି ମଧ୍ୟରେ ମିସର ଦେଶର ଇସ୍ରାୟେଲ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା। ପରମେଶ୍ୱର
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟରେ
ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା। ୧୮ସେସମୟରେ ଆଉ ଜଣେ ରାଜା
ମିସରକୁ ରାଜତ୍ୱ କରିବାପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେ
ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ। ୧୯ସେ ନୂଆ ରାଜା ଆମ୍ଭ
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠୁର ଥିଲେ। ସେ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରତି ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କଲେ। ରାଜା ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ
ମାରିବା ପାଇଁ ବାହାରେ ପକେଇଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ
କଲେ। ୨୦ଏହି ସମୟରେ ମୋଶା ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ।
ସେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ। ତାହଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ଘରେ
ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଳନପାଳନ କରାଗଲା। ୨୧ତାହାଙ୍କୁ
ବାହାରେ ପକାଇ ଦେବାବେଳେ ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟା ତାହାଙ୍କୁ
ନେଲେ, ଏବଂ ନିଜ ପୁତ୍ର ଭାବରେ ପାଳିଲେ। ୨୨ମୋଶା
ମିସରବାସୀମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାରେ ଶିକ୍ଷିତ ହେଲେ।
ସେ ନିଜ ବକ୍ତବ୍ୟ ଓ କାମରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ।

୨୩"ତାହାଙ୍କୁ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହେବାବେଳେ ସେ
ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ତଥା ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ
କରିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ୨୪ମୋଶା ସେଠାରେ ଜଣେ
ମିସରୀୟ ଜଣେ ଯିହୂଦୀ ସହିତ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିବାର
ଦେଖିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଯିହୂଦୀୟ ଜଣଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ଯାଇ ମିସରୀୟକୁ ଦଣ୍ଡଦେଲେ। ସେ ତାହାକୁ ଏପରି
ଆଘାତ କଲେ ଯେ, ମିସରୀୟ ଜଣକ ସେହିଠାରେ
ମରିଗଲା। ୨୫ମୋଶା ଭାବିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର
ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି, ତାହା
ତାହାଙ୍କ ଯିହୂଦୀୟ ଭାଇମାନେ ବୁଝିବେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ
ତାହା ବୁଝିଲେ ନାହିଁ। ୨୬ତା' ପରଦିନ ସେ ଦୁଇଜଣ
ଯିହୂଦୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳି କରୁଥିବାର
ଦେଖିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ଓ କହିଲେ, 'ହେ ଲୋକମାନେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇଭାଇ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର
ଭିତରେ କାହିଁକି କଳି କରୁଛ?' ୨୭ଏହାଶୁଣି ପଡୋଶୀପ୍ରତି
ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିବା ଲୋକଟି ମୋଶାଙ୍କୁ ଠେଲିଦେଇ କହିଲା,
'ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭ ଶାସକ ଓ ବିଚାରକ ରୂପେ କିଏ ନିଯୁକ୍ତ
ଦେଲା? ୨୮ଗତକାଲି ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି ମିସରୀୟକୁ ମାରିଦେଲ
ସେହିପରି କଣ ମୋତେ ମାରି ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛ?'*
୨୯ମୋଶା ଏହାଶୁଣି ଅତିଶୀଘ୍ର ମିସରରୁ ଚାଲିଗଲେ, ଓ

'ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ... ଚାଲିଯାଅ' ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୨:୧

'ତୁମ୍ଭର ... କରିବେ' ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୫:୧୩-୧୪

'ଯେଉଁମାନେ ... କରିବେ' ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୫:୧୪; ଯାତ୍ରା ୩:୧୨

'ତୁମ୍ଭକୁ ... ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛ?' ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୨:୧୪

ମିଦିୟନ ଦେଶରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ହୋଇ ରହିଲେ।
ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇଟି ପୁତ୍ର ହେଲେ।
୩୦"ଦୀର୍ଘ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ ହେବା ପରେ ଜଣେ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସୀନୟ ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଥିବା ମରୁଭୂମିରେ
ଗୋଟିଏ ଜ୍ୱଳନ୍ତା ବୁଦାର ଅଗ୍ନିଶିଖାରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ
ଦେଲେ। ୩୧ମୋଶା ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଗଲେ। ତାହାକୁ ଭଲଭାବେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ନିକଟକୁ
ଯିବାବେଳକୁ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ: ୩୨'ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର। ଅବ୍ରାହାମ, ଯିସ୍ହାକ ଓ
ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର।'* ଏହା ଶୁଣି ମୋଶା ଭୟରେ
ଥରିଲେ ଓ ଆଉ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସାହସ କଲେ ନାହିଁ।
୩୩ତା'ପରେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେ ପାଦରୁ
ପାଦୁକା କାଢ଼ିଦିଅ, କାରଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେ ଠିଆ
ହୋଇଛ ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି। ୩୪ମୁଁ ମିସର ଦେଶରେ ମୋ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ଦେଖିଛି।
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରନ୍ଦନ ଶୁଣିଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ
ଦେବାପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛି। ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆସ। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ମିସର ଦେଶକୁ ପଠାଇବି।'*
୩୫"ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଅବଜ୍ଞା କରି କହିଥିଲେ,
'କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସକ ଓ ବିଚାରକ କଲା?' ସେହି
ମୋଶାଙ୍କୁ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଶାସନକର୍ତ୍ତା
ଓ ମୁକ୍ତିଦାତା କରି ପଠାଇଲେ। ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ମୋଶାଙ୍କୁ
ବୁଦାଭିତରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ
ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ୩୬ତେଣୁ ମୋଶା
ମିସର ଦେଶରେ ଓ ସୂଫ ସମୁଦ୍ରରେ ତଥା ମରୁଭୂମିରେ
ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣିଲେ।
୩୭ସେହି ମୋଶା ଇସ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
'ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋପରି ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିବେ।'* ୩୮ଏହି ମୋଶା ମରୁଭୂମିରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିଲେ। ଯେଉଁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ
ରହି ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ, ସେହି
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷ ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ମୋଶା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଜୀବନଦାନକାରୀ ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ।
ଏହି ଆଜ୍ଞାସବୁ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ।
୩୯"କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାନିବା ପାଇଁ
ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ
ମନା କଲେ ଓ ମିସରକୁ ଫେରି ଯିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ।
୪୦ସେମାନେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ, 'ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ପଥ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କେତେ ଜଣ ଦେବତାଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ
କର। ଏହି ଯେଉଁ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିସରରୁ ବାହାର
କରି ଆଣିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର କଣ ହେଲା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି
ନାହୁଁ।'* ୪୧ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ବାଛୁରୀର
ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରି ସେହି ମୂର୍ତ୍ତି ଆଗରେ ବଳି ଦେଲେ।
ସେମାନେ ନିଜ ହାତ ତିଆରି ଜିନିଷ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି
ହେଲେ। ୪୨କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ
ହେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକାଶସ୍ଥ ଭଣ୍ଡ ଦେବତାମାନଙ୍କର
ପୂଜା କରିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ। ଏହି ବିଷୟରେ
ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ପୁସ୍ତକରେ ଯେପରି ଲେଖାଅଛି,

'ହେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାଳିଶ
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଶୁବଳି
ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିନାହଁ।
୪୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମୋଲଖର ତମ୍ବୁ
ଏବଂ ନକ୍ଷତ୍ର ଦେବତା ରମ୍ପାର ମୂର୍ତ୍ତୀକୁ ମଧ୍ୟ ବୋହି
ନେଇଯାଇଥିଲ। ଏଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୂଜା
କରିବାପାଇଁ ତିଆରି କରିଥିଲ। ତେଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାବିଲନର ଆରପାରିକୁ ପଠାଇଦେବି।'
ଆମୋଷ ୫:୨୫-୨୭

୪୪"ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରରେ
ଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ନକ୍ସା ଦେଖାଇଲେ,
ଏବଂ ସେ ଦେଖିଥିବା ନକ୍ସା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ତମ୍ବୁ
ତିଆରି କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ। ୪୫ଆମ୍ଭର
ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିଲେ।
ସେହି ସମୟରେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସେମାନେ
ଅନ୍ୟଜାତି ଗଣର ଦେଶ ଅଧିକାର କରି ନେଇଥିଲେ।
ଏହି ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସାମନାରେ
ବାହାର କରିଦେଲେ। ତମ୍ବୁଟି ଦାଉଦଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଥିଲା। ୪୬ଦାଉଦ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ସେ
ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ତୋଳିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦେବାପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।
୪୭କିନ୍ତୁ ଶଲମୋନ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କଲେ।
୪୮"ମାତ୍ର ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ହାତ
ତିଆରି ମନ୍ଦିରରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ଏହିପରି ଲେଖନ୍ତି,

ସ୍ୱର୍ଗ ମୋହର ସିଂହାସନ।
୪୯ ପୃଥିବୀ ମୋହର ପାଦପୀଠ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ
ପାଇଁ କି ପ୍ରକାରର ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବ? ମୋର
ବିଶ୍ରାମ ନେବାପାଇଁ ସ୍ଥାନ କେଉଁଠି?
୫୦ ମନେରଖ, ମୁଁ ଏସବୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି।'"
ଯିଶାଇୟ ୬୬:୧-୨

୫୧ସ୍ତିଫାନ କହିଲେ, "ହେ ଯିହୂଦୀଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
କେଡ଼େ ଜିଦ୍‌ଖୋର୍! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମନା

'ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ... ପରମେଶ୍ୱର' ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩:୬
'ତୁମ୍ଭେ ... ପଠାଇବି' ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩:୫-୧୦
'ପରମେଶ୍ୱର ... କରିବେ' ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ ୧୮:୧୫
'ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ... ନାହୁଁ' ।ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୨:୧

କରୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବିରୋଧ
କରୁଛ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ପରି ହେଉଛ। ୫୨ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ କୌଣସି
ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା ନ କରି ଛାଡ଼ି ନାହାଁନ୍ତି। ଏହି
ଭାବବାଦୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଆଗମନ
କଥା କହିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରି ଦେଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଧାର୍ମିକବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ ଓ ହତ୍ୟା
କରିଛ। ୫୩ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ମୋଶାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛ, କିନ୍ତୁ
ତାହାର ବାଧ୍ୟ ହୋଇନାହଁ।"

ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ହତ୍ୟା

୫୪ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ଏହା ଶୁଣି ସ୍ତିଫାନଙ୍କର ଉପରେ
ଭୀଷଣ ରାଗି ଦାନ୍ତ କଡ଼ମଡ଼ କଲେ। ୫୫କିନ୍ତୁ ସ୍ତିଫାନ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଲେ।
ସେଠାରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ଦେଖିଲେ। ସେ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ ଠିଆ ହେବାର
ଦେଖିଲେ। ୫୬ସ୍ତିଫାନ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ
ଖୋଲା ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାହାଣ ପଟେ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖୁଛି।"

୫୭ଏଥିରେ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ କାନରେ ହାତ ଦେଇ
ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପାଟି କଲେ। ସେମାନେ ଏକାଠି ହୋଇ
ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। ୫୮ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ନଗରବାହାରକୁ ଟାଣି ନେଇ ପଥର ମାରିବା ଆରମ୍ଭ
କରିଦେଲେ। ସାକ୍ଷୀମାନେ ଶାଉଲ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକର
ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଗାପଟା ରଖିଲେ। ୫୯ପଥର
ଫୋପାଡିବା ସମୟରେ ସ୍ତିଫାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ,
"ହେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ, ମୋ ଆତ୍ମାକୁ ଗ୍ରହଣ କର।"
୬୦ତା'ପରେ ସେ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଜୋରରେ
କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ପାପ ନିମନ୍ତେ ଏମାନଙ୍କୁ
ଅପରାଧୀ ଗଣନା କରନାହିଁ।" ଏହା କହି ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ
କଲେ।

୮ ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଯେ ଯଥାର୍ଥ, ଏହା ଶାଉଲ
ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲେ।

ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର

୨କେତେକ ନିଷ୍ଠାପର ଲୋକ ସ୍ତିଫାନଙ୍କୁ କବର
ଦେଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ। ସେହିଦିନ
ଯିରୂଶାଲମରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ
ଭୀଷଣ ତାଡ଼ନା ହେଲା। ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ
ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୂଦା ଓ ଶମିରୋଣ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଘରେ-ଘରେ
ପଶି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଟାଣି ଆଣି କାରାଗାରରେ
ରଖିଲେ, ଓ ମଣ୍ଡଳୀ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।
୪ଯେଉଁମାନେ ଛିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନେ
ଚାରିଆଡ଼େ ଯାଇ ସୁସମାଚାର କହିଲେ।

ଶମିରୋଣରେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କର ପ୍ରଚାର

୫ଫିଲିପ୍ପ ଶମିରୋଣ ନଗରକୁ ଯାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଚାର କଲେ। ୬ସେଠାକାର
ଲୋକମାନେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ
କଥାରେ ଅଧିକ ମନ ଦେଲେ। ୭ବହୁତ ଲୋକଙ୍କ
ଭିତରେ ଭୂତମାନେ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର
କରିଦେଲେ। ବାହାରକୁ ଆସିବା ବେଳେ ଭୂତମାନେ
ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ପାଟି କରୁଥିଲେ। ବହୁତ ପକ୍ଷାଘାତୀ ଏବଂ
ଛୋଟା ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରୋଗ୍ୟ ହେଲେ।
୮ଏଥିଯୋଗୁ, ସେ ନଗରର ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଖୁସି
ହେଲେ।

୯ସେହି ନଗରରେ ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ
ଥିଲା। ଫିଲିପ୍ପ ସେଠାକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଶିମୋନ ଯାଦୁଖେଳ
ଦେଖାଇ ଶମିରୋଣର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରିଦେଇଥିଲା।
ସେ ନିଜକୁ ବଡ଼ ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି କହୁଥିଲା। ୧୦ତେଣୁ
ସାନ ଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଶିମୋନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ
ଦେଲେ। ଲୋକେ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଶକ୍ତି ଅଛି। ଯାହାକୁ କି 'ମହାନ ଶକ୍ତି' ବୋଲି କୁହାଯାଏ।"
୧୧ଶିମୋନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଦୁ
ବିଦ୍ୟାରେ ମୁଗ୍ଧ କରିପାରୁଥିବା କଥା ସମସ୍ତେ ଶୁଣିଲେ।
୧୨କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶକ୍ତି ବିଷୟକ ସୁସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଲେ,
ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ। ୧୩ଶିମୋନ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ।
ସେ ଅସାଧାରଣ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଚିହ୍ନମାନ ଦେଖି
ବିସ୍ମିତ ହେଲେ।

୧୪ପ୍ରେରିତମାନେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଶମିରୋଣର
ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ
ସେମାନେ ପିତର ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ପଠାଇଲେ। ୧୫ପିତର ଓ ଯୋହନ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି
ଶମିରୋଣ ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯେପରିକି
ସେମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବେ। ୧୬ସେମାନେ
କେବଳ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲେ।
କିନ୍ତୁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହା ଉପରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଅଧିଷ୍ଠିତ
ହୋଇନଥିଲେ। ୧୭ତା'ପରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖିବାରୁ ସେମାନେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ
ଗ୍ରହଣ କଲେ।

୧୮ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ହାତ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବା ଶିମୋନ ଦେଖିଲା। ତେଣୁ ଶିମୋନ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ
ଟଙ୍କା ଯାଚି କହିଲା, ୧୯"ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶକ୍ତି ଦିଅ,
ଯେପରିକି ମୁଁ ଯାହା ଉପରେ ହାତ ରଖିବି, ସେ
ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ପାଇପାରିବ।"

୨୦ପିତର ତାହାକୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଟଙ୍କା
ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଭାବିଲ
ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ ଟଙ୍କାରେ କିଣି ହେବ।

୨୧ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ନିର୍ମଳ ନ ଥିବାରୁ
ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଏ କାମରେ ଭାଗ ନେଇ ପାରିବ
ନାହିଁ। ୨୨ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ତୁମ୍ଭର
ଏହି ଦୁଷ୍କର୍ମରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।
ହୁଏତ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟରେ ଥିବା ପାପ ଚିନ୍ତାକୁ
କ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତି। ୨୩ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ତୁମ୍ଭ ମନରେ ତିକ୍ତତା
ପୁରିରହିଛି ଓ ପାପ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରୁଛି।"
୨୪ଶିମୋନ ଉତ୍ତର ଦେଲା, "ତୁମ୍ଭେ କହିଥିବା କୌଣସି
କଥା ଯେପରି ମୋ ପ୍ରତି ଘଟିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ
ଦୁହେଁ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।"
୨୫ପ୍ରେରିତମାନେ ଶମିରୋଣର ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ
ଶୁଭସମାଚାର କହି ଯିରୂଶାଲମକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନେ
ଫେରିବା ସମୟରେ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କର ବହୁତ ଗ୍ରାମରେ
ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲେ।

ଫିଲିପ୍ପଙ୍କର ଇଥିଓପିଆରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା

୨୬ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୂତ ଫିଲିପଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ। ଯିରୂଶାଲମରୁ ମରୁଭୂମି ଦେଇ ଯେଉଁ ରାସ୍ତା
ଗଜାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଯାଅ।" ୨୭ଫିଲିପ୍ପ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବାହାରିଲେ। ସେହି ରାସ୍ତାରେ ଜଣେ
ନପୁଂସକ ସଙ୍ଗରେ ଦେଖାହେଲା। ସେହି ନପୁଂସକ ଇଥିଓପିଆରୁ
ଆସିଥିଲେ। ସେ କାଣ୍ଡାକି ନାମ୍ନୀ ରାଣୀଙ୍କର ଜଣେ ଉଚ୍ଚ
ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର
ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲେ। ନପୁଂସକ ଜଣକ ଉପାସନା କରିବା
ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଯାଇଥିଲେ। ୨୮ସେ ରଥରେ ବସି
ଫେରିବା ସମୟରେ ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କର ପୁସ୍ତକରୁ
ପଢୁଥିଲେ। ୨୯ସେତେବେଳେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ସେ ରଥ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ରୁହ।"
୩୦ଫିଲିପ୍ପ ରଥ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କର
ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିବାର ଶୁଣିଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ପଢୁଛ, ତାହା କ'ଣ ବୁଝିପାରୁଛ?"
୩୧ସେ ନପୁଂସକ କହିଲେ, "ଯଦି କେହି ଏହା
ବୁଝିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ଏହା କିପରି
ବୁଝିବି?" ତେଣୁ ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ରଥରେ ଚଢ଼ି ନିଜ
ପାଖରେ ବସିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ୩୨ସେ ଶାସ୍ତ୍ରର
ପାଠ କରୁଥିବା ଅଂଶ ଏହା ଥିଲା:

"ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଢା ପରି ବଧ ହେବା ପାଇଁ
ବଧସ୍ଥାନକୁ ନିଆଗଲା। ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଢା ଛୁଆ
ଯେପରି ଲୋମଛେଦକ ସାମନାରେ ଚୁପ୍ ହୋଇ
ଠିଆ ହୁଏ, ସେହିପରି ସେ ଚୁପ ହୋଇ ଠିଆ
ହେଲେ।
୩୩ ତାହାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରାଗଲା, ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ
ଅଧିକାର କାଢ଼ି ନିଆଗଲା। ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତାହାଙ୍କର
ଜୀବନକାଳ ଶେଷ ହେଲା। କିଏ ତାହାଙ୍କ ବଂଶ
ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବ?"

ଯିଶାଇୟ ୫୩:୭-୮

୩୪ନପୁଂସକ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୋତେ ଦୟାକରି
କୁହ, କାହା ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏହା କହୁଛନ୍ତି?
ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି ନା ଆଉ କାହା
ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି?" ୩୫ତା'ପରେ ଫିଲିପ୍ପ ଶାସ୍ତ୍ରର ସେହି
ବାକ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୀଶୁଙ୍କର ସୁସମାଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ।
୩୬ସେମାନେ ଏହିପରି ଯାଉ ଯାଉ ଜଳଥିବା ଗୋଟିଏ
ଜାଗାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଓ ନପୁଂସକ ଜଣକ କହିଲେ,
"ଦେଖ, ଏଠାରେତ ଜଳ ଅଛି। ଏବେ ମୋର ବାପ୍ତିଜିତ
ହେବାର କିଛି ଅସୁବିଧା ଅଛି କି?" ୩୭ * ୩୮ତା'ପରେ
ସେ ରଥ ରଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତାପରେ ଫିଲିପ୍ପ
ଓ ନପୁଂସକ ଦୁହେଁ ଜଳ ଭିତରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ ଓ
ଫିଲିପ୍ପ ତାହାଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଲେ। ୩୯ସେମାନେ ଦୁହେଁ
ଜଳ ଭିତରୁ ଉଠି ଆସିବା ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା
ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ନପୁଂସକ ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିପାରିଲେ
ନାହିଁ। ସେ ଖୁସିରେ ତାହାଙ୍କ ବାଟରେ ଚାଲିଗଲେ।
୪୦କିନ୍ତୁ ଫିଲିପ୍ପ ଅଷ୍ଦୋଦ ନଗରରେ ଦେଖାଦେଲେ ଓ
କାଇସରୀଆ ନଗରକୁ ଯିବା ବାଟରେ ସବୁ ସହରରେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି ଚାଲିଲେ।

ଶାଉଲଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

୯ ଶାଉଲ ଯିରୂଶାଲମରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ
କାରୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହତ୍ୟାର ଭୟ ଦେଖାଇବା
ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ୨ସେ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ
ଦମ୍ମେସକ ନଗରର ଯିହୂଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ଗୁଡ଼ିକୁ ପତ୍ର ସବୁ
ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ। ଯେପରି ଏହାଦ୍ୱାରା ସେ
ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣକାରୀ କୌଣସି
ପୁରୁଷ ବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖିନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ
ବନ୍ଦୀ କରି ଯିରୂଶାଲମକୁ ନେଇ ଆସିପାରିବେ।
୩ସେ ଦମ୍ମେସକ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ହଠାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗରୁ
ଗୋଟିଏ ଆଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହୋଇଗଲା।
୪ସେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ। ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିବାକୁ
ପାଇଲେ, "ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି
ତାଡ଼ନା ଦେଉଛ?"
୫ଶାଉଲ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ?"
ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯୀଶୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ତାଡ଼ନା
କରୁଛ। ୬ଏବେ ଉଠ ଓ ନଗରକୁ ଯାଅ। ସେଠାରେ
ତୁମ୍ଭକୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣେ
କହିବେ।"
୭ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ। ସେମାନେ ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ,

ପଦସଂଖ୍ୟା ୩୭ କେତେକ ନୂତନ ସଂସ୍କରଣ ଗୁଡିକରେ ୩୭ ପଦ ଯୋଗ କରାଯାଇଛି। "ଫିଲିପ୍ପ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ହୃଦୟର ସହ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ତେବେ ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇପାର।" ନପୁଂସକ କହିଲେ "ହଁ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର।"

କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ସେଠାରେ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ୮ଶାଉଲ
ଭୂମିଉପରୁ ଉଠିଲେ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ।
ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ହାତ ଧରି ଦମ୍ମେସକକୁ
ନେଇଗଲେ। ୯ସେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ଦେଖି
ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ କିଛି ଖିଆପିଆ ମଧ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ।
୧୦ହନନୀୟ ନାମକ ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ଦମ୍ମେସକରେ
ଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ, "ହନନୀୟ!"
ହନନୀୟ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।"
୧୧ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଉଠ ଓ ସଳଖ ନାମକ
ରାସ୍ତାକୁ ଯାଅ ଏବଂ ଯିହୂଦାଙ୍କ ଘରେ ତାର୍ଷ ନଗରର
ଶାଉଲ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଧାନ ନିଅ। ଯେହେତୁ
ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି। ୧୨ଏହି ଶାଉଲ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ
ଦେଖିଅଛି ଯେ, ହନନୀୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ତା'
ନିକଟକୁ ଆସି, ତା' ଉପରେ ହାତଥୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି,
ଓ ତାହାଦ୍ୱାରା ସେ ପୁଣି ଦେଖିପାରୁଛି।"
୧୩ହନନୀୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବହୁତ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛି। ମୁଁ ଶୁଣିଛି
ଯେ, ସେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ବହୁତ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛି। ୧୪ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି
ଲୋକଟି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମତା ପାଇ ଆପଣଙ୍କୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବାପାଇଁ
ଆସିଛି।"
୧୫କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ, କାରଣ
ଏହି ଲୋକକୁ ମୁଁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବାଛିଛି।
ଅଣଯିହୂଦୀ, ରାଜା ଓ ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ
ସେ ମୋ ନାମରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ। ୧୬ମୋ ନାମ ପାଇଁ
ତାହାକୁ ଯେ, କେତେ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଯିବାକୁ ହେବ ମୁଁ
ନିଜେ ତାହାକୁ ଜଣାଇବି।"
୧୭ତେଣୁ ହନନୀୟ ଯିହୂଦାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ଶାଉଲଙ୍କ
ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ, ଓ କହିଲେ, "ଭାଇ ଶାଉଲ!
ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭର ଆସିବା
ବାଟରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି
ଥରେ ଦେଖିପାରିବ ଓ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇପାରିବ।" ୧୮ଏହି କଥା କହିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଶାଉଲଙ୍କ
ଆଖିରୁ ମାଛ କାତି ପରି କିଛି ଖସି ପଡ଼ିଲା। ସେ ଦେଖି
ପାରିଲେ। ତାପରେ ସେ ଉଠି ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ। ୧୯କିଛି
ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପରେ ତାହାଙ୍କର ବଳ ଆସିଲା। ସେ
ଦମ୍ମେସକ ନଗରରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କିଛି ସମୟ
ରହିଲେ।

ଦମ୍ମେସକରେ ଶାଉଲଙ୍କ ପ୍ରଚାର

୨୦ତାପରେ ଶାଉଲ ସିଧା ଯିହୂଦୀ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହମାନଙ୍କରେ
ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରଚାର କଲେ। ସେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, "ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି।"
୨୧ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏ କ'ଣ ସେହି ଲୋକ
ନୁହେଁ, ଯିଏ ଏହି ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯିରୂଶାଲମର
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରୁଥିଲା? ଏହି ଲୋକ କ'ଣ ସେ
ନୁହେଁ, ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ନେଇ ପ୍ରଧାନଯାଜକମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲା।"
୨୨କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ।
ସେ ପ୍ରମାଣ କରିଦେଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।
ତାହାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ସବୁ ଏତେ ଦୃଢ଼ଥିଲା ଯେ, ଦମ୍ମେସକର
ଯିହୂଦୀମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରିପାରୁ
ନ ଥିଲେ।

ଶାଉଲ ଯିହୂଦୀଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା

୨୩ଅନେକ ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଶାଉଲଙ୍କୁ
ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ। ୨୪ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ମାରିବାପାଇଁ ଦିନରାତି ନଗରର ଫାଟକଗୁଡ଼ିକ ପାଖରେ
ଜଗି ବସିଲେ। କିନ୍ତୁ ଶାଉଲ ଏହା ଜାଣିପାରିଲେ। ୨୫କିନ୍ତୁ
ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀ ତାହାଙ୍କୁ ଦିନେ ରାତିରେ
ଟୋକେଇରେ ନେଇ ନଗରର ପାଚେରୀ ଆରପଟେ
ଛାଡ଼ିଦେଲେ।

ଯିରୂଶାଲମରେ ଶାଉଲ

୨୬ଶାଉଲ ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚି ବିଶ୍ୱାସୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ
ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶିଷ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ ନାହିଁ। ୨୭ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା, ଶାଉଲଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ
ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ
ଗଲେ। ଦମ୍ମେସକକୁ ଯିବା ବାଟରେ ଶାଉଲ କିପରି
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ, ଓ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ସହ କିପରି
କଥା ହେଲେ, ଏହା ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିଲେ।
ଶାଉଲ ଦମ୍ମେସକରେ କିପରି ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଯୀଶୁଙ୍କ
ନାମରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ, ଏହା ସବୁ ମଧ୍ୟ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ।
୨୮ତାପରେ ଶାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି, ଯିରୂଶାଲମର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମରେ ସାହସର ସହିତ
ପ୍ରଚାର କଲେ। ୨୯ସେ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାଭାଷୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ବାଦାନୁବାଦ ମଧ୍ୟ
କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କଲେ। ୩୦ଭାଇମାନେ ଏହା ଜାଣିପାରି ତାହାଙ୍କୁ କାଇସରୀଆ
ନଗରରୁ ଆଣି ତାର୍ଷ ନଗରକୁ ପଠାଇଦେଲେ।
୩୧ଏହାଦ୍ୱାରା ଯିହୂଦା, ଶମିରୋଣ ଓ ଗାଲୀଲୀର ମଣ୍ଡଳୀରେ
ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଓ ଏହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିଲା। ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ
ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ ଓ ପବିତ୍ର
ଆତ୍ମାର ସହାୟତା ପାଇ ସେମାନେ ରହୁଥିଲେ।
୩୨ଇତିମଧ୍ୟରେ ପିତର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବୁଲିବୁଲି ଶେଷରେ
ଲୂଦ ନଗରରେ ରହୁଥିବା ସାଧୁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିଲେ। ୩୩ସେଠାରେ ସେ ଏନୀୟ ନାମକ ଜଣେ
ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗୀକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ଆଠ ବର୍ଷ ଯାଏ

ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିଲା। ୩୪ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଏନିୟ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତୁମ୍ଭକୁ ସୁସ୍ଥ କରୁଛନ୍ତି, ଉଠ ଓ
ତୁମ୍ଭ ବିଛଣା ନିଜେ ସଜାଡ଼। ଏହା କହିବା ମାତ୍ରେ ସେ
ଉଠିଗଲା।” ୩୫ଏହା ଦେଖି ଲୂଦ ଓ ଶାରୋଣର ସମସ୍ତ
ବାସିନ୍ଦାମାନେ ମନ ଫେରାଣ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ।

ଲୂଦ ଓ ଯାଫୋରେ ପିତର

୩୬ଟାବୀଥା ନାମକ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟା ଯାଫୋ ନଗରରେ
ରହୁଥିଲେ। (ଯାହାର ଗ୍ରୀକ ଅନୁବାଦ ଦର୍କା ଅର୍ଥାତ୍
ହରିଣୀ)। ସେ ସବୁବେଳେ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାନ
ଦେଉଥିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉପକାର କରୁଥିଲେ।
୩୭ପିତର ଯେତେବେଳେ ଲୂଦରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ
ସେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ମରିଗଲେ। ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର
ଶରୀରକୁ ଧୋଇ ଉପର ମହଲାର କୋଠରୀରେ ଶୁଆଇ
ଦେଲେ। ୩୮ଯାଫୋର ବିଶ୍ୱାସୀ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ,
ପିତର ଲୂଦରେ ଅଛନ୍ତି। ଲୂଦ ଯାଫୋର ପାଖରେ ଥିଲା।
ତେଣୁ ସେମାନେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ
ଏହି ନିବେଦନ କଲେ, “ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତୁ।”
୩୯ତେଣୁ ପିତର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ଗଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଉପର କୋଠରୀକୁ ନେଇ ଗଲେ। ପିତରଙ୍କ ଚାରିପାଖେ
ବିଧବାମାନେ ଠିଆହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। ଟାବୀଥା ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ ଯେଉଁ କୁର୍ତ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟ
ଲୁଗାପଟା ତିଆରି କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନେ ପିତରଙ୍କୁ
ଦେଖାଇଲେ। ୪୦ପିତର କୋଠରୀ ଭିତରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାହାର
କରି ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଟାବୀଥାଙ୍କ
ଶରୀର ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଟାବୀଥା, ଉଠ।” ସେ
ଆଖି ଖୋଲିଲେ ଓ ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖି ଉଠି ବସିଲେ।
୪୧ପିତର ତାହାଙ୍କର ହାତ ଧରି ଉଠେଇଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ
ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ କୋଠରୀ ମଧ୍ୟକୁ ଡାକିଲେ ଓ ଟାବୀଥାକୁ
ଜୀବିତ ଦେଖାଇଲେ। ୪୨ଏହି ଖବର ଯାଫୋର ଚାରିଆଡ଼େ
ବ୍ୟାପିଗଲା। ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ। ୪୩ତା’ପରେ ପିତର ଯାଫୋ ନଗରରେ ଶିମୋନ
ନାମକ ଜଣେ ଚର୍ମକାରଙ୍କ ଘରେ ବହୁତ ଦିନ
ରହିଲେ।

ପିତର ଓ କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ

୧୦ କାଇସରୀଆ ନଗରରେ କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ ନାମକ ଜଣେ
ଲୋକ ଥିଲେ। ଇଟାଲିଆ ନାମକ ରୋମୀୟ
ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଏକ ବିଭାଗରେ ପଦାଧିକାରୀ ଥିଲେ।
୨ସେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଥିଲେ, ଓ ତାହାଙ୍କ ଗୃହରେ
ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର
ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। ସେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦାନ
ଦେଉଥିଲେ ଓ ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। ୩ଦିନେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତିନିଟା
ସମୟରେ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ। ସେ ଜଣେ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ
ଦେଖିଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ।”
୪କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ ତାହାଙ୍କ ଆଡକୁ ଚାହିଁଲେ, ଏବଂ ଭୟରେ
କହିଲେ, “ମହାଶୟ, ଆପଣ କ’ଣ ଚାହାଁନ୍ତି?”
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର
ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁସବୁ ଦାନ
ଦେଇଅଛ, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ମରଣ କରିଅଛନ୍ତି।” ୫ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଫୋ ନଗରକୁ
ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଶିମୋନ ନାମକ
ଗୋଟିଏ ଲୋକଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଆଣ। ସେହି ଶିମୋନ,
ପିତର ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ। ୬ପିତର ସମୁଦ୍ରକୂଳ
ପାଖରେ ରହୁଥିବା ଶିମୋନ ନାମକ ଜଣେ ଚର୍ମକାରଙ୍କ
ସଂଗେ ରହୁଛନ୍ତି।” ୭ଏହା କହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଚାଲିଗଲେ।
ଏହାପରେ କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସହକାରୀ ମଧ୍ୟରୁ
ତାହାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ସେବକ ଓ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପର ସୈନିକକୁ
ଡାକିଲେ। ୮ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣା କହି ଯାଫୋକୁ
ପଠାଇଲେ।
୯ତହିଁ ଆରଦିନ ସେମାନେ ଯାଫୋ ନଗର ନିକଟରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳେ ପିତର ଛାତ ଉପରକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ। ତାହାପ୍ରାୟ ଦ୍ୱିପ୍ରହର ସମୟ ଥିଲା।
୧୦ତେଣୁ ପିତରଙ୍କୁ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗିବାରୁ ସେ ଖାଇବା
ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ପିତରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି କରୁଥିବା ସମୟରେ ସେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ
ଦେଖିଲେ। ୧୧ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗ ଖୋଲିଗଲା ଓ
ତା’ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଚାଦର ଭଳି କିଛି ଗୋଟାଏ
ଚାରି କୋଣ ଧରା ହୋଇ ତଳକୁ ପୃଥିବୀକୁ ଖସୁଛି।
୧୨ତାଭିତରେ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ
ସରୀସୃପ ପ୍ରାଣୀମାନ ଥିଲେ। ୧୩ତାପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ବାଣୀ ଶୁଭିଲା, “ପିତର, ଉଠ, ଏହି ପଶୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଯେ କୌଣସିଟିକୁ ମାରି ଓ ଖାଅ।”
୧୪ପିତର କହିଲେ, “ନା ପ୍ରଭୁ। ମୁଁ କେବେ କୌଣସି
ଅପବିତ୍ର ବା ଅପରିଷ୍କାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନାହିଁ।”
୧୫ମାତ୍ର ସେହି ସ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପୁଣି କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର
ଯେଉଁ ବିଷୟକୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଅପବିତ୍ର
କୁହନାହିଁ।” ୧୬ଏହିପରି ତିନିଥର ହେବାପରେ ସେ ଜିନିଷଟି
ହଠାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠି ଚାଲିଗଲା।
୧୭ପିତର ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଥିଲେ, ତାର ଅର୍ଥ
ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ପଡିଲେ। ଏହି
ସମୟରେ କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟଙ୍କ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶିମୋନଙ୍କର
ଘର ଖୋଜୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଆସି ଫାଟକ ନିକଟରେ
ଠିଆହୋଇଥିଲେ। ୧୮ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଓ
ପିତର ନାମରେ ପରିଚିତ ଶିମୋନ ସେଠାରେ ଅତିଥି
ଭାବରେ ରହିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ପଚାରିଲେ।
୧୯ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତର ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା
କରୁଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଶୁଣ, ତିନିଜଣ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ୨୦ତେଣୁ ଉଠ

ଓ ତଳକୁ ଯାଅ। ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଅ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ପଚାରନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଛି।" ୨୧ପିତର ତଳକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାକୁ ଖୋଜୁଛ ମୁଁ ସେହିଲୋକ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଛ?"
୨୨ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଅଧିକାରୀ କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି।
ତାହାଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି। ଜଣେ
ପବିତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କର୍ଣ୍ଣିଲିୟଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତୁମ୍ଭକୁ
ତାହାଙ୍କ ଘରକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି, ଯେପରି
ସେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟରୁ କଥା ଶୁଣିପାରନ୍ତି।" ୨୩ତେଣୁ ପିତର
ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଡାକିଲେ ଓ ରାତିରେ ରହିବାକୁ
ଜାଗାଟିଏ ଦେଲେ।
ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ଚାଲିଗଲେ। ଯାଫୋର କେତେକ ଭାଇମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ
ସହିତ ଆସିଥିଲେ। ୨୪ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ କାଇସରୀୟା
ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ ନିଜର ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଓ
ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ସେମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ।
୨୫ପିତର ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ବେଳେ କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ
ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାହାଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡି ପ୍ରଣାମ
କଲେ। ୨୬ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଦେଇ କହିଲେ,
"ଉଠ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭପରି କେବଳ ଜଣେ ମଣିଷ।" ୨୭ପିତର
ତାହାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉ ହେଉ ଭିତରକୁ ଗଲେ।
ସେଠାରେ ସେ ବହୁତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ ହେବାର
ଦେଖିଲେ। ୨୮ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣିଛ ଯେ, କୌଣସି ଯିହୂଦୀ ଅନ୍ୟ ସହିତ ମିଶିବା ବା
ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ଯିହୂଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିରୁଦ୍ଧ। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଲୋକକୁ 'ଅପବିତ୍ର' ଓ 'ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ'
ନ କହିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି।
୨୯ତେଣୁ ମୁଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇ ବିନା ଆପତ୍ତିରେ ଏଠାକୁ
ଚାଲିଆସିଲି। ମୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ
କାହିଁକି ଡକାଇଥିଲ?"
୩୦କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ କହିଲେ, "ମୁଁ ଠିକ୍ ଚାରିଦିନ ଆଗରୁ
ମୋ ଘରେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତିନିଟା ବେଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିଲି। ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ
ଓ ଝଲସୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ମୋ ସାମନାରେ ଠିଆ
ହୋଇଗଲେ। ୩୧ସେ କହିଲେ, 'କର୍ଣ୍ଣିଲିୟ, ପରମେଶ୍ୱର
ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା
ଦାନ ମନେ ରଖିଛନ୍ତି। ୩୨ତେଣୁ ଯାଫୋକୁ ଲୋକ ପଠାଇ
ପିତର ନାମରେ ପରିଚିତ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡକାଅ। ସେ
ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଚର୍ମକାର ଶିମୋନଙ୍କ ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି।'
୩୩ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଡ଼କାଇ ପଠାଇଲି।
ଆପଣ ଏଠାକୁ ଆସି ଭଲ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ
ଯାହା କହିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣିବାପାଇଁ
ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରି
ରହିଛୁ।"

କର୍ଣ୍ଣିଲିୟଙ୍କ ଘରେ ପିତରଙ୍କ ଶିକ୍ଷା

୩୪ପିତର କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ, "ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝିପାରୁଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଲୋକ ସମାନ। ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଭେଦଭାବ
ନାହିଁ। ୩୫କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା
ଓ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି।
୩୬ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ତାହାଙ୍କ
ସମାଚାର ପଠାଇଥିଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ତାହାଙ୍କର ଶାନ୍ତି ସୁସମାଚାର ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ପ୍ରଭୁ। ୩୭ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଚାର
ହେବାପରେ ଗାଲିଲୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସାରା ଯିହୂଦାରେ
ଯାହାସବୁ ଘଟିଲା, ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଛ। ୩୮ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ। ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣକରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟରୂପେ
ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ଯାଇ ଲୋକଙ୍କ
ଉପକାର କରୁଥିଲେ। ଶୟତାନର ଅତ୍ୟାଚାର ଅଧୀନରେ
ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ସୁସ୍ଥ କରିଦେଉଥିଲେ। ଏହିସବୁ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ
ସହିତ ଥିଲେ। ୩୯ଯୀଶୁ ଯିହୂଦା ଦେଶରେ ଓ ଯିରୂଶାଲମରେ
ଯାହା ସବୁ କରିଥିଲେ ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ଦେଖିଅଛୁ।
ଆମ୍ଭେ ତାହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟୁ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ
କଲେ। କାଠ ନିର୍ମିତ କ୍ରୁଶରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇ
ହତ୍ୟାକଲେ। ୪୦କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ତିନିଦିନ ପରେ
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରି
ଉଠାଇଲେ ଓ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ।
୪୧ମାତ୍ର ଯୀଶୁ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଗଲେ ନାହିଁ।
ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀରୂପେ ପୂର୍ବରୁ
ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ, ସେହିମାନେ କେବଳ ତାହାଙ୍କୁ
ଦେଖିପାରିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେହି ସାକ୍ଷୀ ଅଟୁ। ଯୀଶୁ
ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଲାପରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଖାଇଥିଲୁ
ଓ ପିଇଥିଲୁ। ୪୨ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ
ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ପୁଣି
ଜୀବିତ ଓ ମୃତମାନଙ୍କର ବିଚାରକ ହେବା ନିମନ୍ତେ
କେବଳ ଏକମାତ୍ର ସେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି, ଏହାର
ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ। ୪୩ଯେ କେହି ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରିବ,ସେ ପାପକ୍ଷମା ପାଇବ। ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କ
ନାମରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମସ୍ତ ପାପ କ୍ଷମା କରିଦେବେ।
ସମସ୍ତ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ନିରାଟ
ସତ୍ୟ ଅଟେ।"

ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅଧିଷ୍ଠାନ

୪୪ପିତର ଏହିକଥା କହିବା ସମୟରେ ସୁସମାଚାର
ଶୁଣୁଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା
ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ୪୫ଯେଉଁ ଯିହୂଦୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ପିତରଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଆସିଥିଲେ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ,
ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦିଆଗଲା। ୪୬ସେମାନଙ୍କ
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ କଥା ହେବା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା

କରିବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ। ୪୭ତା'ପରେ ପିତର କହିଲେ,
"ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାନିମନ୍ତେ କେହି କ'ଣ
କେବେ ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ମନା କରିପାରିବ?
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି!"
୪୮ତେଣୁ ପିତର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାପାଇଁ
କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ, ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମୀୟସ୍ୱଜନ ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ
ଦେଲେ। ତା'ପରେ ଲୋକମାନେ ପିତରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଆଉ କିଛି ଦିନ ରହିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।

ପିତର ଯିରୂଶାଲମ ଫେରିଆସିଲେ

୧୧ ଯିହୂଦାରେ ପ୍ରେରିତମାନେ ଓ ଭାଇମାନେ ଶୁଣିବାକୁ
ପାଇଲେ ଯେ, ଅଣଯିହୂଦୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ୨ତେଣୁ
ପିତର ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ସୁନ୍ନତ ହୋଇଥିବା
ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଲୋଚନା କଲେ। ୩ସେମାନେ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ସୁନ୍ନତ ନ ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଘରକୁ
ଯାଇଛ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ କରିଛ।"
୪ତେଣୁ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଘଟଣାମାନ ବୁଝାଇ
କହିଲେ, ୫"ମୁଁ ଯାଫୋ ନଗରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ
ଗୋଟିଏ ଦିବ୍ୟଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି। ଗୋଟିଏ ଚାଦର ଚାରିକୋଣରୁ
ଧରାଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଖସିଆସୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି।
୬ମୁଁ ମନୋଯୋଗ ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦେଖିଲି ଯେ,
ସେଥିରେ ଚାରିପାଦ ବିଶିଷ୍ଟ ପଶୁ, ଜଙ୍ଗଲୀ ଜନ୍ତୁ, ସରୀସୃପ,
ଓ ଆକାଶର ପକ୍ଷୀସବୁ ଅଛନ୍ତି। ୭ତାପରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ
ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, 'ପିତର, ଉଠ। ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କୌଣସିଟିକୁ
ମାରି ଖାଅ।' ୮କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହିଲି, 'ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଏହାକଦାପି
କରିବି ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ କେବେ ଅପବିତ୍ର ଓ ଅପରିଷ୍କାର
ଖାଦ୍ୟ ଖାଇନାହିଁ।' ୯ଏହି ସ୍ୱର ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର
ପୁଣି ଶୁଣିଲି, 'ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ସବୁ ପବିତ୍ର କରିଛନ୍ତି,
ତାହା ତୁମ୍ଭର ଅପବିତ୍ର ବୋଲି କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।'
୧୦ଏହିପରି ତିନିଥର ହେବାପରେ, ଏହା ସବୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ
ଉଠାଇ ନିଆଗଲା। ୧୧ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ତିନିଜଣ
ମଣିଷ ଆମ୍ଭେ ରହୁଥିବା ଘରକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ
କାଇସରୀଆରୁ ମୋ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ୧୨ମୋତେ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବିନା ସଙ୍କୋଚରେ ଯିବାପାଇଁ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଏଠାରେଥିବା ଏହି ଛଅ
ଜଣ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ
କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲୁ। ୧୩କର୍ଣ୍ଣୀଲିୟ କିପରି ତାହାଙ୍କ
ଘରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ସେହିସବୁ ଆମ୍ଭକୁ
କହିଲେ। ଏହି ଦୂତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ଯାଫୋ ନଗରକୁ
ଲୋକ ପଠାଇ ପିତର ନାମରେ ପରିଚିତ ଶିମୋନଙ୍କୁ
ଆଣ। ୧୪ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ଘରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ବାକ୍ୟ କହିବେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ରକ୍ଷା
ପାଇବ।' ୧୫ମୁଁ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲାମାତ୍ରେ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ଭ
ଉପରେ ପ୍ରଥମରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲେ। ୧୬ସେତେବେଳେ
ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା। ସେ କହିଥିଲେ,
'ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ କରାଇଥିଲେ,
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବ।'
୧୭ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରୁ ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭକୁ ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦାନ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିପରି
ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସମାନ ଦାନ ଦେଲେ,
ତେବେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ବାଧା ଦେବା ପାଇଁ
କିଏ?"
୧୮ଯିହୂଦୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ଆଉ ଯୁକ୍ତିତର୍କ
କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ,
ପୁଣି କହିଲେ, "ଏହାର ଅର୍ଥ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଆମପରି
ଅନ୍ୟ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁତାପ କରି ପ୍ରକୃତ
ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ
ଦେଇଛନ୍ତି।"

ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ସୁସମାଚାର

୧୯ସ୍ତିଫାନ୍ ମୃତ ହେବାପରେ ଯେଉଁ ତାଡ଼ନା ଘଟିଲା,
ସେଥିସକାଶୁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଚାରିଆଡ଼େ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଗଲେ।
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଫୈନୀକିଆ, କୁପ୍ର ଓ
ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଗଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର
କଲେ ନାହିଁ। ୨୦ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେଜଣ
କୁପ୍ର ଓ କୁରୀଣୀର ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ
ଆସି ଗ୍ରୀକ (ଅଣଯିହୂଦୀ) ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର
ସୁସମାଚାର ଦେଲେ। ୨୧ପ୍ରଭୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ।
୨୨ଆନ୍ତିୟଖିଆର ଏହି ନୂଆ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଯିରୂଶାଲମର ବିଶ୍ୱାସୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ପଠାଇଦେଲେ।
୨୩ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର
ଦେଇଥିବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆତୁର ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ କଦାପି ହରାଅ ନାହିଁ,
ସର୍ବାନ୍ତଃକରଣରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାଧ୍ୟ ହୁଅ।" ୨୪ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା
ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଓ
ବିଶ୍ୱାସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଥିଲେ। ତେଣୁ ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ
ଲାଗି ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେଲେ।
୨୫ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଶାଉଲଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ତାର୍ଷ ନଗରକୁ
ଯାତ୍ରା କଲେ। ୨୬ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଲେ,
ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ଶାଉଲ ଓ
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେଠାରେ ବର୍ଷେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ ଓ ଯେତେଥର
ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଦଳ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଓ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ
ଦେଲେ। ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରୀମାନେ
ପ୍ରଥମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ନାମରେ ନାମିତ ହେଲେ।
୨୭ସେତେବେଳେ କେତେକ ଭାବବାଦୀ ଯିରୂଶାଲମରୁ
ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଆସିଲେ। ୨୮ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଗାବ

ନାମକ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଥିଲେ। ସେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମାରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣହୋଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହିଲେ, "ଏ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ
ମହାଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପଡ଼ିବ, ସେହି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ କିଛି
ଖାଇବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ।" ଏହି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କ୍ଲାଉଦିଅ
କାଇସରଙ୍କ ସମୟରେ ପଡ଼ିଥିଲା। [୨୯]ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ
ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଯଥାଶକ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ ପଠାଇବେ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ନିଜର ସାଧ୍ୟମତେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାପାଇଁ
ଯୋଜନା କଲେ। [୩୦]ସେମାନେ ସବୁ ପଇସା ଏକାଠି କରି
ଶାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍‌ବାଙ୍କୁ ଦେଲେ। ଶାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍‌ବା
ତାହା ଆଣି ଯିହୂଦାର ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ହାତରେ
ଅର୍ପଣ କଲେ।

ବିଶ୍ୱାସୀମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ହେରୋଦଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର

୧୨ ରାଜା ହେରୋଦ ସେ ସମୟରେ ମଣ୍ଡଳୀରେ
କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ। [୨]ସେ ଯୋହନଙ୍କ ଭାଇ ଯାକୁବଙ୍କୁ
ଖଣ୍ଡାରେ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ। [୩]ଯିହୂଦୀୟ ମାନଙ୍କୁ ଏଘଟଣାରେ
ଖୁସି ହେବାର ଦେଖି ପିତରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୀ କରିବାପାଇଁ
ଆଗେଇଲେ। (ଏହା ଯିହୂଦୀୟ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଦିନର ଘଟଣା)।
[୪]ତା'ପରେ ହେରୋଦ ପିତରଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି କାରାଗାରରେ
ରଖିଲେ। ତାହାଙ୍କୁ ଜଗିବା ପାଇଁ ଷୋହଳ ଜଣ ପ୍ରହରୀ
ରହିଲେ। ହେରୋଦଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ନିସ୍ତାର ପର୍ବ
ପରେ ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆଣିବେ।
[୫]ତେଣୁ ପିତର କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଲେ।
ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀର ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ
ନିରବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ।

ପିତରଙ୍କୁ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି।

[୬]ହେରୋଦ ଯେଉଁଦିନ ପିତରଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ବାହାରକୁ
ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ, ତା'ପୂର୍ବ ରାତିରେ
ପିତର ଦୁଇଟି ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇ ଦୁଇଜଣ ସୈନିକଙ୍କ
ମଝିରେ ଶୋଇଥିଲେ। ବହୁତ ଜଗୁଆଳୀମାନେ ଫାଟକ
ପାଖରେ ରହି କାରାଗାରକୁ ଜଗି ରହିଥିଲେ। [୭]ହଠାତ୍
ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ଆସି ସେଠାରେ ଉଭା ହେଲେ।
କୋଠରୀଟି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକରେ ଆଲୋକିତ ହୋଇଗଲା।
ସେ ପିତରଙ୍କୁ ହଲେଇ ଦେଇ କହିଲେ, "ଶୀଘ୍ର ଉଠ।"
ସେହି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ହାତରୁ ସବୁ ଶିକୁଳି ଖସିପଡିଲା
[୮]ସେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଲୁଗାପଟା ଓ ଜୋତା
ପିନ୍ଧ।" ସେ ପିନ୍ଧିଲେ। ସେ ପୁଣି କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର
ଚାଦର ଘୋଡ଼େଇ ହୁଅ, ଓ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର।"
[୯]ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଯେ
ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଘଟଣାଟି ଘଟାଉଛନ୍ତି ଏହା ପିତର
ଅନୁଭବ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେ ଭାବୁଥିଲେ, ଯେ ସେ
ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି। [୧୦]ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ
ପ୍ରହରୀଙ୍କୁ ଟପି ଗୋଟିଏ ଲୁହା ଫାଟକ ପାଖକୁ ଆସିଲେ।
ଏହା କାରାଗାରକୁ ନଗରରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରୁଥିଲା। ଏହା
ଆପେଆପେ ଖୋଲିଗଲା, ଓ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ।
ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗଳିର ଶେଷ ଆଡକୁ ଗଲାପରେ
ହଠାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଜଣକ ପିତରଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲିଗଲେ।
[୧୧]ତା'ପରେ ପିତର ଜାଣିପାରିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାହା ସବୁ
ହେଲା ଏବଂ କହିଲେ, "ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣିଲି, ଏହା
ପ୍ରକୃତରେ ସତ୍ୟ ଅଟେ। ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାହାଙ୍କ
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇ ହେରୋଦଙ୍କ କବଳରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧାର
କଲେ, ଓ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଆଶାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ
କଲେ।"
[୧୨]ଏହା ଅନୁଭବ କଲାପରେ, ସେ ଯୋହନଙ୍କ ମାତା
ମରିୟମଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ। ଯୋହନଙ୍କୁ ମାର୍କ ମଧ୍ୟ କୁହା
ଯାଉଥିଲା। ସେଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଏକାଠି ହୋଇ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। [୧୩]ପିତର କବାଟରେ ଠକ୍‌ଠକ୍ କରନ୍ତେ
ରୋଦା ନାମକ ଜଣେ ଚାକରାଣୀ କବାଟ ଖୋଲିବାକୁ
ଆସିଲା। [୧୪]ସେ ପିତରଙ୍କର ସ୍ୱର ଜାଣିପାରି ଏତେ ଖୁସୀ
ହୋଇଗଲା ଯେ, ସେ କବାଟ ନଖୋଲି ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା।
ଭିତରକୁ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲା, "ପିତର
କବାଟ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି!" [୧୫]ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ
ରୋଦାର କଥା ଶୁଣି ତାହାକୁ କହିଲେ "ତୁ ପାଗଳୀ",
କିନ୍ତୁ ସେ ତା କଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଦୃଢ଼ଭାବେ କହିବାକୁ
ଲାଗିଲା। ସେମାନେ କହିଲେ, "ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପିତରଙ୍କର
ଦୂତ।"
[୧୬]କିନ୍ତୁ ପିତର କବାଟରେ ଠକ୍ ଠକ୍ କରି ଚାଲିଥିଲେ।
ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଯେତେବେଳେ କବାଟ ଖୋଲିଲେ ସେତେବେଳେ
ପିତରଙ୍କୁ ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲେ। [୧୭]ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ
ହାତରେ ଠାରି ଚୁପ୍ ରହିବାକୁ କହିଲେ। ପ୍ରଭୁ କିପରି
ତାହାଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ବାହାରକରି ଆଣିଲେ, ସେ ସବୁ
କଥା ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କହିଲେ। ସେ ଏବିଷୟରେ
ଯାକୁବ ଓ ଅନ୍ୟଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜଣେଇବା ପାଇଁ କହିଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ।
[୧୮]ତହିଁଆରଦିନ ସକାଳ ହେବାରୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଅତି
ବିବ୍ରତ ହୋଇଗଲେ। ପିତରଙ୍କ ପ୍ରତି କ'ଣ ଘଟିଥିବ, ଏହା
ଭାବି ସେମାନେ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। [୧୯]ହେରୋଦ
ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତା'ପରେ ସେ
ଜଗୁଆଳୀମାନଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରିସାରି, ସେମାନଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ଦେଲେ।

ହେରୋଦ ଅଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

ତା'ପରେ ହେରୋଦ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶରୁ ଯାଇ
କାଇସରୀଆଠାରେ ରହିଲେ। [୨୦]ହେରୋଦ ସୋର ଓ
ସୀଦୋନର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୀଷଣ ରାଗିଥିଲେ।
ସେମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ।
ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଚାକର ବ୍ଲାସ୍ତଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
ନେଲେ। ସେମାନେ ହେରୋଦଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତିସନ୍ଧି ରଖିଲେ,
କାରଣ ରାଜାଙ୍କ ଦେଶରୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଖାଦ୍ୟ
ଆସୁଥିଲା।
[୨୧]ହେରୋଦ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖା
କରିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ସେଦିନ ସେ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର

ପିନ୍ଧି ସିଂହାସନରେ ବସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭାଷଣ ଦେଲେ।
୨୨ଲୋକମାନେ ପାଟିକରି କହିଲେ, “ଏହା ଦେବତାର
ସ୍ୱର, ମନୁଷ୍ୟର ନୁହେଁ।” ୨୩ହେରୋଦ ନିଜର ଏହି
ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର
ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ
ହଠାତ୍ ତାହାଙ୍କୁ ଅସୁସ୍ଥ କରିଦେଲେ। ତାହାଙ୍କ ଶରୀର
ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କୀଟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖାଇ ଦେଲେ ଓ ସେ
ମରିଗଲେ।
୨୪କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସୁସମାଚାର ଚାରିଆଡେ
ବ୍ୟାପିଗଲା। ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନେ ଏହି ସୁସମାଚାରର
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ। ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
ପାଇବାକୁ ଲାଗିଲା।
୨୫ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲ ଯିରୂଶାଲମରେ କାମ ସାରି
ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଫେରିଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମାର୍କ
ନାମରେ ପରିଚିତ ଯୋହନ ଥିଲେ।

ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଏକ ବିଶେଷ କର୍ମ ଦିଆଗଲା

୧୩ ଆନ୍ତିୟଖିଆ ମଣ୍ଡଳୀରେ କେତେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା
ଓ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ; ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା,
ଶିମିୟୋନ (ଏହାଙ୍କୁ ନିଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା) କୁରୀଣୀୟ
ଲୁକିୟ, ମନହେମ୍ (ଯିଏ ହେରୋଦ ରାଜାଙ୍କ ସହିତ
ବଢ଼ିଥିଲେ) ଓ ଶାଉଲ। ୨ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା ଓ
ଉପବାସ କରୁଥିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲଙ୍କୁ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଛାଡି ଦିଅ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ
ବିଶେଷ କାମ କରିବାପାଇଁ ଡାକିଛି।”
୩ତେଣୁ ସେମାନେ ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାପରେ
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତାର୍ପଣ* କରି ବିଦାୟ
କଲେ।

ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲଙ୍କର କୁପ୍ର ଉପଦ୍ୱୀପକୁ ଯାତ୍ରା

୪ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ
ହୋଇ ସେଲୂକିଆ ନଗରକୁ ଗଲେ। ସେଠାରୁ ସେମାନେ
କୁପ୍ର ଉପଦ୍ୱୀପକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ୫ସେମାନେ ସାଲାମି
ନଗରରେ ପହଞ୍ଚି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ଗୁଡ଼ିକରେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ। ଯୋହନ ମାର୍କ
ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ।
୬ସେମାନେ ଉପଦ୍ୱୀପରେ ସର୍ବତ୍ର ବୁଲିବୁଲି ପାଫ ନଗରରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ ସେମାନେ ବର୍ଯୀଶୁ ନାମକ ଜଣେ
ଯିହୂଦୀ ଭଣ୍ଡଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାକୁ ଦେଖିଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ନିକଟରେ ଯାଦୁକର୍ମ ଦ୍ୱାରା ନାନା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଉଥିଲା।
୭ସେହି ବର୍ଯୀଶୁ ରାଜ୍ୟପାଳ ସେର୍ଗୀୟ ପାଉଲଙ୍କର ମିତ୍ର
ଥିଲେ। ସେର୍ଗୀୟ ପାଉଲ ଜଣେ ବିବେକୀ, ଓ ଜ୍ଞାନୀ
ଲୋକ ଥିଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।
ତେଣୁ ସେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଶାଉଲଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ ପଠାଇଲେ।
୮ମାତ୍ର ଅଲ୍ଲୀମା (ଏହା ବର୍ଯୀଶୁର ଗ୍ରୀକ୍ ନାମ) ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ
ଶାଉଲଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲା। ଅଲ୍ଲୀମା ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ପଥରୁ ଦୂରେଇ ଦେବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ୯ତେଣୁ
ପାଉଲ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ଶାଉଲ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଲ୍ଲୀମା ଯାଦୁକରକୁ କଠୋର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ
ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଆରେ ଶୟତାନର ପୁତ୍ର! ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ
ପ୍ରକାର ସଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟର ଶତ୍ରୁ! ତୁମ୍ଭେ ସବୁପ୍ରକାର ମନ୍ଦ
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟ। ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରିଥାଅ। ୧୧ଏବେ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ହାତ
ଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯିବ ଓ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଲୁଅ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ।”
ପ୍ରକୃତରେ ଅଲ୍ଲୀମାଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ସବୁ ଅନ୍ଧାର ଦେଖାଗଲା,
ଓ ସେ ଏଣେତେଣେ ଅଣ୍ଡାଳିହେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ
ଅନ୍ଧାରରେ ଅଣ୍ଡାଳି ଅଣ୍ଡାଳି ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଖୋଜିଲେ,
ଯିଏ କି ତାହାଙ୍କ ହାତ ଧରି ବାଟ ଦେଖାଇ ପାରିବ।
୧୨ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟପାଳ ସେର୍ଗୀୟ ପାଉଲ ଏହା ଦେଖିଲେ,
ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପଦେଶ
ଶୁଣି ବିସ୍ମିତ ହେଲେ।

ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କର କୁପ୍ରରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ

୧୩ପାଉଲ ଓ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ପାଫ ନଗର ଛାଡି
ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ଫଫୂଲିଆର ପର୍ଗୀକୁ ଆସିଲେ। କିନ୍ତୁ
ଯୋହନ ମାର୍କ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡି ଯିରୂଶାଲମକୁ ଫେରିଆସିଲେ।
୧୪ସେମାନେ ପର୍ଗୀରୁ ଯାତ୍ରା କରି ପିସିଦିଆର ଆନ୍ତିୟଖିଆ
ନଗରରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ବିଶ୍ରାମ
ଦିନରେ ସେମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ଯାଇ
ବସିଲେ। ୧୫ସେଠାରେ ମୋଶାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ାଯିବା ପରେ
ନେତାମାନେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଏହା କହି
ପଠାଇଲେ, “ଭାଇମାନେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଦି
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ନିସ୍ତାର ଉପଦେଶ ଥାଏ, ତେବେ
କୁହ।”
୧୬ତେଣୁ ପାଉଲ ଠିଆ ହୋଇ ହାତରେ ସଙ୍କେତ
ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ହେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ
ଓ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା
ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନେ, ଅନୁଗ୍ରହ କରି ମୋ କଥା ଶୁଣ।
୧୭ଇସ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ
ବାଛିନେଲେ। ମିସରରେ ବିଦେଶୀ ଭାବେ ସେମାନେ ରହୁଥିବା
ବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଫଳତା ଦେଲେ।
ସେ ତାହାଙ୍କ ମହାନ୍ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
ବାହାର ମଧ୍ୟ କରି ଆଣିଲେ। ୧୮ପରମେଶ୍ୱର ଚାଳିଶ ବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସହିଲେ।
୧୯ପରମେଶ୍ୱର କିଣାନ ଦେଶର ସାତଗୋଟି ଜାତିକୁ ନଷ୍ଟ
କରି ସେହି ଗୁଡ଼ିକ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ୨୦ଏହି

ହସ୍ତାର୍ପଣ ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶେଷ କାମପାଇଁ ମନୋନୀତ ହେଲେ।

ସବୁ ଦେଶ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଦେଲେ ଓ ଏହା
୪୫୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅଧିକାର କଲେ।
"ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଶାମୁୟେଲଙ୍କ
ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ। ୨୧ଏହାପରେ
ସେମାନେ ଜଣେ ରାଜା ଚାହିଁଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ
ବିନ୍ୟାମୀନ ଗୋଷ୍ଠୀ କୀଶର ପୁତ୍ର ଶାଉଲଙ୍କୁ ରାଜାରୂପେ
ଦେଲେ। ସେ ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ୱ କଲେ।
୨୨ଶାଉଲଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦାଉଦଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କ ରାଜା ଭାବରେ ମନୋନୀତ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର
ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, 'ମୁଁ ମୋର
ମନର ମତ ଅନୁସାରେ ଯିଶୟର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ ପାଇଅଛି।
ସେ ମୋ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ସବୁ ବିଷୟ କରିବେ।'
୨୩ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦାଉଦଙ୍କ
ବଂଶର ଜଣଙ୍କୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଆଣିଅଛନ୍ତି,
ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁ। ୨୪ତାହାଙ୍କ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ
ଯୋହନ ଇସ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚାର କରି
କହିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ
ଥିବାର ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ।
୨୫ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି କହିଲେ, 'ମୋତେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ ବୋଲି ଭାବୁଛ? ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ଯେ
ମୋ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଜୋତା ଫିତା ଫିଟାଇବା
ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।'
୨୬"ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପ୍ରକୃତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନେ,
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ପରିତ୍ରାଣର ସୁସମାଚାର
ପଠାଯାଇଛି। ୨୭ଯିରୂଶାଲମ ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଓ
ଯିହୂଦୀନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ସେମାନେ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ କଲେ।
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ଏହି ବାକ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମ
ଦିବସରେ ପଢାଯାଏ। ୨୮ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ
ଦେବାର କିଛି କାରଣ ନ ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିଦେବାପାଇଁ
ପୀଲାତଙ୍କୁ କହିଲେ। ୨୯ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସବୁ ଲେଖା
ହୋଇଥିବା ଘଟଣାମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆଣି କବର ମଧ୍ୟରେ
ରଖିଦେଲେ। ୩୦କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ
କଲେ। ୩୧ସେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗାଲିଲୀରୁ ଯିରୂଶାଲମକୁ
ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶନ
ଦେଲେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଏବେ ତାହାଙ୍କର
ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି। ୩୨ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର
ଶୁଣାଉଛୁ। ୩୩ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଆମ୍ଭପରି
ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି। ଏହିପରି
ଏହା ଗୀତସଂହିତାରେ ଲେଖାଅଛି:

'ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପୁତ୍ର, ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପିତା ହେଲି।'
ଗୀତସଂହିତା ୨:୭

୩୪ପରମେଶ୍ୱର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କଲେ, ଯେପରି
ତାହାଙ୍କର ଶରୀର ପୁଣିଥରେ କବରପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ କ୍ଷୟ ନ
ହୁଏ। ଏ ବିଷୟରେ ସେ କହିଲେ,

'ମୁଁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ପବିତ୍ର
ଓ ପ୍ରକୃତ ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବି।'
ଯିଶାଇୟ ୫୫:୩

୩୫ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି,

'ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କବରରେ କ୍ଷୟ
ହେବାକୁ ଦେବନାହିଁ।' ଗୀତସଂହିତା ୧୬:୧୦

୩୬ଦାଉଦ ତାହାଙ୍କ ଯୁଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ
ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରି ସାରିଲାପରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ।
ଦାଉଦଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାଧି ଦିଆଗଲା,
ଓ ସେ କ୍ଷୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ। ୩୭କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ
ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇଲେ ସେ କ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲେ। ୩୮-
୩୯ତେଣୁ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ,
କେବଳ ଏହି ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପ
କ୍ଷମା ହୋଇପାରେ। ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ; ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇ ପାରିବ।
୪୦ତେଣୁ ସାବଧାନ ରୁହ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଯାହା
କହିଥିଲେ, ତାହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ ଘଟେ।
୪୧ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ କହିଲେ,

'ଦେଖ, ଅବଜ୍ଞାକାରୀ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାର ଓ ତାପରେ ମରିବାକୁ
ଯାଇଥାଅ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମୟରେ,
ଏପରି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
କେହି କହିଲେ ସୁଦ୍ଧା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ
ନାହିଁ।'" ହବକ୍‌କୂକ୍ ୧:୫

୪୨ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେଠାରୁ ଗଲାବେଳେ ଲୋକମାନେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ବିଶ୍ରାମ ଦିବସରେ ଏହି ସବୁକଥା
ଆହୁରି କହିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ୪୩ସଭା ସମାପ୍ତ
ହେବାପରେ ଅନେକ ଯିହୂଦୀୟ ଲୋକ ଓ ଯିହୂଦୀ ଧର୍ମ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସ୍ଥିରହୋଇ
ରହିବାପାଇଁ କହିଲେ।
୪୪ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସହରର ପ୍ରାୟସବୁ ଲୋକ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏକାଠି ହେଲେ। ୪୫ଯିହୂଦୀୟମାନେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖି ଈର୍ଷା କଲେ। ସେମାନେ
ପାଉଲଙ୍କ କଥାକୁ ବିରୋଧ କରି ଅପମାନଜନକ ଶବ୍ଦ
ସବୁ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ। ୪୬କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା

ସାହସର ସହିତ କହିଲେ, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସୁସମାଚାର
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଥମେ କୁହାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।
କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଭାବି ନ ଥିବାରୁ
ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା। [୪୭]ପ୍ରଭୁ
ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି:

'ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ
ଆଲୋକ ସଦୃଶ କରିଅଛି। ଏହା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର
ଶେଷ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ଆଣି
ପାରିବ।'" ଯିଶାଇୟ ୪୯:୬

[୪୮]ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଖୁସି
ହେଲେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସୁସମାଚାରର ପ୍ରଶଂସା କଲେ, ଓ
ଯେଉଁମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ
ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ।

[୪୯]ଏହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଶର ଚାରିଆଡେ ବ୍ୟାପିଗଲା।
[୫୦]ଯିହୂଦୀୟମାନେ ଯିହୂଦୀଧର୍ମର ଉଚ୍ଚବଂଶୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ
ଓ ନଗରର ମୁଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରାଇଲେ।
ସେମାନେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିବା
ଆରମ୍ଭ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ବାହାର
କରିଦେଲେ। [୫୧]ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଆପଣା ଆପଣା ପାଦତଳ ଧୂଳି ଝାଡିଦେଇ ଇକନିୟ
ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲେ। [୫୨]କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ।

ଇକନିୟରେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା

୧୪ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଦୁହେଁ ଇକନିୟ ନଗରରେ
ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହକୁ ଗଲେ।
ସେଠାରେ ସେମାନେ ଏଭଳି ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ପ୍ରଚାର କଲେ ଯେ, ଉଭୟ ଯିହୂଦୀୟ ଓ ଅନ୍ୟ ଜାତିର
ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। [୨]ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଯିହୂଦୀୟମାନେ
ଅବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମନରେ ଭାଇମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ ଧାରଣା ଜନ୍ମାଇଲେ।
[୩]ତଥାପି ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେଠାରେ ଅନେକ ଦିନ
ରହିଲେ ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥା ସାହସର ସହିତ ପ୍ରଚାର
କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ
କଲେ, ଓ ଅନୁଗ୍ରହର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ। [୪]ନଗରର
ଲୋକମାନେ ଦୁଇ ଦଳରେ ଭାଗ ହୋଇଗଲେ। କେତେକ
ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦଳ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଥିଲେ।

[୫]ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ଓ ଯିହୂଦୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ
ସହ ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ପଥର ପକାଇବା ନିମନ୍ତେ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ
ମିଶିଲେ। [୬]ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଏହା ଜାଣିପାରି ଲୁକାଅନିଆର
ଲୁସ୍ତ୍ରାର ଦର୍ବୀ ନଗର ଓ ଚାରିପାଖ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ।
[୭]ସେଠାରେ ସେମାନେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲେ।

ଲୁସ୍ତ୍ରା ଓ ଦର୍ବୀରେ ପାଉଲ

[୮]ଲୁସ୍ତ୍ରାରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟା ଥିଲା। ସେ ଲୋକଟି
ଜନ୍ମରୁ ଛୋଟା ଥିଲା। ସେ କେବେ ଚାଲି ପାରୁ ନ ଥିଲା।
[୯]ସେ ବସି ପାଉଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲା। ପାଉଲ ତାକୁ
ସିଧାସଳଖ ଅନାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିବ
ବୋଲି ତା'ର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି। [୧୦]ସେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ
କହିଲେ, "ପାଦରେ ଭରା ଦେଇ ସିଧା ଠିଆ ହୁଅ।" ସେ
ଛୋଟା ଲୋକଟି ଡେଇଁ ପଡିଲା ଓ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ
କଲା। [୧୧]ଲୋକମାନେ ପାଉଲଙ୍କର ଏ କାମ ଦେଖି
ଲୁକାଅନିଆ ଭାଷାରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କହିଲେ,
"ଦେବତାମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପରେ ଆମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି।"
[୧୨]ଲୋକମାନେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ ବୃହସ୍ପତି ଓ ପାଉଲ ପ୍ରଧାନ
ବକ୍ତା ହେବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଧ ବୋଲି କହିଲେ। [୧୩]ସେହି
ନଗର ସାମନାରେ ସ୍ଥାପିତ ବୃହସ୍ପତି ମନ୍ଦିରର ଯାଜକ
କେତୋଟି ବଳଦ ଓ ଫୁଲମାଳ ଆଣି ପହଞ୍ଚିଲେ। ଯାଜକ
ଓ ଲୋକମାନେ, ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ ଏହା ଉତ୍ସର୍ଗ
କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ।

[୧୪]କିନ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ପାଉଲ ଏହା ଶୁଣି ନିଜ ବସ୍ତ୍ର
ଚିରି ପକାଇଲେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି
ପାଟିକରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ: [୧୫]"ହେ ଲୋକମାନେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାହିଁକି କରୁଛ? ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କପରି
କେବଳ ମଣିଷ। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର କହିବା
ପାଇଁ ଆସିଛୁ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ମୂଲ୍ୟହୀନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ
ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହି ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ
ଫେରାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଆସିଛୁ। ସେହି ପରମେଶ୍ୱର
ଆକାଶ, ପୃଥିବୀ, ସମୁଦ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି
କରିଛନ୍ତି। [୧୬]ଅତୀତରେ ସବୁ ଜାତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ
ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସେ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ।
[୧୭]କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି। କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ କାମ
କରିଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବର୍ଷା ଓ ଋତୁ ଅନୁସାରେ
ଶସ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି। ସେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ଭରି ଦିଅନ୍ତି।" [୧୮]ଏସବୁ
କଥା କହି ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଅତିକଷ୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ବନ୍ଦ କଲେ।

[୧୯]କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ କେତେକ ଯିହୂଦୀ ଆନ୍ତିୟଖିଆ ଓ
ଇକନିୟରୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମତାଇ
ପାଉଲଙ୍କୁ ପଥର ମାରିଲେ। ସେ ମରିଗଲେଣି ଭାବି
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନଗର ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ।
[୨୦]କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପାଉଲଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଘେରି ଯିବାରୁ
ସେ ଉଠି ହୋଇ ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ତହିଁ ଆରଦିନ
ସେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କ ସହିତ ଦର୍ବୀ ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲେ।

ସିରିଆ ଦେଶର ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଫେରିବା

[୨୧]ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଦର୍ବୀ ନଗରରେ ସୁସମାଚାର
ପ୍ରଚାର କଲେ। ବହୁତ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେଲେ।
ତା'ପରେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ପାଉଲ ଲୁସ୍ତ୍ରା, ଇକନିୟ ଓ
ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଫେରିଗଲେ। [୨୨]ସେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ସବଳ କଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସରେ
ବୃଦ୍ଧିପାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ,
"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁ
ଅନେକ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ।" [୨୩]ପାଉଲ
ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତି ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ
ନିଯୁକ୍ତ ଦେଲେ। ସେମାନେ ଏହି ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଉପବାସ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ଏହି ପ୍ରାଚୀନମାନେ ପ୍ରଭୁ
ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ। ତେଣୁ ପାଉଲ ଓ
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କଲେ।

[୨୪]ସେମାନେ ପିସିଦିଆ ଦେଇ ପମ୍ଫୂଲିଆରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।
[୨୫]ସେମାନେ ପର୍ଗୀରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲାପରେ
ଆତ୍ତାଲିଆ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। [୨୬]ସେଠାରୁ ସେମାନେ
ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ଚାଲିଗଲେ। ଏହି ସ୍ଥାନରେ
ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ କରି ପଠାଇଥିଲେ। ସେମାନେ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ।

[୨୭]ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ
ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଏକାଠି କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯାହା କିଛି କରିଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଓ
ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କିପରି
ବିଶ୍ୱାସର ରାସ୍ତା ଖୋଲିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କଲେ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ।

ଯିରୂଶାଲମରେ ସଭା

୧୫ କେତେକ ଲୋକ ଯିହୂଦାରୁ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ
ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା
ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ
ସୁନ୍ନତ ନହୁଅ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇପାରିବ
ନାହିଁ।" [୨]ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରାଜି
ନହୋଇ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି କଲେ। ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର
ଆଲୋଚନା ଲାଗି ପାଉଲ, ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକଙ୍କୁ
ଯିରୂଶାଲମରେ ପ୍ରେରିତ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ
ନିଯୁକ୍ତ ଦିଆଗଲା।

[୩]ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଗଲା। ସେମାନେ
ଫୈନୀକିଆ ଓ ଶମିରୋଣ ଦେଇ ଗଲେ। ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ
ଲୋକମାନେ କିପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ମନ ଫେରାଇଛନ୍ତି,
ଏହା ସେମାନେ ସେଠାରେ କହିଲେ। ଏହା ଶୁଣି ଭାଇମାନେ
ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। [୪]ପାଉଲ, ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ଅନ୍ୟମାନେ
ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ପ୍ରେରିତ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅନ୍ୟ
ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାହା ସବୁ କରିଥିଲେ,
ସେ ସବୁକଥା ସେମାନେ କହିଲେ। [୫]କିନ୍ତୁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
ଦଳର କେତେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ,
"ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସୁନ୍ନତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ
ଓ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ।"

[୬]ପ୍ରେରିତ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏ ସମସ୍ୟା ଉପରେ
ବିଚାର କରିବାପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ। [୭]ବହୁତ ବାଦବିବାଦ
ପରେ ପିତର ଠିଆ ହେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ଯେ ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନେ
ଯେପରି ସୁସମାଚାର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିପାରନ୍ତି ଓ ତାହା ଶୁଣି
ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରନ୍ତି ଏଥିନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁପୂର୍ବରୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ବାଛିଥିଲେ। [୮]ପରମେଶ୍ୱର
ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରର ଭାବନା ଜାଣନ୍ତି। ସେ ସେହି
ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ
ଯେପରି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି
ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି। [୯]ଏହାଦ୍ୱାରା
ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ତଫାତ ରଖିଲେ ନାହିଁ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା
ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପବିତ୍ର କରିଲେ। [୧୦]ତେଣୁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ
କାହିଁକି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଯୁଆଳି ରଖି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ପରୀକ୍ଷା କରୁଛ? ଆମ୍ଭେମାନେ କିମ୍ବା ଆମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ
ତ ଏହି ଯୁଆଳି ଭାର ସହି ପାରିଲେ ନାହିଁ। [୧୧]ଆମ୍ଭର
ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆମ୍ଭେ ଓ ଏଲୋକମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇଛୁ।"

[୧୨]ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ନୀରବ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ପାଉଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ
ଜାତୀୟ ମାନଙ୍କମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ, ଯେଉଁସବୁ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଓ ଚିହ୍ନମାନ କରିଥିଲେ, ସେ ସବୁ ପାଉଲ
ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ। [୧୩]ସେମାନେ କହିବାପରେ
ଯାକୁବ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଭାଇମାନେ, ମୋ କଥା ଶୁଣ।
[୧୪]ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ପ୍ରଥମ ଥର ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଲେ ଓ
ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ତାହାଙ୍କର ଲୋକରେ ପରିଣତ
କଲେ; ତାହା ଶିମୋନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛନ୍ତି। [୧୫]ଏହା
ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିକଥା କହିଅଛନ୍ତି। ଏହା ଏହିପରି
ଲେଖାଯାଇଛି:

[୧୬] 'ଏହା ପରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବି ଏବଂ
ଦାଉଦର ଭଗ୍ନଗୃହ ପୁଣି ନିର୍ମାଣ କରିବି। ମୁଁ
ଏହାର ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବା ଅଂଶ ପୁଣି ଥରେ
ନିର୍ମାଣ କରି ଠିକ୍ କରିଦେବି।
[୧୭] ପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି, ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନବଜାତି ଓ
ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ
ନାମରେ ପରିଚିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋତେ
ଖୋଜିବେ। ଯେଉଁପ୍ରଭୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟାନ୍ତି,
ସେ ସ୍ୱୟଂ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି।
[୧୮] ଏହା ଯୁଗ ଆରମ୍ଭରୁ ଜଣାଅଛି।'

ଆମୋଷ ୯:୧୧-୧୨

୧୯"ସେଥିପାଇଁ, ମୁଁ ଭାବୁଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରୁଥିବା
ଅନ୍ୟ ଜାତୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ
ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ ନୁହେଁ। ୨୦ଏହା ବଦଳରେ ଆମ୍ଭେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖିବା ଉଚିତ ଯେ:

ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଅପବିତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ। ଯୌନ ପାପ କରନାହିଁ। ରକ୍ତ ଖାଅ ନାହିଁ। ତଣ୍ଟି ଚିପି ମରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ପଶୁର ମାଂସ ଖାଅନାହିଁ।

୨୧ସେମାନେ ଏସବୁ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ
ଆରମ୍ଭରୁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଠ କରୁଥିବା ଲୋକେ ପ୍ରତି
ନଗରରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାଙ୍କର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମବାରରେ ପାଠ
କରାଯାଏ।"

ଅନ୍ୟ ଯିହୂଦୀ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର

୨୨ଏହାପରେ ପ୍ରେରିତ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ସମଗ୍ର ମଣ୍ଡଳୀ,
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛିଲେ। ସେମାନେ
ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ
ପଠାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ସେମାନେ ଯିହୂଦା (ଯାହାଙ୍କର
ଅନ୍ୟନାମ ଥିଲା, ବର୍ଶବ୍ବା) ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ବାଛିଲେ।
ଏହିମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନେତା ଥିଲେ। ୨୩ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ଏହି ଚିଠି ଦେଲେ:

ଆନ୍ତିୟଖିଆ, ସୁରିଆ, କିଲିକିଆସ୍ଥ ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ, ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅନ୍ୟ ଭାଇମାନଙ୍କର ନମସ୍କାର।

୨୪ଆମ୍ଭେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଆମ୍ଭଭିତରୁ କେତେକ
ଲୋକ ଆମ୍ଭଠାରୁ ଆଦେଶ ନପାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସେମାନଙ୍କ କଥା ଦ୍ୱାରା ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଛନ୍ତି ଓ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି। ୨୫ସେଥିପାଇଁ
ଆମ୍ଭେ ଏକମତ ଓ ସ୍ଥିର ହୋଇ କେତେକ
ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛିଛୁ। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭର ପ୍ରିୟ
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଓ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ପଠାଇବୁ। ୨୬ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା
ଓ ପାଉଲ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର
ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଛନ୍ତି। ୨୭ସେଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ
ଯିହୂଦା ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲୁ।
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୌଖିକଭାବେ ମଧ୍ୟ ଏହି
ସବୁ କଥା କହିବେ। ୨୮ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଏହା ଉଚିତ ମନେହେଲା ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି
କେତୋଟି ବିଷୟ ଛଡ଼ା ଆଉ ଅଧିକ ବୋଝରେ
ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଏହି
କେତୋଟି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭେମାନେ
କରିବ:

୨୯ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ନିକଟରେ ସମର୍ପିତ ଖାଦ୍ୟ
ଖାଇବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ରକ୍ତ ଖାଇବ ନାହିଁ।
ତଣ୍ଟି ଚିପି ମରାଯାଇଥିବା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଖାଇବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୌନ ପାପ ସବୁ
କରିବ ନାହିଁ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏସବୁ ଜିନିଷଠାରୁ ନିଜକୁ ଅଲଗା ରଖିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ। ବିଦାୟ।"

୩୦ତାପରେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା, ପାଉଲ, ଯିହୂଦା ଓ ଶୀଲା
ଯିରୂଶାଲମରୁ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେଠାରେ
ସେମାନେ ଏକାଠି ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଦେଲେ।
୩୧ଆନ୍ତିୟଖିଆର ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏ ପତ୍ର ପଢ଼ି ଆନନ୍ଦିତ
ହେଲେ। କାରଣ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ କରି
ଥିଲା। ୩୨ଯିହୂଦା ଓ ଶୀଲା ଦୁହେଁ ମଧ୍ୟ ଭାବବାଦୀ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଅନେକ କଥା
କହିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ କଲେ। ୩୩ସେଠାରେ
କିଛି ଦିନ ରହିବାପରେ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ,
ଯିରୂଶାଲମର ସେହି ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଯିବା
ପାଇଁ ଶାନ୍ତିରେ ବିଦାୟ ଦେଲେ। ୩୪ *
୩୫କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ରହିଲେ,
ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କଲେ।

ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ

୩୬ପାଉଲ କିଛି ଦିନ ପରେ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବାଙ୍କୁ କହିଲେ,
"ଚାଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଫେରିବା ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବାକ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହରରେ ପ୍ରଚାର କରିଛୁ, ସେହି
ସବୁ ସହରକୁ ଯାଇ ଆମ୍ଭ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା, ଆଉ
ସେମାନଙ୍କ ଭଲମନ୍ଦ ବୁଝିବା।" ୩୭ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ମାର୍କ ନାମରେ ପରିଚିତ ଯୋହନଙ୍କୁ ନେବାପାଇଁ
ଚାହିଁଲେ। ୩୮କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନ ନେବାପାଇଁ
ଜୋରଦେଲେ, କାରଣ ସେ ପୂର୍ବରୁ ପଫୁଲିଆରେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗରେ ନ ରହି ସେମାନଙ୍କୁ
ତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲି ଆସିଥିଲେ। ୩୯ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଘୋର ମତଭେଦ ହେଲା। ଏହା ଫଳରେ,
ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ପରସ୍ପର ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ।
ବର୍ଣ୍ଣବ୍ବା ମାର୍କଙ୍କୁ ନେଇ ଜଳ ପଥରେ କୂପ୍ର ଉପଦ୍ୱୀପକୁ
ଚାଲିଗଲେ। ୪୦ପାଉଲ ଶୀଲାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ନେବାପାଇଁ
ବାଛିଲେ। ଆନ୍ତିୟଖିଆରେ ଭାଇମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ସମର୍ପଣ କରି ବିଦାୟ
ଦେଲେ। ୪୧ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା ସିରିଆ ଓ କିଲିକିୟା ଦେଶ

ପଦ ସଂଖ୍ୟା:୩୪ କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ଲିପିରେ ଏହିପରି ଲେଖାଯାଏ। "ମାତ୍ର ଶୀଲା ସେଠାରେ ରହିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ।"

ଦେଇ ଗଲେ ଓ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାପାଇଁ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ।

ତୀମଥି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ

୧୬ ପାଉଲ ଦର୍ବୀ ଓ ଲୁସ୍ତ୍ରା ନଗରକୁ ଗଲେ।
ସେଠାରେ ତୀମଥି ନାମକ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ।
ସେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାସୀନୀ ଯିହୁଦୀ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ତାହାଙ୍କର ପିତା ଗ୍ରୀକ୍ ଥିଲେ। ୨ତୀମଥିଙ୍କୁ ଲୁସ୍ତ୍ରା ଓ
ଇକନିୟରେ ଭାଇମାନେ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ। ୩ପାଉଲ
ତୀମଥିଙ୍କୁ ନିଜ ସହିତ ନେବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ। ତାହାଙ୍କର
ପିତା ଗ୍ରୀକ୍ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ। ତେଣୁ ପାଉଲ
ତାହାଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ହେତୁ ସୁନ୍ନତ କରିଦେଲେ। ୪ସେମାନେ
ନଗରରୁ ନଗର ଭ୍ରମଣ କଲାବେଳେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଥିବା
ପ୍ରେରିତ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଓ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ
ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଓ ସେହି ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ
ପାଳନ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲେ। ୫ତେଣୁ
ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକର ସଂଖ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗୁଥିଲା ଓ
ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଶ୍ୱାସରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିଲେ।

ଏସିଆରୁ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପାଉଲଙ୍କୁ ଆଦେଶ

୬ପାଉଲ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଲୋକମାନେ
ଫ୍ରୁଗିଆ ଓ ଗାଲାତୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଗଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏସିଆରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥା ପ୍ରଚାର କରିବାକୁ
ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ। ୭ସେମାନେ ମୁସିଆ ଦେଶକୁ
ଆସିଲା ପରେ ବୀଥୂନିଆକୁ ଯିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।
କିନ୍ତୁ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାପାଇଁ ଅନୁମତି
ଦେଲେ ନାହିଁ। ୮ତା'ପରେ ସେମାନେ ମୁସିଆ ଦେଶ ଛାଡ଼ି
ତ୍ରୋୟା ନଗରକୁ ଆସିଲେ। ୯ରାତିରେ ପାଉଲ ଏକ ଦର୍ଶନ
ପାଇଲେ। ସେଥିରେ ସେ ଜଣେ ମାକିଦନିଆର ଲୋକକୁ
ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ
ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମାକିଦନିଆକୁ ଆସି ଆମ୍ଭକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କର।" ୧୦ପାଉଲ ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପରେ ଆମ୍ଭେ
ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ମାକିଦନିଆକୁ ଯିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲୁ।
ଆମ୍ଭେ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲୁ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ସୁସମାଚାର ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭକୁ ଡାକିଛନ୍ତି।

ଲୂଦିଆଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ

୧୧ଆମ୍ଭେ ତ୍ରୋୟା ନଗରରୁ ଜଳଯାତ୍ରାରେ ସାମଥ୍ରାକୀ
ଉପଦ୍ୱୀପରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ତା ଆରଦିନ ଆମ୍ଭେ ନିୟାପଲି
ନଗରକୁ ଗଲୁ। ୧୨ସେଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ମାକିଦନିଆ ଜିଲ୍ଲାର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ନଗର ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ଗଲୁ। ଏହା
ରୋମୀୟମାନଙ୍କର ନଗର ଥିଲା। ଆମ୍ଭେ ସେହି ନଗରରେ
କିଛି ଦିନ ରହିଲୁ।

୧୩ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ ଆମ୍ଭେ ନଗରଦ୍ୱାର ବାହାରେ ନଦୀ
କୂଳ ଆଡେ ଗଲୁ। ଆମ୍ଭେ ଭାବିଥିଲୁ ଯେ, ସେଠାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଥିବ। ଆମ୍ଭେ
ସେଠାରେ ବସିଲୁ, ଓ ସେଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଥିବା
ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲୁ। ୧୪ସେଠାରେ ଲୂଦିଆ
ନାମକ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଥିଲା। ସେ ଥୁୟାଥୀରା ନଗରର
ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ଲୁଗା ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲା। ସେ ସତ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥିଲା, ଓ ଆମ୍ଭ କଥା
ଶୁଣୁଥିଲା। ପାଉଲଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ
ହୃଦୟ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ। ୧୫ସେ ଓ ତାର ଘରେ
ରହୁଥିବା ସମସ୍ତେ ବାପ୍ତିଜିତ ହେବାପରେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରି ଡାକି କହିଲା, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି
ମୋତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ବିଶ୍ୱାସୀ ବୋଲି
ଭାବୁଛ, ତେବେ ମୋ ଘରେ ଆସି ରୁହ।" ଏହିପରି ସେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତା'ର ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ ରାଜି କରାଇଲା।

ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା କାରାଗାରରେ

୧୬ଦିନେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହକୁ ଯିବା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ
ଚାକରାଣୀକୁ ଦେଖିଲୁ। ତା'ଦେହରେ ଏପରି ଆତ୍ମାଟିଏ *
ଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ସବୁ କହି
ପାରୁଥିଲା। ସେ ଏହିପରି ଭବିଷ୍ୟତର କଥାସବୁ କହି
ତା'ମାଲିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରୁଥିଲା।
୧୭ସେ ପାଉଲ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କଲା, ଓ
ଜୋରରେ କହିଲା, "ଏହି ଲୋକମାନେ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିର
ପଥ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି।" ୧୮ସେ ଏପରି ବହୁତ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲା, ପାଉଲ ଏଥିରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇପଡିଲେ।
ସେ ସେହି ଆତ୍ମାକୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ
ଆଦେଶ ଦେଉଛି, ଏହି ଝିଅଟି ଦେହରୁ ବାହାରିଯା।"
ସେହି ସମୟରେ ସେ ଆତ୍ମାଟି ବାହାରକୁ ଚାଲିଆସିଲା।

୧୯ସେହି ବାଳିକାର ମାଲିକମାନେ ଏସବୁ ଦେଖିଲେ।
ସେମାନେ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ଏ ବାଳିକା
ଦ୍ୱାରା ଧନ ଉପାର୍ଜନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଧରି ବଜାର ରାସ୍ତାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଟାଣି
ନେଲେ ଏବଂ ନଗରକର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଆଗରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଠିଆ
କରାଇଲେ। ୨୦ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରପାଳମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇ
କହିଲେ, "ଏମାନେ ଯିହୂଦୀୟଲୋକ। ଏମାନେ ଆମ୍ଭ
ନଗରରେ ବହୁତ ଉପଦ୍ରବ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି। ୨୧ଆମ୍ଭେମାନେ
ରୋମୀୟ। ଏଣୁ ଏମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କଥା
କହୁଛନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଏସବୁ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।" ୨୨ତା'ପରେ
ଲୋକମାନେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେଲେ।
ନଗରପାଳମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଗାପଟା ଛିଣ୍ଡାଇ ଦେଲେ,
ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବେତଆଘାତ ଦ୍ୱାରା ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ। ୨୩ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ମାଡ
ମାରିବା ପରେ କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ
ସାବଧାନରେ ଜଗିବାପାଇଁ କାରାଧକ୍ଷଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

ଆତ୍ମାଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶଇତାନରେ ଆତ୍ମା। ଏହା ପାଇଁ ସେ ବିଶେଷଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରିଣୀ ହୋଇ ପାରିଥିଲା।

୨୪ସେ ଏପରି ଆଦେଶ ପାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତର କୋଠରୀ
ଭିତରେ ରଖିଦେଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ ବଡବଡ
କାଠ ଗଣ୍ଡି ସହିତ ବାନ୍ଧି ପକାଇଦେଲେ।
୨୫ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସ୍ତୁତି ଗାନ କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନେ
ତାହାସବୁ ଶୁଣୁଥିଲେ। ୨୬ହଠାତ୍ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଭୂମିକମ୍ପ
ହେଲା। ଏହାଦ୍ୱାରା କାରାଗାରର ମୂଳଦୁଆ ଟଳମଳ ହେଲା।
ଦେଖୁଦେଖୁ ସବୁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଗଲା, ଓ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କର
ଶିକୁଳି ଖୋଲିଗଲା। ୨୭କାରାଧ୍ୟକ୍ଷ ନିଦରୁ ଉଠି ବସିଲେ।
କାରାଗାରର ଦୁଆର ଗୁଡିକ ଖୋଲାଥିବାର ଦେଖି, ସେ
ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ଖଣ୍ଡା ଟାଣି
ଆଣିଲେ। ସେ ଭାବିଲେ ଯେ, ବନ୍ଦୀମାନେ ଖସି ପଳାଇ
ଯାଇଛନ୍ତି। ୨୮କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଏଠାରେ ଅଛୁ। ନିଜର କ୍ଷତି କରନାହିଁ।"
୨୯ସେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଆଣିବାପାଇଁ ଆଦେଶ
ଦେଇ ଦୌଡ଼ି ଆସି ଭୟରେ ଥରଥର ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କ
ପାଦ ତଳେ ପଡିଗଲେ। ୩୦ତା'ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ବାହାରକୁ ଆଣି ପଚାରିଲେ, ମହାଶୟମାନେ, "ପରିତ୍ରାଣ
ପାଇବା ପାଇଁ ମୋର କ'ଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ?"
୩୧ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କର। ଏହି ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ଘରେ
ରହୁଥିବା ସମସ୍ତେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇପାରିବେ।" ୩୨ପାଉଲ ଓ
ଶୀଲା ତା'ଙ୍କୁ ଓ ତା'ଘରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କଲେ। ୩୩କାରାଗାରର ଅଧିକାରୀ ସେମାନଙ୍କୁ
ନେଇ ସେହି ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ
ଜାଗା ଗୁଡିକୁ ଧୋଇ ସଫା କଲେ। ତାପରେ ତୁରନ୍ତ ସେ
ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ।
୩୪ତା'ପରେ ସେହି କାରାଧ୍ୟକ୍ଷ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଘରକୁ
ଡାକି ନେଇ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ। ସେ ଓ ତାହାଙ୍କର
ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ।
୩୫ସକାଳ ହେବାରୁ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନେ "ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଛାଡି ଦିଅ" ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ କେତେକ ସୈନିକଙ୍କୁ
ପଠାଇଲେ।
୩୬କାରାଧ୍ୟକ୍ଷ ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, "ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନେ
ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ କହି ପଠାଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ
ଆପଣମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହାରକୁ ଶାନ୍ତିରେ ଯାଇପାରନ୍ତି।"
୩୭କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ସେମାନେ
ଆମ୍ଭକୁ ବିନା ବିଚାରରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସାମନାରେ
ମାରିଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭକୁ
କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖାଯାଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ
ଆମ୍ଭକୁ ଚୁପ କରି ଛାଡ଼ି ଦେବାପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି? ଏହା
ଆଦୌ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜେ
ଆସି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ।
୩୮ସେମାନେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ଜାଣି
ଡରିଗଲେ। ୩୯ତେଣୁ ସେମାନେ ଆସି ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ
କ୍ଷମା ମାଗିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ନଗର ଛାଡ଼ିବା
ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ୪୦ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା କାରାଗାରରୁ
ବାହାରକୁ ଆସି ଲୁଦିୟାର ଘରକୁ ଆସିଲେ। ସେଠାରେ
ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହର
ବାଣୀ ଶୁଣାଇଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନରୁ
ଚାଲିଗଲେ।

ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କର ଥେସଲନୀକୀରେ ପ୍ରବେଶ।

୧୭ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲା ଆମ୍ଫିପଲି ଓ ଆପଲ୍ଲୋନିଆ
ନଗର ଦେଇ ଥେସଲନୀକୀ ନଗରରେ
ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ
ଥିଲା। ୨ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ଏପରି ସେ
ସର୍ବଦା କରୁଥିଲେ। ସେ ତିନି ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଲୋଚନା କଲେ। ୩ସେ ପବିତ୍ର
ବାକ୍ୟ ବୁଝେଇଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ କହିଲେ
ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବାର ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ
ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ପାଉଲ କହିଲେ,
"ଏହି ଯୀଶୁ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ପ୍ରଚାର କରୁଛି, ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।" ୪ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଲୋକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ, ଏବଂ
ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ। ସତ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିବା ଅନେକ ଗ୍ରୀକ୍‌ଲୋକ ଓ
ଅନେକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସ୍ତ୍ରୀ-ମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯୋଗଦେଲେ।
୫କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଯିହୂଦୀୟମାନେ ଈର୍ଷାପରାୟଣ ହୋଇ
ବଜାରରୁ ଦୁଷ୍ଟଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଦଳ ଏକାଠି
କଲେ, ଓ ନଗରରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ସୃଷ୍ଟିକଲେ। ସେମାନେ
ନଗରରେ ଉପଦ୍ରବ କରି ଯାସୋନଙ୍କ ଘର ଉପରେ
ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଆଗକୁ ଧରି ଆଣିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ୬ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ନପାଇ ଯାସୋନ ଓ କେତେକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ନଗରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଟାଣି ନେଲେ। ସେମାନେ
ପାଟି କରି କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକମାନେ ସାରା ଜଗତରେ
ଭୟଙ୍କର ଅରାଜକତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେଣି।" ୭ଯାସୋନ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଆଣି
ନିଜ ଘରେ ରଖିଛି। ଯୀଶୁ ନାମରେ ଯେ ଆଉ ଜଣେ
ରାଜା ଅଛି, ଏହା କହି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦାବୀ କରି
କାଇସରଙ୍କ ନିୟମର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଛନ୍ତି।"
୮ଜନସମୂହ ଓ ନଗରର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ
କଥା ଶୁଣି ବିଚଳିତ ହୋଇପଡିଲେ। ୯ପରେ
ସେମାନେ ଯାସୋନ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଜାମିନ ନେଇ
ଛାଡ଼ିଦେଲେ।

ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କର ବେରେୟାରେ ପ୍ରବେଶ

୧୦ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ସେହି ରାତିରେ
ସାଙ୍ଗେସାଙ୍ଗେ ବେରେୟା ନଗରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ।
ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହକୁ
ଗଲେ। ୧୧ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଥେସଲନୀକୀୟ

ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ବେଶି ଭଦ୍ର ଓ ଉତ୍ତମ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ପାଉଲ ଓ ଶୀଲାଙ୍କର କଥା ଅତି ଉତ୍ସୁକତାର
ସହ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନଙ୍କର କଥା ସତ୍ୟ ନା ମିଥ୍ୟା, ଏହି
କଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଶାସ୍ତ୍ର ପରୀକ୍ଷା
କରି ଦେଖିଲେ। ୧୨ଅତଏବ, ଅନେକ ଯିହୂଦୀୟ ଲୋକ
ବିଶ୍ୱାସକଲେ। ଅନେକ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଗ୍ରୀକ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷମାନେ
ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ୧୩ଥେସଲନୀକୀୟ ଯିହୂଦୀୟମାନେ
ବେରୋୟା ନଗରରେ ପାଉଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ
ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିପାରିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ସେଠାକୁ ଆସି ଆନ୍ଦୋଳନ କରି ଲୋକସମୂହକୁ ମତେଇଲେ।
୧୪ସେଥିପାଇଁ ଭାଇମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ପଠାଇ
ଦେଲେ, କିନ୍ତୁ ଶୀଲା ଓ ତୀମଥି ସେଠାରେ ରହିଲେ।
୧୫ଯେଉଁମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଥୀନୀ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ
ଦେଲେ। ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖବର ଦେଲେ ଯେ,
ଶୀଲା ଓ ତୀମଥି ଆସି ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ
କରନ୍ତୁ। ତାପରେ ସେମାନେ ଫେରି ଗଲେ।

ଆଥୀନୀ ନଗରରେ ପାଉଲ

୧୬ପାଉଲ ଆଥୀନୀ ନଗରରେ ଶୀଲା ଓ ତୀମଥିଙ୍କୁ
ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତି। ନଗର ସାରା ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ସେ ହୃଦୟରେ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ବିବ୍ରତ
ହୋଇପଡିଲେ। ୧୭ତେଣୁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା
କରୁଥିବା ଯିହୂଦୀୟ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ
ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ଏବଂ ବଜାରକୁ ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ
ସେ ପ୍ରତିଦିନ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ୧୮ତେଣୁ କେତେକ
ଏପିକୂରୀୟ ଓ ସ୍ତୋୟିକ ଦାର୍ଶନିକମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ
ଯୁକ୍ତିତର୍କ କଲେ।

ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକଟି
କ'ଣ କହୁଛି ତାହା ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ?" ପାଉଲ
ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସୁସମାଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କହୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, "ଦେଖ, ଏ ଲୋକଟି
କୌଣସି ବିଦେଶୀ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଛି।
ସେମାନେ ଏପରି କହିଲେ, କାରଣ ପାଉଲ ଯୀଶୁ ଓ
ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇ ଉଠିବା କଥା
ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ।" ୧୯ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଆରୟପାଗ
ସଭା ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ଏହି ନୂଆ ଶିକ୍ଷା କ'ଣ,
ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବୁ କି? ୨୦ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ
କେତେକ ଅଦ୍ଭୁତବିଚାରମାନ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛ, ଓ
ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ, ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁ।"
୨୧(ଆଥୀନୀୟ ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଓ ସେଠାରେ ରହୁଥିବା ବିଦେଶୀ
ଲୋକମାନେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରି କେବଳ ନୂତନ
ବିଷୟମାନ ଶୁଣିବାରେ ଓ କଥା କହିବାରେ ସମୟ
କାଟୁଥିଲେ)।

୨୨ପାଉଲ ଆରୟପାଗ ସଭାର ସାମନାରେ ଠିଆ ହୋଇ
କହିଲେ, "ହେ ଆଥୀନୀୟ ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ଦେଖୁଛି,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଅତି ଧାର୍ମିକ। ୨୩ମୁଁ ନଗରର
ଚାରିପାଖରେ ଭ୍ରମଣ କରି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂଜା କରୁଥିବା
ବସ୍ତୁମାନ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବେଦୀ ଦେଖିଲି ଯାହା
ଉପରେ ଲେଖାଥିଲା, 'ଏକ ଈଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ
ଜାଣିନାହୁଁ।' ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନ ଜାଣି ଯାହା ପୂଜା
କରୁଛ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଚାର କରୁଛି।
୨୪ପରମେଶ୍ୱର ଏ ପୃଥିବୀରେ ଓ ଏଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ
ବସ୍ତୁର କର୍ତ୍ତା। ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ସେ ମଣିଷ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ଗଡ଼କରେ ରହନ୍ତି
ନାହିଁ। ୨୫ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବନ ଓ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତି। ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ।
ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ। ୨୬ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ
ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି।
ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ରହନ୍ତି। ସେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନର
ସୀମା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି, ୨୭ଯେପରି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଖୋଜି ପାଇ ପାରିବେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ
ତାହାଙ୍କୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି ଯଦ୍ୟପି ସେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିଠାରୁ ଦୂରରେ ନାହାଁନ୍ତି।

୨୮ 'କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବାସ କରୁ,
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗତି କରୁ, ଓ ତାହାଙ୍କଠାରେ
ଆମ୍ଭର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଅଛି।'

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ କବି ମଧ୍ୟ ଏହା କହିଛନ୍ତି
ଯେ,

'ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତାନ।'

୨୯ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ତେଣୁ
ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟର କୌଶଳ ଓ କଳ୍ପନାରେ
ତିଆରି ପ୍ରତିମା ବୋଲି ଭାବିବା ନାହିଁ, ବା ସୁନା କି ରୂପା
କି ପଥର ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭାବିବା ନାହିଁ। ୩୦ପୂର୍ବରୁ
ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ନିର୍ବୋଧତା ଉପେକ୍ଷା
କରିଥିଲେ। ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସାରା ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଅନୁତାପ କରି ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି।
୩୧ସେ ଜଣଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି।
ସେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଦିନ ସେହି
ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ସହିତ ବିଚାର
କରିବେ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଆଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରୁ
ବଞ୍ଚି ଉଠିବା କଥାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି।"

୩୨ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ
ହୋଇଥିବା ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେଜଣ
ତାହାଙ୍କୁ ଉପହାସ କଲେ। ଆଉ କେତେକ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭେ ପରେ ଏ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଅଧିକ ଶୁଣିବୁ।"
୩୩ତେଣୁ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ୩୪କେତେକ
ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗଦାନ କଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆରୟପାଗୀୟ ସଭାର ସଦସ୍ୟ ଦିୟନୁସିୟ

ଓ ଦାମାରି ନାମକ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ
ଥିଲେ।

ପାଉଲ କରିନ୍ଥୀରେ

୧୮ ପାଉଲ ଆଥୀନୀ ନଗର ଛାଡି କରିନ୍ଥ ନଗରକୁ
ଆସିଲେ। ୨ସେଠାରେ ସେ ପନ୍ତ ଦେଶୀୟ
ଆକ୍ୱିଲା ନାମକ ଜଣେ ଯିହୂଦୀୟଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ। ସେ ତାର
ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରିସ୍କିଲ୍ଲା ସହିତ ସଦ୍ୟ ଇତାଲିଆ ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲେ।
ସେ ସମୟରେ କ୍ଳାଉଦିଅ ସମ୍ରାଟ ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କୁ
ରୋମ୍ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। ତେଣୁ
ସେମାନେ ଇତାଲିଆ ଛାଡି ଚାଲିଆସି ଥିଲେ। ପାଉଲ
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ। ୩ସେମାନେ ତମ୍ବୁ
ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ। ପାଉଲ ମଧ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟବସାୟୀ
ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ସେହି
କାମ କଲେ। ୪ପାଉଲ ପ୍ରତି ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ
ପ୍ରାର୍ଥନାସଭାଗୃହରେ ଯିହୂଦୀୟ ଓ ଗ୍ରୀକ୍‌ମାନଙ୍କ ସହିତ ଚର୍ଚ୍ଚା
କରୁଥିଲେ, ଓ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ଜନ୍ମାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ।
୫ଶୀଲା ଓ ତୀମଥି ମାକିଦନିଆରୁ କରିନ୍ଥକୁ ଆସିବା
ପରେ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କର ସବୁ ସମୟ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର
କରିବାରେ ଦେଲେ। ସେ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣିତ
କରି ଦେଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି। ୬କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ବାଧା ଦେଲେ, ଓ ନାନା ଖରାପ
କଥା କହିଲେ, ପାଉଲ ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜର ଲୁଗାପଟାର
ଧୂଳି ଝାଡ଼ି ଦେଲେ। ସେ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଉଦ୍ଧାର ପାଉନାହିଁ ତାହାହେଲେ ଏହା ମୋର ଦୋଷ
ନୁହେଁ। ମୁଁ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା କରି ସାରିଛି। ମୁଁ ଏବେଠାରୁ
ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବି।" ୭ପାଉଲ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ
ଛାଡ଼ି ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜଣେ ଉପାସକ ତିତସ
ଯୁସ୍ତଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ। ତାହାଙ୍କ ଘର ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ପାଖରେ
ଥିଲା। ୮କ୍ରିଷ୍ପ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହର ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ। ସେ ଓ
ତାହାଙ୍କର ପରିବାରର ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।
ଅନେକ କରିନ୍ଥୀୟ ଲୋକମାନେ ପାଉଲଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିଲେ,
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ।
୯ଦିନେ ରାତିରେ ପ୍ରଭୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ କହିଲେ,
"ଭୟ କର ନାହିଁ। ନୀରବ ରୁହ ନାହିଁ। କଥା କୁହ।
୧୦ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଅଛି। କେହି ତୁମ୍ଭର କିଛି କ୍ଷତି
କରିବେ ନାହିଁ। ମୋର ଅନେକ ଲୋକ ଏ ନଗରରେ
ଅଛନ୍ତି।" ୧୧ତେଣୁ ପାଉଲ ସେଠାରେ ଦେଢ଼ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରହିଲେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ବିଷୟରେ
ଉପଦେଶ ଦେଲେ।

ପାଉଲଙ୍କୁ ଗାଲ୍ଲିୟୋନ୍‌ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଅଣା ଯିବା

୧୨ଗାଲ୍ଲିୟୋନ୍ ଆଖାୟାର ରାଜ୍ୟପାଳ ହେଲେ। ସେ
ସମୟରେ ଯିହୂଦୀୟମାନେ ମିଳିତ ଭାବରେ ଚେଷ୍ଟା କରି
ପାଉଲଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅଦାଲତକୁ
ନେଇଗଲେ। ୧୩ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏହି ଲୋକ ଯେଉଁ
ଉପାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବାପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ମତାଇ ଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ।"
୧୪ପାଉଲ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ମାତ୍ରେ ଗାଲ୍ଲିୟୋନ
ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ଏହା କୌଣସି ଅପରାଧ
ବା କୌଣସି ସାଂଘାତିକ ଦୁର୍ବ୍ବ୍ୟବହାର ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ
ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ମୋର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା, ୧୫କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖାଥିବା
ବାକ୍ୟ ଓ ନାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ବଚସା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ-ନିଜେ ଏହାର ସମାଧାନ କର। ଏହି
ସବୁ ବିଷୟରେ ମୁଁ କୌଣସି ବିଚାର କରିବି ନାହିଁ।"
୧୬ସେ ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଦାଲତରୁ ବାହାର
କରିଦେଲେ।"
୧୭ତା'ପରେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହର ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତା
ସୋସ୍ଥିନିଙ୍କୁ ଧରିନେଇ ଅଦାଲତ ସାମନାରେ ପିଟିଲେ।
କିନ୍ତୁ ଗାଲ୍ଲିୟୋନ ଏଥିପ୍ରତି ମୋଟେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ନାହିଁ।

ପାଉଲଙ୍କ ଆନ୍ତିୟଖିଆକୁ ଫେରିବା

୧୮ପାଉଲ ସେଠାରେ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନେକ ଦିନ
ରହିଲେ। ତାପରେ ସେ ବିଦାୟ ନେଇ ଜଳପଥରେ
ସିରିଆ ଦେଶକୁ ଗଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରିସ୍କିଲ୍ଲା ଓ
ଆକ୍ୱିଲା ମଧ୍ୟ ଗଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ
ଶପଥ କରିଥିବାରୁ ପାଉଲ କେଙ୍କ୍ରିୟାରେ ଲଣ୍ଡା ହେଲେ।
୧୯ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏଫିସ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ।
ସେଠାରେ ପାଉଲ ପ୍ରିସ୍କିଲ୍ଲା, ଓ ଆକ୍ୱିଲାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ନିଜେ
ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଓ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ୨୦ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଆଉ
କିଛି ଦିନ ରହିବାକୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ରାଜି ହେଲେ
ନାହିଁ। ୨୧ସେ ଗଲାବେଳେ କହିଲେ, "ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର
ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବି।"
ତା'ପରେ ସେ ଜଳପଥରେ ଏଫିସରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ।
୨୨ପାଉଲ କାଇସରୀଆରେ ପହଞ୍ଚି ଯିରୂଶାଲମର ମଣ୍ଡଳୀକୁ
ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲେ। ତା'ପରେ ସେ
ଆନ୍ତିୟଖିଆ ନଗରକୁ ଗଲେ। ୨୩ସେଠାରେ ପାଉଲ କିଛି
ଦିନ ରହିଲେ। ତାପରେ ସେ ଗାଲାତୀୟ ଓ ଫ୍ରୁଗିଆ
ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେଠାରେ ସେ ସହରରୁ ସହର
ବୁଲି ଯୀଶୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଳବାନ୍ କଲେ।

ଏଫିସ ଓ କରିନ୍ଥରେ ଆପଲ୍ଲ

୨୪ଆପଲ୍ଲ ନାମକ ଜଣେ ଯିହୂଦୀୟ ସେଠାରେ ଥିଲେ।
ତାହାଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡ୍ରିୟା। ସେ ଏଫିସ ନଗରକୁ
ଆସିଲେ। ସେ ଜଣେ ଅତି ଭଲ ବକ୍ତା ଥିଲେ। ଧର୍ମ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାହାଙ୍କର ବହୁତ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ଥିଲା। ୨୫ତାହାଙ୍କୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇ ଥିଲା, ଓ ସେ
ଉତ୍ସାହଜନକ ଆତ୍ମାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ କଥା କହୁଥିଲେ।
କେବଳ ଯୋହନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଠିକ୍ ଭାବରେ
ଦେଉଥିଲେ। ୨୬ସେ ନିର୍ଭୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ କହିବା

ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପ୍ରିସ୍କିଲ୍ଲା ଓ ଆକ୍ୱିଲା ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି
ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ସେମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ ବିଷୟରେ ଆହୁରି ପରିଷ୍କାର ଭାବରେ
ତାହାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ। ୨୭ସେ ଯେତେବେଳେ ଆଖାୟାକୁ
ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ
କଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବାପାଇଁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ପତ୍ର ଲେଖିଲେ। ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ବହୁତ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ୨୮କାରଣ ସେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରି ସେମାନଙ୍କୁ
ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଦେଲେ,
ଯେ କେବଳ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି।

ପାଉଲ ଏଫିସ ନଗରରେ

୧୯ ଆପଲ୍ଲ କରିନ୍ଥରେ ଥିଲାବେଳେ ପାଉଲ ବିଭିନ୍ନ
ସ୍ଥାନସବୁ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କରି ଏଫିସରେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିଲେ। ତା'ପରେ ପାଉଲ ସେଠାରେ ସେ ଯୋହନଙ୍କ
କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ୨ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
"ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହେଲାବେଳେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲ କି?"
ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଜଣେ ପବିତ୍ରଆତ୍ମା
ଯେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଦୌ ଶୁଣି ନାହୁଁ।"
୩ସେ ପୁଣି ପଚାରିଲେ, "ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଥିରେ
ବାପ୍ତିଜିତ ହୋଇଥିଲ?"
ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯୋହନ ଡୁବକ ଯେଉଁ ବାପ୍ତିସ୍ମ
ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ।"
୪ପାଉଲ ଏହାଶୁଣି କହିଲେ, "ଯୋହନଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମର
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଲୋକମାନେ ଯେପରି ନିଜର ମନ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି। ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଆସୁଥିଲେ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପରେ
ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା
ନିମନ୍ତେ କହୁଥିଲେ।"
୫ସେମାନେ ଏକଥା ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ
ବାପ୍ତିଜିତ ହେଲେ। ୬ପାଉଲ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ହାତ ରଖିଲେ, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ
ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଭାଷା ଓ
ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ୭ସେମାନେ ସମୁଦାୟ
ବାର ଜଣ ଥିଲେ।
୮ତା'ପରେ ପାଉଲ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରି
ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହସର ସହିତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ କହି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପାଇଁ ରାଜି କରାଇଲେ। ୯ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ
କେତେକ ଜିଦ୍‌ଖୋର ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ।
ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପଥ ବିଷୟରେ
ବହୁତ ଖରାପ କଥା କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ତେଣୁ ପାଉଲ
ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡି କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ
ରଖିଲେ। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ତୁରାନ୍ନର ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇ
ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ୧୦ଏହିପରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ବିତିଗଲା,
ଏଥିପାଇଁ ଏସିଆର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଅର୍ଥାତ୍
ଉଭୟ ଯିହୂଦୀୟ ଓ ଗ୍ରୀକ୍‌ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ
ପାଇଲେ।

ସ୍କେବାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ

୧୧ପରମେଶ୍ୱର ପାଉଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତି ଅସାଧାରଣ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରୁଥିଲେ। ୧୨ତେଣୁ ପାଉଲ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିବା
ରୁମାଲ ଓ ଗାମୁଛା ନେଇ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇ
ଦେଉଥିଲେ ଓ ଏହିଭଳି ସେମାନେ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ
ହୋଇଯାଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭୂତାତ୍ମା ମଧ୍ୟ
ଚାଲିଯାଉଥିଲା।
୧୩ଭୂତାତ୍ମାକୁ ଦୂର କରିବାପାଇଁ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିବା
କେତେକ ଯିହୂଦୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୂତାତ୍ମାକୁ ଛଡ଼ାଇବା
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ପାଉଲ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ
ଆଦେଶ ଦେଉଛି।" ୧୪ସ୍କେବାଙ୍କର ସାତ ଜଣ ପୁତ୍ର
ଏହିପରି କରୁଥିଲେ। (ସ୍କେବା ଜଣେ ଯିହୂଦୀୟ ମୁଖ୍ୟ
ଯାଜକ ଥିଲେ)।
୧୫କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଭୂତାତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, "ମୁଁ
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନେ ଓ ପାଉଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣେ। କିନ୍ତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଏ?"
୧୬ଏହା କହି ସେହି ଭୂତାତ୍ମା ଥିବା ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଡେଇଁ ପଡିଲା। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରି ପରାସ୍ତ
କଲା। ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେ ଘରୁ ଉଲଗ୍ନ ଓ
କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ୧୭ଏକଥା ଏଫିସ
ନଗରର ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀୟ ଓ ଗ୍ରୀକ୍‌ମାନେ ଜାଣି ଭୟ
କଲେ। ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ନାମ ଅଧିକ ଗୌରବାନ୍ୱିତ
ହେଲା। ୧୮ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ,
ସେହି ଲୋକମାନେ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ନିଜର
କୁକର୍ମ ସବୁ ସ୍ୱୀକାର କଲେ। ୧୯ଯେଉଁଲୋକମାନେ ଯାଦୁକର୍ମ
କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ବହିଗୁଡ଼ିକ
ଏକାଠି କରି ଆଣି ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୋଡି ପକାଇଲେ।
ସେମାନେ ଏହି ଗୁଡିକର ଦାମ ହିସାବ କରି ଦେଖିଲେ
ଯେ, ଏହାପ୍ରାୟ ପଚାଶ ହଜାର ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ମୂଲ୍ୟର ବହି
ଥିଲା। ୨୦ଏହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥା ଅଧିକ
ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୋଇ ଚାରିଆଡେ ବ୍ୟାପିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ
ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

ପାଉଲଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଯୋଜନା

୨୧ପାଉଲ ଏସବୁ ଘଟଣା ପରେ ମାକିଦନିଆ ଓ
ଆଖାୟା ବାଟ ଦେଇ ଯିରୂଶାଲମ ଯିବାପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କଲେ। ସେ କହିଲେ ଯେ, "ଯିରୁଶାଲମ ଗଲାପରେ ମୁଁ
ରୋମକୁ ଯିବା କଥା।" ୨୨ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ତୀମଥି ଓ ଏରାଷ୍ଟଙ୍କୁ ମାକିଦନିଆକୁ

ପଠାଇଲେ। ସେ ନିଜେ ଆଉ କିଛି ଅଧିକ ସମୟ
ଏସିଆରେ କଟାଇଲେ।

ଏଫିସରେ ଉପଦ୍ରବ

୨୩ସେସମୟରେ 'ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପଥ' ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ବଡ଼ ଧରଣର ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଲା। ୨୪ସେଠାରେ ଦୀମୀତ୍ରିୟ
ନାମକ ଜଣେ ରୁପା ବଣିଆ ଥିଲା। ସେ ଦେବୀ ଆର୍ତ୍ତେମୀର
ରୁପା ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲା। ସେ ରୁପା କାରୀଗରମାନଙ୍କୁ
ବହୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିଲା। ୨୫ସେ ସେମାନଙ୍କୁ,
ଓ ଏହି କାମ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି
କହିଲା, "ହେ ଲୋକମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ,
ଆମ୍ଭେ ଏ କାମରୁ ବହୁତ ଲାଭ କରୁଛୁ। ୨୬ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଦେଖୁଛ ଓ ଶୁଣୁଛ ଯେ, ଏହି ପାଉଲ କେବଳ ଏଫିସ
ନଗରରେ ନୁହେଁ, ପୁରା ଏସିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମତେଇ
ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି। ସେ କହୁଛି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ହାତ
ତିଆରି ଦେବତାମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି। ୨୭ଏହାଦ୍ୱାରା
କେବଳ ଆମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟର କ୍ଷତି ଘଟିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ମହାଦେବୀ ଆର୍ତ୍ତେମୀର ମନ୍ଦିରର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ
ରହିବ ନାହିଁ। ସମଗ୍ର ଏସିଆ ଓ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନେ
ଯେଉଁ ଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି, ତାହାର ମହିମା ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ
ହୋଇଯିବ।"

୨୮ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଭୀଷଣ ରାଗିଗଲେ ଓ ଚିତ୍କାର
କରି କହିଲେ, "ଏଫିସୀୟମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତେମୀ ମହାଦେବୀ
ମହାନ୍ ଅଟନ୍ତି।" ୨୯ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସହରରେ ଚହଳ ପଡ଼ିଗଲା।
ପାଉଲଙ୍କ ସହଯାତ୍ରୀ ମାକିଦନୀୟା ନିବାସୀ ଗାୟ ଓ
ଆରିସ୍ତାର୍ଖଙ୍କୁ ଧରିନେଇ ସେମାନେ ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ଆଡ଼କୁ
ଦୌଡ଼ିଲେ। ୩୦ପାଉଲ ଭିତରକୁ ଯିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ
କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।
୩୧ସେହି ଦେଶର କେତେକ ନେତାମାନେ ପାଉଲଙ୍କର ବନ୍ଧୁ
ଥିଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଖେଳପଡ଼ିଆ ପାଖକୁ ନ
ଯିବାପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରି ଖବର ପଠାଇଲେ। ୩୨ଏହି
ସମୟ ଭିତରେ ନାନା ଲୋକ ନାନା କଥା କହିଲେ ଓ
ପାଟିକଲେ। ଅଧିକାଂଶ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏକାଠି
ହେବାର କାରଣ ଜାଣି ନ ଥିଲେ। ଏହା ଫଳରେ
ସଭାରେ ପାଟିତୁଣ୍ଡ ହେଉଥିଲା। ୩୩ସେତେବେଳେ
ଯିହୂଦୀୟମାନେ ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡରକୁ ଆଗକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଓ
ତାହାଙ୍କୁ କିଛି କହିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ।
ଆଲେକଜାଣ୍ଡର ଲୋମାନଙ୍କ ଆଗରେ ହାତ ହଲେଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ୩୪କିନ୍ତୁ
ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆଲେକ୍‌ଜାଣ୍ଡରଙ୍କୁ ଜଣେ ଯିହୂଦୀୟ
ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦୁଇ
ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିତ୍କାର କଲେ ଓ କହିଲେ, "ଏଫିସୀୟମାନଙ୍କର
ମହାଦେବୀ ଆର୍ତ୍ତେମୀ ମହାନ୍ ଅଟନ୍ତି...।"

୩୫ଏହାଶୁଣି ନଗରର ବେବର୍ତ୍ତା ଜନଗହଳକୁ ଶାନ୍ତ
କରେଇ କହିଲେ, "ହେ ଏଫିସୀୟ ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ସାରା
ପୃଥିବୀର କିଏ ନ ଜାଣେ ଯେ, ଏଫିସ ନଗର, ଆର୍ତ୍ତେମୀ
ମହାଦେବୀ ଓ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପଡ଼ିଥିବା ପବିତ୍ର ଶିଳାର ମନ୍ଦିରର
ରକ୍ଷକ ଅଟେ? ୩୬ଏକଥା କେହି ଅସତ୍ୟ ବୋଲି କହିପାରିବେ
ନାହିଁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାନ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ। ପ୍ରଥମେ
କିଛି ନ ଭାବି ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କରିବା ଅନୁଚିତ।
୩୭ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଛ,
ସେମାନେ କୌଣସି ମନ୍ଦିର ଲୁଟି କରି ନାହାଁନ୍ତି ବା ଆମ୍ଭ
ଦେବୀଙ୍କର ଅପମାନ କରି ନାହାଁନ୍ତି।" ୩୮ସେ କହିଲେ,
"ଆମ୍ଭର ବିଚାରାଳୟ ଅଛି ଓ ବିଚାରକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି।
ଯଦି କାହାରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୀମୀତ୍ରିୟ ବା ତାର କାରୀଗରମାନଙ୍କର
କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଥାଏ, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ
ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ପାରନ୍ତି। ୩୯ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯଦି ଆଉ କିଛି ବିଷୟ ଅଛି, ତେବେ ତାହା
ନିୟମିତ ଜନସଭାରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରିବ। ୪୦ଆଜିର
ଜନ ସଭାରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ସକାଶେ ଆମ୍ଭେ ଦୋଷୀ
ହୋଇପାରୁ, ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭପାଖରେ ଏହାର କୌଣସି
ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ନାହିଁ।" ୪୧ଏହା କହି ସେ ସଭା
ଭାଙ୍ଗିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଯିବାପାଇଁ
କହିଲେ। ସମସ୍ତେ ଚାଲିଗଲେ।

ପାଉଲଙ୍କ ମାକିଦନିଆ ଓ ଗ୍ରୀସ୍ ଯାତ୍ରା

୨୦ ଉତ୍ତେଜନା ଶାନ୍ତ ହେବା ପରେ ପାଉଲ ଯୀଶୁଙ୍କର
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ତାପରେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ
ସେ ମାକିଦନିଆକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ୨ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ
ଯିବାବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳପ୍ରଦାନ
କରିବା ପାଇଁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହଜନକ କଥା
କହିଲେ। ତାପରେ ସେ ଗ୍ରୀସ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ୩ସେଠାରେ
ସେ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ। ସେଠାରୁ ସୁରିଆକୁ
ଜଳଯାତ୍ରା କରିବାପାଇଁ ଚାହିଁଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ
ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡଯନ୍ତ୍ର କରିବାରୁ ସେ ମାକିଦନିଆକୁ
ଫେରି ଯିବାପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ୪ତାହାଙ୍କ ସହିତ ବେରୟା
ନଗରର ପୁରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସୋପାତ୍ର, ଥେସଲନୀକୀୟର ଆରିସ୍ତାର୍ଖ
ଓ ସେକୁନ୍ଦ, ଦର୍ବୀର ଗାୟ, ଓ ତୀମଥି, ଏସିଆର ତୁଖିକ
ଓ ତ୍ରଫିମ ଗଲେ। ୫ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଗେ ଯାଇ
ତ୍ରୋୟା ନଗରରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ୬ଖମୀରବିହୀନ
ରୋଟୀର ପର୍ବ ପରେ ଆମ୍ଭେ ଫିଲିପ୍ପୀ ନଗରରୁ ଜଳପଥରେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ୍ରୋୟାରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ
ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲୁ।

ପାଉଲଙ୍କର ତ୍ରୋୟା ଯାତ୍ରା

୭ଆମ୍ଭେ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରଭୁଭୋଜର ରୋଟୀ
ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଏକାଠି ହେବା ବେଳେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। କାରଣ ସେ
ତହିଁଆରି ଦିନ ଚାଲିଯିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରି ମଧ୍ୟରାତ୍ରି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ୮ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁଠି
ଏକାଠି ହୋଇଥିଲୁ, ସେହି ଉପରଘରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ
ଦୀପ ଥିଲା। ୯ଇଉତୁଖ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକ ଝରକା
କଡ଼ରେ ବସି ଖୁବ୍ ନିଦରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା। ପାଉଲ

କହି ଚାଲୁଥିଲାବେଳେ ସେ ନିଘୋଡ଼ ନିଦରେ ଶୋଇପଡ଼ି
ତିନି ମହଲାରୁ ଖସି ପଡ଼ିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ
ତାହାକୁ ଉଠାଇଲେ, ସେ ମରିସାରିଥିଲା। ୧୦ପାଉଲ ତଳକୁ
ଆସି ଆଣ୍ଠେଇ ପଡ଼ିଲେ, ଓ ତାହାକୁ ନିଜ ହାତରେ
ଟେକିନେଲେ, ଓ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅ
ନାହିଁ। ସେ ଏବେ ଜୀବିତ ହେବ।" ୧୧ତାପରେ ପାଉଲ
ଉପରକୁ ଯାଇ ରୋଟୀ ଭାଙ୍ଗି ଖାଇଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ
ସହିତ ଅଧିକ ସମୟ ପାହାନ୍ତିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି
ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ। ୧୨ସେମାନେ ଯୁବକକୁ ଜୀବିତ ପାଇ
ଘରକୁ ନେଇ ଗଲେ, ଓ ବହୁତ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହେଲେ।

ତ୍ରୋୟାରୁ ମିତୁଲୀନୀକୁ ଯାତ୍ରା

୧୩ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରୁ ଜାହାଜରେ ଆସସ୍ ନଗରକୁ
ଯାତ୍ରା କଲୁ। ସେଠାରୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ନେବାପାଇଁ ଭାବିଥିଲୁ।
ସେ ସ୍ଥଳ ମାର୍ଗରେ ଚାଲି ଯିବାପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ।
୧୪ପରେ ପାଉଲ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆସ୍ସ ନଗରରେ ଦେଖାଦେଲେ।
ସେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଓ ମିତୁଲୀନୀ
ନାମକ ବନ୍ଦର ନଗରୀକୁ ଆସିଲୁ। ୧୫ତହିଁ ଆରଦିନ ଆମ୍ଭେ
ସେଠାରୁ ଜାହାଜରେ ଖିଅ ଉପଦ୍ୱୀପ ସାମନାରେ ଆସି
ପହଞ୍ଚିଲୁ। ତାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଆମ୍ଭେ ମୀଲୀତ ନଗରରେ
ପହଞ୍ଚିଲୁ। ୧୬ପାଉଲ ଏସିଆରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବାପାଇଁ
ଇଚ୍ଛା କରୁ ନଥିଲେ। ସେ ଏଫିସରେ ନ ଅଟକିବା ପାଇଁ
ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ। ସମ୍ଭବହେଲେ ସେ ପେଣ୍ଟିକଷ୍ଟ ଦିନ ସୁଦ୍ଧା
ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିବାପାଇଁ ତର-ତର ହେଉଥିଲେ।

ପାଉଲଙ୍କର ଏଫିସ ନଗରର ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା।

୧୭ପାଉଲ ମୀଲୀତ ଠାରୁ ଏଫିସକୁ ଲୋକ ପଠାଇ
ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ। ୧୮ସେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ପରେ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏସିଆରେ ପହଞ୍ଚିବାର
ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସହିତ ରହିଲା ବେଳେ ମୁଁ କିଭଳି ଜୀବନଯାପନ କରିଛି,
ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ। ୧୯ଯିହୂଦୀମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ବହୁତ ଷଡଯନ୍ତ୍ର କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ମୋତେ ବହୁତ
ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଛନ୍ତି। ତଥାପି ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମ୍ରତାର
ସହିତ ଅଶ୍ରୁପାତ କରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରିଛି। ୨୦ଯେଉଁ
ସବୁ ବିଷୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳଜନକ, ସେହିସବୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ବିନା ସଙ୍କୋଚରେ ପ୍ରଚାର
କରିଛି। ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସାମନାରେ ଓ ଘରେଘରେ ବୁଲି
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛି। ୨୧ମୁଁ ଯିହୂଦୀ ଓ
ଗ୍ରୀକ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ
ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେତାଇ ଦେଇଅଛି।
୨୨କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବାଧ ହୋଇ
ଯିରୂଶାଲମକୁ ଯାଉଛି। ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ, ମୋର ସେଠାରେ
କ'ଣ ହେବ। ୨୩ମୋତେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଜଣାଉଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରତି ନଗରରେ ମୁଁ କାରାବରଣ ଓ ଅସୁବିଧା ଭୋଗ
କରିବ। ୨୪କିନ୍ତୁ, ମୁଁ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଅନୁଗ୍ରହଜନକ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରିବାର ଯେଉଁ
କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେବା ପଦ ପାଇଅଛି, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାଣପଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ଏଥିପାଇଁ ମୋ ନିଜର
ଜୀବନକୁ ନିତାନ୍ତ ମୂଲ୍ୟହୀନ ମଣୁଅଛି।

୨୫"ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟବିଷୟ
ଘୋଷଣା କରିଥିଲି, ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହିହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ମୋତେ ଆଉ
କେବେହେଲେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ନାହିଁ; ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ।
୨୬ତେଣୁ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭକୁ ଗୋଟିଏ କଥା କହୁଛି। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ରକ୍ତପାତ ଦୋଷରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଟେ।
୨୭କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମସ୍ତ
ଇଚ୍ଛା ବିନାସଙ୍କୋଚରେ ଜଣାଇ ସାରିଛି। ୨୮ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସମସ୍ତେ ନିଜେନିଜେ ସାବଧାନ ରୁହ। ପୁଣି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା
ଯେଉଁ ମେଷପଲ ଉପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମେଷପାଳକ ରୂପେ
ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସତର୍କ ରୁହ; ଓ
ଯେଉଁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ରକ୍ତରେ କ୍ରୟ
କରିଅଛନ୍ତି ତାହାର ଯତ୍ନ ନିଅ। ୨୯ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋ
ଗଲାପରେ ଜଙ୍ଗଲୀ ଗଧିଆ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ।
ସେମାନେ ଏହି ମେଷ ପଲକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା
କରିବେ। ୩୦ଏପରିକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେତେଜଣ
ଲୋକ ବାହାରିବେ ଓ ଭୁଲ କଥା ଉପଦେଶ ଦେଇ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବେ। ୩୧ତେଣୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାବଧାନ ହୋଇରୁହ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ
ପକାଅ ଯେ, ମୁଁ ତିନି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ
ରହି ଆଖିର ଲୁହରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଦିନରାତି ସତର୍କ ବାଣୀ
ଶୁଣାଇ ଥିଲି।

୩୨"ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ
ଓ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହଜନକ ବାକ୍ୟ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ
କରୁଅଛି। ଏହି ବାକ୍ୟହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବ
ଓ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଦେଇଥିବା ଅଧିକାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ। ୩୩ମୁଁ
ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ
କେବେ କାହାର ଟଙ୍କା ଓ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଲୋଭ
ଦେଖାଇ ନାହିଁ। ୩୪ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ମୁଁ ନିଜେ
ମୋର ଓ ମୋ ସହିତ ରହିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା
ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ହାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି।
୩୫ମୋର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦର୍ଶ
ଦେଖାଇଅଛି ଯେ, ଏହିପରି ପରିଶ୍ରମ କରି ଆମ୍ଭେ ଗରିବମାନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ। ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କର
ଏହି ବାକ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, 'ଗ୍ରହଣ କରିବା
ଅପେକ୍ଷା ଦାନ ଦେବା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ।'"

୩୬ଏକଥା କହିବାପରେ ପାଉଲ ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ବସିଲେ ଓ
ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ୩୭ସେମାନେ ସମସ୍ତେ
ବହୁତ କାନ୍ଦିଲେ ଓ ପାଉଲଙ୍କୁ କୁଣ୍ଢେଇ ଧରି ଚୁମ୍ବନ
ଦେଲେ। ୩୮ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ
ବୋଲି ପାଉଲ କହିଥିବା କଥା ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ

ଦେଇଥିଲା। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାହାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଛାଡ଼ିବାକୁ ଯାଇ ବିଦାୟ ଦେଲେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଯିରୂଶାଲମ ଯାତ୍ରା

୨୧ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲୁ।
ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ସିଧା କୋସ୍ ଉପଦ୍ୱୀପକୁ
ଜଳଯାତ୍ରା କଲୁ। ତହିଁ ଆରଦିନ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ରୋଦା
ଉପଦ୍ୱୀପକୁ ଆସିଲୁ। ପୁଣି ସେଠାରୁ ଆମ୍ଭେ ପାତାରାରେ
ପହଞ୍ଚିଲୁ। ୨ପାତାରାରେ ଫୈନିକୀଆକୁ ଯାଉଥିବା ଗୋଟିଏ
ଜାହାଜ ପାଇ ଆମ୍ଭେ ସେଥିରେ ଚଢ଼ିଲୁ, ଓ ଯାତ୍ରା କଲୁ।
୩ଆମ୍ଭେ ଯାଇ କୁପ୍ର ଉପଦ୍ୱୀପ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ତାର ବାମ
ପଟେ ସୁରିଆକୁ ଯାତ୍ରା କଲୁ। ଆମ୍ଭେ ସୋର ନଗରରେ
ଓହ୍ଲାଇଲୁ, କାରଣ ସେଠାରେ ଜାହାଜରୁ ମାଲ ଖଲାସ
କରିବାକୁ ଥିଲା। ୪ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ
ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସାତ ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲୁ। ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଉଲଙ୍କୁ
ଯିରୂଶାଲମ ନ ଯିବା ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ଦେଲେ। ୫ସମୟ
ପୂରଣଗଲା ପରେ ଆମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଲୁ। ସେତେବେଳେ
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ନଗର ବାହାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆସିଲେ। ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ସମୁଦ୍ର
କୂଳରେ ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ। ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ
ପରସ୍ପରଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ିଲୁ। ଶିଷ୍ୟମାନେ
ନିଜନିଜ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ।

୭ସୋର ନଗରରୁ ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲୁଁ
ଓ ପ୍ତଲମାଇରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ସେଠାରେ ଭାଇମାନଙ୍କୁ
ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣେଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଦିନ
ରହିଲୁ। ୮ଆମ୍ଭେ ତହିଁ ଆରଦିନ କାଇସରୀଆ ନଗରରେ
ପହଞ୍ଚିଲୁ। ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ
ଘରେ ପ୍ରବେଶ କଲୁ। ସେ ସାତ ଜଣ ବିଶେଷ ସେବକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ
ରହିଲୁ। ୯ତାହାଙ୍କର ଚାରୋଟି ଅବିବାହିତା ଝିଅ ଥିଲେ।
ସେମାନେ ଭାବବାଦିନୀ ଥିଲେ। ୧୦ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ବହୁତ
ଦିନ ରହିଲା ପରେ ଯିହୂଦା ଦେଶରୁ ଆଗାବ ନାମରେ
ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ୧୧ସେ ଆମ୍ଭପାଖକୁ
ଆସି ପାଉଲଙ୍କ କଟିବନ୍ଧନ ମାଗି ନେଇ ନିଜ ହାତଗୋଡ଼
ବାନ୍ଧି ପକେଇଲେ ଓ କହିଲେ, "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏପରି
କହନ୍ତି ଏହି କଟିବନ୍ଧନ ଯାହାର ଅଟେ, 'ତାହାଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲମରେ
ଯିହୂଦୀମାନେ ଏହିପରି ବାନ୍ଧି ପକାଇବେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରିବେ।'"
୧୨ଆମ୍ଭେମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଏହି କଥା
ଶୁଣି ପାଉଲଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲମ ନଯିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଅନୁରୋଧ
କଲୁ। ୧୩କିନ୍ତୁ ପାଉଲ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି
କାନ୍ଦୁଛ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି ମୋତେ ଦୁଃଖିତ
କରୁଛ? ଯିରୂଶାଲମରେ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହେବା ପାଇଁ ଯେ
କେବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ପ୍ରଭୁ
ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ମରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି।"
୧୪ସେ ଆମ୍ଭ କଥାରେ ପ୍ରଭାବିତ ନ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ
ଚୁପ୍ ରହିଲୁ। ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ, "ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାହା ଇଚ୍ଛା,
ତାହା ହିଁ ହେଉ।"
୧୫ଏହି ସମସ୍ତ ଦିନ ବିତିଗଲା ପରେ ଆମ୍ଭେ ନିଜର
ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲୁଁ, ଓ ଯିରୂଶାଲମ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ
କଲୁ। ୧୬କାଇସରୀଆରେ ଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କ କେତେକ ଶିଷ୍ୟ
ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ କୁପ୍ର ଉପଦ୍ୱୀପର
ମନାସୋନ (ଯେ କି ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଜଣେ) ନାମକ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ।
ସେଠାରେ ଆମ୍ଭେ ରାତି କଟାଇବା କଥା ଥିଲା।

ପାଉଲଙ୍କ ଯାକୁବଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ

୧୭ଆମ୍ଭେମାନେ ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଆମ୍ଭକୁ
ଭାଇମାନେ ଖୁସିରେ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇଲେ। ୧୮ତା' ପରଦିନ
ପାଉଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାକୁବଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ।
ସବୁ ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଥିଲେ। ୧୯ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇଲେ।
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେସବୁ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଗୋଟି କରି କହିଲେ। ୨୦ସେମାନେ ଏହା
ଶୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କଲେ। ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ
କହିଲେ, "ଭାଇ, ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଛ ଯେ, ହଜାରହଜାର
ଯିହୂଦୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ
ମନେ କରନ୍ତି ଯେ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରିବା ଅଧିକ
ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। ୨୧ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି
ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ରହୁଥିବା
ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ, ମୋଶାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ
ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କର
ସୁନ୍ନତ ନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ଯିହୂଦୀ ରୀତିନୀତି ଗୁଡ଼ିକୁ ନ
ମାନିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛ। ୨୨ତେଣୁ ଆମ୍ଭକୁ କଣ
କରିବା ଉଚିତ୍? ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ, ଏହା
ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇବେ। ୨୩ତେଣୁ ଆମ୍ଭ
କହିବା ଅନୁସାରେ କାମ କର। ଆମ୍ଭ ପାଖରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଠାରେ ମାନତ କରିଥିବାର ଚାରି ଜଣ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି।
୨୪ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ
ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କର ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡା
ହେବାପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିଅ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଭାବିବେ ଯେ,
ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି ତାହା
ମିଥ୍ୟା। ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ଜୀବନରେ
ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନି ଚାଲୁଛ। ୨୫ଆମ୍ଭେ ଅଣଯିହୂଦୀ
ବିଶ୍ୱାସୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଛୁ। ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଲେଖିସାରିଛୁ:

'ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ।
ରକ୍ତ ଖାଅ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର
ଯୌନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପାପ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ।'"

୨୬ତେଣୁ ପାଉଲ ତହିଁ ଆର ଦିନ ସେହି ଚାରି ଜଣ
ଲୋକଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କଲେ।

ତା'ପରେ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ କେଉଁ ଦିନ କ୍ରିୟା
ସମାରୋହର ଦିନ ପୂରି ଯିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଦାନ ଦିଆ ଯିବ, ସେହି ବିଷୟରେ
ଘୋଷଣା କଲେ।
[୨୭]ସାତଦିନ ପୂରି ଯିବା ଦିନ ଏସିଆର କେତେକ
ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ
ସମଗ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ ଓ
ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ପକେଇଲେ। [୨୮]ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ
ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, "ହେ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ,
ଆମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର। ଏ ଲୋକ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଏହି ସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସବୁ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେକ
ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଭିତରକୁ ଆଣିଛି ଓ
ଆମ୍ଭର ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଛି।" [୨୯](ସେମାନେ
ଆଗରୁ ଏଫିସର ତ୍ରଫିମ ସହିତ ପାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ।
ତ୍ରଫିମ ଜଣେ ଗ୍ରୀକ୍‌ଲୋକ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ
ଅନୁମାନ କରି ନେଲେ ଯେ, ପାଉଲ ତାହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରକୁ
ଆଣିଥିବେ।)
[୩୦]ପୁରା ନଗରଟାରେ ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା।
ଲୋକମାନେ ଏକାଠି ଦୌଡ଼ି ଯାଇ ପାଉଲଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର
ଭିତରୁ ଟାଣି ନେଇ ଗଲେ। ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଦ୍ୱାର ଗୁଡ଼ିକ
ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା। [୩୧]ଲୋକମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା
ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ସମୟରେ ରୋମୀୟ ସେନାପତିଙ୍କ
ନିକଟରେ ଏହି ଖବର ପହଞ୍ଚିଲା। ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ
ଯେ ସମଗ୍ର ଯିରୂଶାଲମରେ ଉତ୍ତେଜନା ଖେଳି ଯାଇଛି।
[୩୨]ସେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ କେତେକ ସୈନ୍ୟ ଓ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ
ସହିତ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ
ଉଦ୍ୟମ ହେଉଥିବା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ
ସେନାପତି ଓ ସୈନ୍ୟ-ସାମନ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଉଲଙ୍କୁ ମାଡ଼
ମାରିବା ବନ୍ଦ କଲେ। [୩୩]ତା'ପରେ ସେନାପତି ପାଖକୁ
ଆସିଲେ, ଓ ପାଉଲଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ। ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ
ଦୁଇଟି ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧି ଦେବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ। ତା'ପରେ ପାଉଲ କିଏ ଓ ସେ କଣ
କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେନାପତି ପଚାରିଲେ। [୩୪]ଲୋକ ଗହଳି
ଭିତରୁ ଲୋକେ ଚିତ୍କାର କରି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ କଥା କହିଲେ।
ସେନାପତି ଏପରି କୋଳାହଳ ଦେଖି କାହାର କଥା ସତ୍ୟ
ତାହା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେ
ପାଉଲଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ ନିବାସକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ
ଦେଲେ। ସବୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛେପଛେ ଚିତ୍କାର
କରି ଯାଉଥିଲେ। [୩୫]ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିଂସ୍ରକ ହୋଇ
ଉଠିବାରୁ ପାହାଚ ନିକଟରେ ସୈନିକମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ
ଟେକି ନେଇଗଲେ। [୩୬]ତଥାପି ଲୋକ ସମୂହ
ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ଯାଉଯାଉ ପାଟି କଲେ, "ତାହାଙ୍କୁ
ହତ୍ୟାକର।"
[୩୭]ସେନାନିବାସକୁ ନେବା ସମୟରେ ସେନାପତିଙ୍କୁ ପାଉଲ
ପଚାରିଲେ, "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବା ଅଧିକାର ଅଛି
କି?"
ସେନାପତି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କଣ ଗ୍ରୀକ୍
ଭାଷା ଜାଣ? [୩୮]ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କଣ ସେ ମିସରୀୟ
ଲୋକ ନୁହଁ, ଯିଏ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସରକାରଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିଲା ଓ ଚାରି ହଜାର ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କୁ
ନେଇ ମରୁଭୂମିକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା।"
[୩୯]ପାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ କିଲିକିଆର ତାର୍ଷ ନଗରର
ଜଣେ ଯିହୂଦୀ। ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ନଗରର ମୁଁ ଜଣେ
ନାଗରିକ। ତେଣୁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବା ପାଇଁ
ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ଚାହୁଁଛି।"
[୪୦]ପାଉଲ ସେନାପତିଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ପାଇ ପାହାଚ
ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହାତରେ
ସଙ୍କେତ କରିବା ହେତୁ ସମସ୍ତେ ଅତି ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ।
ତା'ପରେ ସେ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ କହିଲେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଭାଷଣ

୨୨ ପାଉଲ କହିଲେ, "ଭାଇମାନେ ଓ
ପିତାମାନେ,ଯେହେତୁ ମୁଁ ମୋର ନିଜ ସପକ୍ଷରେ
କଥା କହୁଛି, ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ।"
[୨]ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଯିହୂଦୀ ଭାଷାରେ କହିବାର ଶୁଣି
ଆହୁରି ଅଧିକ ଶାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ। ତା'ପରେ ପାଉଲ
କହିଲେ, [୩]"ମୁଁ ଜଣେ ଯିହୂଦୀୟ ଲୋକ। ମୋର ଜନ୍ମ
କିଲିକିଆ ଦେଶର ତାର୍ଷ ନଗରରେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ନଗରରେ
ମୋର ଲାଳନପାଳନ ହୋଇଥିଲା। ମୁଁ ଆମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ
ନିୟମ ଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଗୁରୁ ଗମଲୀୟେଲ ପାଖରୁ
ବହୁତ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ତାଲିମ ପାଇଛି। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି,
ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତି ଉତ୍ସାହୀ ଥିଲି। [୪]ମୁଁ
ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥରେ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା ଓ କଷ୍ଟ
ଦେଉଥିଲି। ମୁଁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି
କାରାଗାରରେ ରଖିଥିଲି। [୫]ମହାଯାଜକ ଓ ପ୍ରାଚୀନ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଷଦ ଏ କଥାର ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି।
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଦମ୍ମେସକରେ ଥିବା ସେମାନଙ୍କର
ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପତ୍ର ନେଇ ଯାଇଥିଲି। ସେଠାରେ
ଥିବା ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେପରି ଦଣ୍ଡ ପାଇପାରନ୍ତି,
ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ଯିରୂଶାଲମକୁ ନେଇ
ଆସିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯାଉଥିଲି।

ପାଉଲଙ୍କ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ

[୬]"ମୁଁ ଦମ୍ମେସକର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲାବେଳେ ହଠାତ୍
ଗୋଟାଏ ଘଟଣା ଘଟିଲା। ଦମ୍ମେସକରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳେ
ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱିପହର ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ଆକାଶରୁ
ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ମୋ ଚାରି ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା। [୭]ମୁଁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି। ସେତେବେଳେ ମୋତେ
ଗୋଟିଏ ବାଣୀ ଶୁଭିଲା, 'ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି
ମୋତେ ତାଡ଼ନା କରୁଛ?' [୮]ମୁଁ ପଚାରିଲି, 'ଆପଣ କିଏ,
ପ୍ରଭୁ?' ସେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ସେହି ନାଜରିତୀୟ
ଯୀଶୁ, ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ତାଡନା କରୁଅଛ।' [୯]ମୋ ସହିତ
ଥିବା ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରିଲେ।

କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋତେ କୁହାଯିବା ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ବୁଝି
ପାରିଲେ ନାହିଁ। ୧୦ମୁଁ ପଚାରିଲି, ‘ପ୍ରଭୁ ମୁଁ କଣ କରିବି?’
ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ‘ଉଠ ଦମ୍ମେସକ ନଗରକୁ ଯାଅ।’
ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରାଯାଇଛି,
ତାହା ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ କୁହାଯିବ।’ ୧୧ମୁଁ, କିଛି ଦେଖିପାରୁ
ନ ଥିଲି, କାରଣ ସେହି ଆଲୋକର ତେଜ ମୋତେ ଅନ୍ଧ
କରି ପକାଇଥିଲା। ସେଥିପାଇଁ ମୋର ବନ୍ଧୁମାନେ ମୋ
ହାତ ଧରି ଦମ୍ମେସକ ନେଇଗଲେ।
୧୨“ହନନୀୟ ନାମକ ଜଣେ ଭକ୍ତ ଦମ୍ମେସକ ନଗରରେ
ଥିଲେ। ସେ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନୁଥିଲେ। ସେଠାରେ
ରହୁଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲେ।
୧୩ହନନୀୟ ମୋ ପାଖରେ ଆସି ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ,
‘ହେ ଭାଇ ଶାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ ପୁଣି ଥରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଅ।’
ମୁଁ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିଲି। ୧୪ସେ
ମୋତେ କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୈତୃକ ପରମେଶ୍ୱର
ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ, ଓ ସେହି ଧାର୍ମିକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଓ ତାହାଙ୍କ ମୁଖର କଥା ଶୁଣିବା
ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ମନୋନୀତ କରି ଅଛନ୍ତି। ୧୫କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ
ହେବ। ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଛ ଓ ଶୁଣିଛ, ତାହା
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବ। ୧୬ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କର
ନାହିଁ। ଶୀଘ୍ର ଉଠ ଓ ବାପ୍ତିଜିତ ହୁଅ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ
ନାମରେ ତୁମ୍ଭର ପାପରୁ ଧୋଇ ହୁଅ।’
୧୭“ତା’ପରେ ମୁଁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଫେରି ଆସିଲି। ସେଠାରେ
ମନ୍ଦିରରେ ଦିନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ
ଦେଖିଲି। ୧୮ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲି।
ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ସଙ୍ଗେ-ସଙ୍ଗେ ଯିରୂଶାଲମ
ଛାଡ଼ି ଦିଅ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିବ,
ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ।’ ୧୯କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହିଲି,
‘ପ୍ରଭୁ, ଏ ଲୋକମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୃହକୁ ଯାଇ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱାସ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରୁଥିଲି, ଏବଂ ମାଡ଼
ମାରୁଥିଲି। ୨୦ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷୀ ସ୍ତିଫାନଙ୍କ ରକ୍ତ ବହିଯାଉଥିବା
ସମୟରେ ମୁଁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲି। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର
ଲୁଗାପଟାକୁ ଜଗିଥିଲି, ଏସବୁ କଥା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି।’
୨୧କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ବହୁତ ଦୂର ଅଣଯିହୂଦୀ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଇବି।’”
୨୨ପାଉଲ ଏକଥା କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୂଦୀୟମାନେ
ଶୁଣୁଥିଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଖୁବ୍
ଜୋରରେ ପାଟି କରି କହିଲେ, “ଏ ଲୋକକୁ ପୃଥିବୀରୁ
ଦୂର କର। କାରଣ ସେ ବଞ୍ଚିରହିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ
ନୁହଁ।” ୨୩ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି ନିଜନିଜ ଲୁଗାପଟା
ବାହାର କରି ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ ଓ ଶୂନ୍ୟକୁ ଧୂଳି
ଫୋପାଡ଼ିଲେ। ୨୪ତା’ପରେ ସେନାପତି ପାଉଲଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟ
ନିବାସ ଭିତରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
କାହିଁକି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏଭଳି ପାଟିତୁଣ୍ଡ
କରୁଥିଲେ, ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର ଦ୍ୱାରା
ପାଉଲଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ
ଦେଲେ। ୨୫ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ କୋରଡ଼ା ମାରିବା ପାଇଁ
ବାନ୍ଧୁଥିବା ସମୟରେ ପାଉଲ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା
ଜଣେ ସେନା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜଣେ ରୋମୀୟ
ନାଗରିକ, ଯେ କି ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇ ନାହିଁ,
ତାହାକୁ କୋରଡ଼ା ମାରିବା କ’ଣ ଆଇନ ସଙ୍ଗତ ଅଟେ?”
୨୬ଏ କଥା ଅଧିକାରୀ ଶୁଣି ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ।
ଅଧିକାରୀ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ, ତୁମ୍ଭେ କଣ କରୁଛ?
ଏ ଲୋକ ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ?”
୨୭ତେଣୁ ସେନାଧକ୍ଷ ଯାଇ ପାଉଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୋତେ
କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କଣ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ?”
ପାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ।”
୨୮ସେନାଧାକ୍ଷ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ
ହେବାପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲି।”
ପାଉଲ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ
ଭାବେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲି।”
୨୯ପାଉଲ ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ ବୋଲି ଜାଣିବା
ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ
ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ସେନାଧକ୍ଷ ମଧ୍ୟ
ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ବେତ୍ରାଘାତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିବାରୁ
ଡରିଗଲେ।

ପାଉଲ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ

୩୦ତହିଁ ଆର ଦିନ ସେନାଧକ୍ଷ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ,
ଯିହୂଦୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ପାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଣ
ଦୋଷାରୋପ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ
କରିଦେଲେ ଏବଂ ଯିହୂଦୀ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ଓ ସମଗ୍ର
ଯିହୂଦୀ ମହାସଭା ଏକାଠି ହେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
ତା’ପରେ ସେନାଧକ୍ଷ ପାଉଲଙ୍କର ଶିକୁଳି ଖୋଲିଦେଲେ।
ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ମହାସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଠିଆ
କରାଇଲେ।

୨୩ ପାଉଲ ଏକ ଲୟରେ ମହାସଭାକୁ ଚାହିଁ
କହିଲେ, “ହେ ମୋର ଭାଇମାନେ! ମୁଁ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ବିବେକ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଛି।” ୨ଏହାଶୁଣି ମହାଯାଜକ
ହନାନୀୟ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
୩ପାଉଲ ହନାନୀୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ
ଆଘାତ କରିବେ। ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ମଇଳା କାନ୍ଥ ପରି
ଯାହା ଉପରେ ଧଳା ରଙ୍ଗ ବୋଳା ଯାଇଛି। ତୁମ୍ଭେ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମୋର ନ୍ୟାୟ କରିବା ପାଇଁ
ବସିଛ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋତେ ଆଘାତ
ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଉଛ। ଏହା ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିରୁଦ୍ଧ।”
୪ପାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ
କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ସେପରି

କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କହି ତାହାଙ୍କୁ
ଅପମାନ କରୁଛ।”
୫ପାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ
ମହାଯାଜକ ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥିଲି। ଏହା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଲେଖାଅଛି, ‘ତୁମ୍ଭର ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ନେତା ବିଷୟରେ
ଖରାପ କଥା କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।’*”
୬ସଭାରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେତେକ ଲୋକ ସାଦ୍ଦୂକୀ
ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଫାରୂଶୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। ଏହି ପାଉଲ
ଜାଣିପାରିଲେ। ତେଣୁ ସେ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ କହିଲେ,
“ହେ ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଜଣେ ଫାରୂଶୀ ଓ ମୋ ପିତା ମଧ୍ୟ
ଫାରୂଶୀ ଥିଲେ। ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ମୁଁ ଆଜି ଏଠାରେ
ଏହି ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି।”
୭ପାଉଲ ଏପରି କହିବା ମାତ୍ରେ ଫାରୂଶୀ ଓ ସାଦ୍ଦୂକୀମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ତର୍କ-ବିତର୍କ ହେଲା। ସଭା ଦୁଇ ଦଳରେ
ଭାଗ ହୋଇଗଲା। ୮ସାଦ୍ଦୂକୀମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ
ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହୁଏନାହିଁ କି କୌଣସି
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କିମ୍ବା ଆତ୍ମା କେହି ନାହାଁନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଫାରୂଶୀମାନେ
ଏ ଦୁଇବିଷୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ୯ତେଣୁ ଯିହୂଦୀମାନେ
ଭୀଷଣ ପାଟି ତୁଣ୍ଡ କଲେ। ଫାରୂଶୀ ଦଳର କେତେଜଣ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିକ୍ଷକ ଠିଆ ହୋଇ ପାଉଲଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି
କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଏ ଲୋକର କିଛି
ଦୋଷ ଦେଖିବାକୁ ପାଉନାହୁଁ। ହୁଏତ କୌଣସି ଆତ୍ମା କିମ୍ବା
ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏ ଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ।”
୧୦ଧୀରେଧୀରେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ବଢ଼ି ହିଂସ୍ରକ ହୋଇଉଠିଲା।
ସେନାଧକ୍ଷ ଭାବିଲେ, ବୋଧେ ଲୋକେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ
କରି ପକାଇବେ। ତେଣୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
ନେଇଆସି ସୈନ୍ୟ ନିବାସ ଭିତରୁ ନେଇ ଯିବା ନିମନ୍ତେ
ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
୧୧ସେହି ରାତିରେ ପ୍ରଭୁ ପାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ
ହୋଇ କହିଲେ, “ସାହସୀ ହୁଅ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ବିଷୟରେ
ଯିରୂଶାଲମରେ ଯେପରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛ ଠିକ୍ ସେହିପରି
ରୋମରେ ମଧ୍ୟ ଦେବ।”
୧୨ତହିଁ ଆର ଦିନ କେତେକ ଯିହୂଦୀ ଗୋଟିଏ
ଯୋଜନା କଲେ। ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା
ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ। ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନେ ଅନ୍ନଜଳ ସ୍ପର୍ଶ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ
କଲେ। ୧୩ଚାଳିଶ ଜଣରୁ ଅଧିକ ଯିହୂଦୀ ଏହି ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର
କଲେ। ୧୪ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ
ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛୁ ଯେ,
ପାଉଲଙ୍କୁ ବଧ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କେହି ଭୋଜନ ସ୍ପର୍ଶ
କରିବୁ ନାହିଁ। ୧୫ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପାଇଁ ଏହି କାମ
କରିବ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ତରଫରୁ ସେନାଧକ୍ଷ ଓ ସମସ୍ତ
ଯିହୂଦୀୟ ନେତାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବ। ତୁମ୍ଭେ
ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କୁ କହିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପାଉଲଙ୍କୁ ବାହାରିକୁ
ଆଣିବା ପାଇଁ ଚାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭର ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ
ପଚାରିବାର ଅଛି। ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା
ପୂର୍ବରୁ ବାଟରେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ।”
୧୬ପାଉଲଙ୍କର ଭଣଜା ଏ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ।
ସେ ସେନାମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟନିବାସକୁ ଯାଇ ପାଉଲଙ୍କୁ ଏ
ବିଷୟରେ କହିଲେ। ୧୭ତାପରେ ପାଉଲ ଜଣେ ସେନା
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ଏହି ଯୁବକକୁ ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କ
ନିକଟକୁ ନେଇଯାଅ। ତା’ର ତାହାଙ୍କୁ କିଛି କହିବାର
ଅଛି।” ୧୮ତେଣୁ ସେନା ଅଧିକାରୀ ତାହାକୁ ସେନାଧକ୍ଷଙ୍କ
ନିକଟକୁ ନେଇଗଲା ଓ କହିଲା, “ବନ୍ଦୀ ପାଉଲ ଏଯୁବକକୁ
ଆପଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି
କହିବାକୁ ଚାହେଁ।”
୧୯ସେନାଧକ୍ଷ ଯୁବକର ହାତ ଧରି ନିରୋଳା ସ୍ଥାନକୁ
ନେଇ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କଣ କହିବାକୁ
ଚାହଁ?”
୨୦ସେ କହିଲା, “ଯିହୂଦୀମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଆହୁରି
ଅଧିକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାର ବାହାନାରେ ଆସନ୍ତା କାଲି
ତାହାଙ୍କର ମହାସଭାକୁ ଆଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ
କହିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି। ୨୧କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସେମାନଙ୍କ
କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ। ଚାଳିଶ ଜଣରୁ ଅଧିକ
ଯିହୂଦୀୟ ଲୁଚିଛନ୍ତି ଏବଂ ପାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ
ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନ ମାରିବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ନଜଳ ସ୍ପର୍ଶ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିଛନ୍ତି, ଏବେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମତିକୁ ଅପେକ୍ଷା
କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି।”
୨୨ସେନାଧକ୍ଷ ସେହି ଯୁବକଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ
ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଥା କହିଛି ବୋଲି କାହାକୁ ଯେପରି
ନକୁହେ, “ଓ ଏହା କହି ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଦେଲେ।”

ପାଉଲଙ୍କୁ କାଇସରୀଆକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ

୨୩ସେନାଧକ୍ଷ ଦୁଇ ଜଣ ସେନାପତିଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ,
“ଆଜି ରାତି ନ’ଟା ବେଳେ କାଇସରୀଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ
୨୦୦ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ, ୭୦ ଜଣ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ, ୨୦୦
ବର୍ଚ୍ଛାଧାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ୨୪ନିରାପଦରେ ଯିବା ପାଇଁ
କେତେକ ଘୋଡ଼ାକୁ ପାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ
ରାଜ୍ୟପାଳ ଫେଲିକ୍ସଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କରାଅ।”
୨୫ସେନାଧକ୍ଷ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ, ପତ୍ରର
ମର୍ମ ହେଲା;

୨୬“ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳ ଫେଲିକ୍ସଙ୍କୁ କ୍ଲାଉଡିଅ
ଲୁସିୟଙ୍କର ନମସ୍କାର।
୨୭ଯିହୂଦୀମାନେ ଏହି ଲୋକକୁ ଧରି ନେଇ
ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ମୁଁ
ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ପହଞ୍ଚିଲି ଓ
ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲି। ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ସେ
ଜଣେ ରୋମୀୟ ନାଗରିକ। ୨୮ମୁଁ ଏହି ଲୋକକୁ
ସେମାନଙ୍କର ମହାସଭାକୁ ନେଇ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ

‘ତୁମ୍ଭର ... ନୁହେଁ’ ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ ୨୨:୨୮

ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି। ୨୯ତାପରେ
ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି।
କିନ୍ତୁ ସେ କାରାଦଣ୍ଡ ବା ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ପାଇବାର
କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହିଁ। ୩୦ହଠାତ୍ ମୁଁ ତାକୁ
ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରା ଯାଇଥିବାର ଖବର
ପାଇଲି। ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଆପଣଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇଲି। ମୁଁ ତାର ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ
କହିଲି ଯେ, ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ
କରନ୍ତୁ।"

୩୧ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ, ସୈନିକମାନେ
ପାଉଲଙ୍କୁ ଧରି ନେଲେ ଏବଂ ରାତିରେ ଆନ୍ତିପାତ୍ରି ନଗରକୁ
ଆଣିଲେ। ୩୨ତହିଁ ଆରଦିନ ପାଉଲଙ୍କୁ କାଇସରୀଆରେ
ପହଞ୍ଚାଇବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଶ୍ୱାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ପଦାତିକ
ସୈନ୍ୟମାନେ ସୈନ୍ୟ ନିବାସକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ୩୩ସେମାନେ
କାଇସରିଆରେ ପହଞ୍ଚି ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କୁ ପତ୍ରଟି ଦେଲେ।
ତା'ପରେ ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ
କଲେ। ୩୪ରାଜ୍ୟପାଳ ପତ୍ର ପଢ଼ି ପାଉଲ କେଉଁ ପ୍ରଦେଶର
ଲୋକ ବୋଲି ପଚାରିଲେ। ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ
ପାଉଲ କିଲିକିଆର ଲୋକ। ୩୫ରାଜ୍ୟପାଳ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭର
ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ
ବିଷୟରେ ଶୁଣିବି।" ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ହେରୋଦଙ୍କର ପ୍ରାସାଦରେ
ରଖିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

ପାଉଲଙ୍କ ଉପରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ

୨୪ ହାନାନିୟ ମହାଯାଜକ ପାଞ୍ଚଦିନ ପରେ କେତେକ
ଯିହୂଦୀୟ ନେତା ଓ ତର୍ତ୍ତୁଲ୍ଲ ନାମକ ଜଣେ
ଓକିଲଙ୍କୁ ନେଇ କାଇସରିଆରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେଠାରେ
ସେମାନେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ସାମନାରେ ପାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଅଭିଯୋଗ କଲେ। ୨ତେଣୁ ପାଉଲଙ୍କୁ ଡକା ହେଲା।
ତର୍ତ୍ତୁଲ୍ଲ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ,
"ହେ ମହାମାନ୍ୟ ଫେଲିକ୍ସ! ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ଆପଣଙ୍କ
ସକାଶେ ବହୁତ ଶାନ୍ତିରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ
ଆମ୍ଭେ ଆପଣଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଅଛୁ। ଆପଣଙ୍କ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି
ଯୋଗୁ ଏ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ବହୁତ ଉନ୍ନତିକର କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇପାରୁଛି। ୩ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ସବୁପ୍ରକାର ଓ ସର୍ବଦା
ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତଜ୍ଞ। ୪ଏବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର
ଅଧିକ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନକରି, ସଂକ୍ଷେପରେ
ଆମ୍ଭ କଥା କହିବି। ତେଣୁ ଆପଣ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ଆମ୍ଭ
କଥା ଶୁଣନ୍ତୁ। ୫ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ଗଣ୍ଡଗୋଳକାରୀ। ସେ
ସାରା ପୃଥିବୀର ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ରୋହ ସୃଷ୍ଟି
କରୁଛି ଓ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା ପାଇଁ ମତାଉଛି। ସେ
ନାଜରିତୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ନେତା। ୬ଏପରିକି
ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସେତିକିବେଳେ ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଧରିନେଲୁ।
[* ଆପଣ ନିଜେ ତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ତାହାଠାରୁ ଆମ୍ଭେ
ତା'ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ
ଜାଣି ପାରିବେ।" ୯ତା'ପରେ ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀମାନେ ଏହି
ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିଲେ।

୧୦ରାଜ୍ୟପାଳ ଯେତେବେଳେ ପାଉଲଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଇ
କହିଲେ, "ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଏ
ଜାତିର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ
ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଆନନ୍ଦରେ ମୋର ପକ୍ଷସମର୍ଥନ
କରୁଅଛି। ୧୧ଆପଣ ନିଜେ ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ ମୁଁ
କେବଳ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର ବାରଦିନ ପୂର୍ବରୁ
ଯିରୂଶାଲମରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲି। ୧୨ସେମାନେ ମୋତେ ମନ୍ଦିରରେ
ବା କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହରେ ବା ସହରରେ କାହାରି ସହ
ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କରିବା ବା ଭିଡ଼ ଜମେଇବାର ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି।
୧୩ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଭିଯୋଗ
କରୁଛନ୍ତି, ତାହାର ପ୍ରମାଣ ସେମାନେ ଦେଇ ପାରିବେ
ନାହିଁ। ୧୪କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ କଥା ଆପଣଙ୍କୁ କହୁଛି,
ଏମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ 'ଦଳ' ବୋଲି କହନ୍ତି,
ସେହି ମତାନୁଯାୟୀ ମୁଁ ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କରେ। କିନ୍ତୁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଯାହା ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ଓ ଭାବବାଦୀ ପୁସ୍ତକରେ ଯାହା
ସବୁ ଲେଖାଅଛି, ସେ ସବୁ ମୁଁ ଦୃଢ଼ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ।
୧୫ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଭଳି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ
ଏହି ଭରସା ରଖିଛି ଯେ, ଉଭୟ ଉତ୍ତମ ଓ ଦୁଷ୍ଟ
ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ହେବ। ୧୬ସେଥିପାଇଁ
ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯାହା ଠିକ୍
ବୋଲି ଅନୁଭବ କରେ, ତାହା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଚେଷ୍ଟା କରେ।

୧୭"ମୁଁ ବହୁତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଦୂରରେ
ଥିଲି। ତା ପରେ ମୋ ଦରିଦ୍ର ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥ
ସାହାଯ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ଦାନ
ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଫେରିଲି। ୧୮ମୁଁ
ମନ୍ଦିରରେ ନିଜକୁ ଶୁଚି କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲି। ଶୁଚିକରଣ
ଉତ୍ସବ ସରିଗଲାପରେ କେତେକ ଯିହୂଦୀମାନେ ସେଠାରେ
ମୋତେ ଦେଖିଲେ। ମୁଁ ସେଠାରେ କୌଣସି ଗଣ୍ଡଗୋଳ
ସୃଷ୍ଟି କରିନାହିଁ କି ମୋ ସହିତ କୌଣସି ଲୋକ ମଧ୍ୟ
ନଥିଲେ। ୧୯ସେ ସମୟରେ ଏସିଆର କେତେକ ଯିହୂଦୀ
ସେଠାରେ ଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ
କିଛି ଆପତ୍ତି ଥାଏ ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଉଚିତ୍, ୨୦ନଚେତ୍ ଆପଣ ଏଠାରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କ
ପରିଷଦ ସଭାରେ, ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ

ପଦ ସଂଖ୍ୟା ୬-୮ ମାତ୍ର ଲୁସିୟା ସେନାଧକ୍ଷ୍ୟ ଆସି ତାକୁ ଆମ ନିକଟରୁ ଜବରଦସ୍ତି ନେଇଗଲେ। ସେ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଏହା କେତେକ ମୂଳ ପ୍ରତୀକରେ ନାହିଁ।

ଠିଆ ହେଲି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋଠାରେ କଣ ସବୁ ଦୋଷ ଦେଖିଲେ? ୨୧ମୁଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଜୋରରେ କହିଥିଲି ଯେ, 'ମୃତ୍ୟୁରୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍‌ଥାନ ହେବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ ମୋର ଆଜି ସଭା ସମ୍ମୁଖରେ ବିଚାର ହେଉଛି।'"

୨୨ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିବାରୁ ଶୁଣାଣି ସ୍ଥଗିତ ରଖିଲେ। ସେ କହିଲେ, "ସେନାଧକ୍ଷ ଲୁସିୟା ଆସିବା ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଚାର କରିବି।" ୨୩ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଶତସେନାପତିଙ୍କ ଜିମାରେ ପାଉଲଙ୍କୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ନଜରବନ୍ଦୀରେ ରଖି କିଛି ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ପାଉଲଙ୍କ ବନ୍ଧୁମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜିନିଷ ନେଇ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ସେ ସେହି ଶତସେନାପତିଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ପାଉଲଙ୍କର କଥା

୨୪କିଛି ଦିନ ପରେ ଫେଲୀକ୍ସ୍ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ରୁସିଲ୍ଲାଙ୍କୁ ନେଇ ଆସିଲେ। ସେ ଯିହୂଦୀ ଥିଲେ। ଫେଲୀକ୍ସ୍ ପାଉଲଙ୍କୁ ଡକାଇ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ। ୨୫କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ଯେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକ ଜୀବନ, ଆତ୍ମସଂଯମ ଓ ଆଗାମୀ ବିଚାର ବିଷୟରେ କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ। ଫେଲୀକ୍ସ୍ କହିଲେ, "ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ। ମୋର ସମୟ ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବି।" ୨୬କିନ୍ତୁ ଫେଲୀକ୍ସ୍ ପାଉଲଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବାର ଆଉ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଥିଲା। ସେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ପାଉଲ ତାହାଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ଲାଞ୍ଚ ଦେବେ। ତେଣୁ ସେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଅନେକଥର ଡକାଇ କଥା ହେଉଥିଲେ।

୨୭କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ଦୁଇ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାପରେ ପର୍କିୟ ଫେଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟପାଳ ହେଲେ। ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଆଉ ରାଜ୍ୟପାଳ ପଦରେ ରହିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଫେଲୀକ୍ସ୍ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପାଉଲଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ଅବସ୍ଥାରେ କାରାଗାରରେ ରଖି ଚାଲିଗଲେ।

ପାଉଲଙ୍କର କାଇସରୀଆ ଦେଖିବା ଇଚ୍ଛା

୨୫ ତା'ପରେ ଫେଷ୍ଟ ରାଜ୍ୟପାଳ ହେଲେ। ସେ ସେହି ପ୍ରଦେଶରେ ତିନି ଦିନ ରହିଲେ ଓ ତା'ପରେ କାଇସରୀଆରୁ ଯିରୂଶାଲମ ଚାଲିଗଲେ। ୨ସେଠାରେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଓ ଅନ୍ୟ ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ପାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଆଗତ କଲେ। ୩ସେମାନେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ପଠାଇଦେବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା କରିବାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ। ୪କିନ୍ତୁ ଫେଷ୍ଟ କହିଲେ, "ପାଉଲ କାଇସରୀଆରେ ରହିବେ ଓ ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଯାଇ ପହଞ୍ଚିବି।" ୫ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ନେତା ମଧ୍ୟ ମୋ ସହିତ ଚାଲନ୍ତୁ। ଯଦି ପାଉଲ କିଛି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣନ୍ତୁ।"

୬ତା'ପରେ ଫେଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଠ ଦଶ ଦିନରହି କାଇସରୀଆକୁ ଚାଲିଗଲେ। ତହିଁ ଆର ଦିନ ସେ ବିଚାର ଆସନରେ ବସିଲେ, ଓ ପାଉଲଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇଲେ। ୭ପାଉଲ କୋଠରୀକୁ ଆସିବା ପରେ ଯିରୂଶାଲମରୁ ଯେଉଁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଚାରିପାଖେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବହୁଗୁରୁତର ଅଭିଯୋଗମାନ କଲେ, କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ରମାଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ୮ପାଉଲ ଆତ୍ମରକ୍ଷାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ଯିହୂଦୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କିମ୍ବା ମନ୍ଦିର କିମ୍ବା କାଇସରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଦୋଷ କରି ନାହିଁ।"

୯କିନ୍ତୁ ଫେଷ୍ଟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପଚାରିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରା ଯିବା ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲମ ଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ କି?"

୧୦ପାଉଲ କହିଲେ, "ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାଇସରଙ୍କ ବିଚାର ଆସନ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ଏଠାରେ ହିଁ ମୋର ବିଚାର ହେବ। ମୁଁ ଯିହୂଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ କୌଣସି ଭୁଲ କରି ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି। ୧୧ମୁଁ ଯଦି କୌଣସି ଦୋଷ କରିଥାଏ, ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ମାନଙ୍କର କଥାରେ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ ତେବେ ମୋତେ କେହି ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମୁଁ କାଇସରଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆବେଦନ କରୁଛି।"

୧୨ଫେଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଦାତାମାନଙ୍କ ସହିତ ଏ ବିଷୟରେ କଥା ହେଲେ। ସେ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ କାଇସରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଛ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ।"

ପାଉଲ ହେରୋଦ ଆଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ସାମନାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ

୧୩କିଛି ଦିନ ପରେ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ରାଜା ଓ ରାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣୀକୀ ଫେଷ୍ଟଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଦେଖା କରିବାକୁ କାଇସରୀଆ ନଗରକୁ ଗଲେ। ୧୪ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଦିନ ରହିଲେ। ଫେଷ୍ଟ ରାଜାଙ୍କ ଆଗରେ ପାଉଲଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ବିଷୟରେ କହିଲେ। ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏଠାରେ ଜଣେ ଲୋକ ଅଛି। ଫେଲୀକ୍ସ ତାକୁ ବନ୍ଦୀ ରୂପେ ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି। ୧୫ମୁଁ ଯିରୂଶାଲମରେ ରହିବା ସମୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଓ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ମୋ ନିକଟରେ ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଚାହୁଁଥିଲେ। ୧୬ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, 'ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ସେ ନିଜ ଅଭିଯୋଗକାରୀମାନଙ୍କର ମୁଖାମୁଖି

ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ନିଜ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ ଅଭିଯୋଗର
ଉତ୍ତର ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମୀୟମାନେ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ
ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ।' ୧୭ତେଣୁ ଏହି
ଯିହୂଦୀୟମାନେ ବିଚାର ପାଇଁ କାଇସରୀଆକୁ ଆସିବାରୁ ମୁଁ
ସମୟ ନଷ୍ଟ ନ କରି ତହିଁ ଆର ଦିନ ବିଚାର ସ୍ଥାନରେ
ବସିଲି, ଓ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ବିଚାରାଳୟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲି। ୧୮ଯିହୂଦୀମାନେ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ
ଦୋଷୀ କଲେ। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଖରାପ ଅପରାଧ ପାଇଁ
ସେମାନେ ତାକୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ୧୯ତା'
ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ କେବଳ ନିଜ ଧର୍ମ ଓ ଯୀଶୁ ନାମକ
ଜଣେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କଲେ। କିନ୍ତୁ
ପାଉଲ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜୀବିତ ବୋଲି ଦାବୀ କଲେ। ୨୦ମୁଁ ଏ
ସବୁ ବିଷୟରେ ବେଶି ଜାଣି ନ ଥିଲି। ତେଣୁ ମୁଁ କିଛି
ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲି ନାହିଁ। ମୁଁ ପାଉଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, 'ଏହି
ଅଭିଯୋଗଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଯିରୂଶାଲମ ଯିବାକୁ
ଚାହୁଁଛ କି?' ୨୧କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ରହିବା ପାଇଁ
ଓ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ହେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ
କଲେ। ତେଣୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀଗୃହରେ ରହିବା ପାଇଁ
ଆଦେଶ ଦେଲି।"

୨୨ତା'ପରେ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଫେଷ୍ଟଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେହି
ଲୋକଠାରୁ ନିଜେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହେଁ।"

ଫେଷ୍ଟ କହିଲେ, "ଆପଣ ଆସନ୍ତା କାଲି ତା'ଠାରୁ
ଶୁଣିବେ।"

୨୩ତହିଁ ଆର ଦିନ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଓ ବର୍ଣ୍ଣୀକୀ ମହାଆଡ଼ମ୍ବରରେ
ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ସାମରିକ କର୍ମଚାରୀ ତଥା ନଗରର ମୁଖ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବିଚାରାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ଫେଷ୍ଟଙ୍କ
ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପାଉଲଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ଅଣାଗଲା। ୨୪ତା'ପରେ
ଫେଷ୍ଟ କହିଲେ, "ହେ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା, ଓ ଉପସ୍ଥିତ ଭଦ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତି ବୃନ୍ଦ, ଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ, ଯାହାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଉଭୟ ଯିରୂଶାଲମ ଓ ଏଠାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ
ଯିହୂଦୀୟ ଲୋକମାନେ ମୋ ନିକଟରେ ଚିତ୍କାର କରି
ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ତାହାକୁ ଆଉ ବଞ୍ଚିରହିବାକୁ
ଦିଆ ନ ଯାଉ। ୨୫କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର
ବିଚାର କଲି ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କର କିଛି ଭୁଲ ଦେଖିଲି
ନାହିଁ। ତାହାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଲା ଭଳି କୌଣସି କାରଣ
ଦେଖିଲି ନାହିଁ। ସେ ସମ୍ରାଟଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଚାରିତ ହେବା
ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ପାଖକୁ ରୋମ
ପଠାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲି। ୨୬କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି
ପାରୁନାହିଁ, ସମ୍ରାଟଙ୍କୁ ତା' ବିଷୟରେ କଣ ଲେଖିବି? ତେଣୁ
ମୁଁ ତାକୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଓ ହେ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା
ବିଶେଷ କରି ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଛି। ମୋର ଆଶା,
ଆପଣ ତାକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ପାରିବେ, ଓ କାଇସରଙ୍କୁ
ଲେଖିବା ପାଇଁ ମୋତେ କିଛି କହିବେ। ୨୭ତେଣୁ ମୁଁ
ଭାବୁଛି, ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ
ନଲେଖି ସମ୍ରାଟଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବା ମୋର ମୂର୍ଖାମୀ
ହେବ।"

ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଉଲ

୨୬ ଆଗ୍ରିପ୍ପା ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭକୁ ନିଜ
ସପକ୍ଷରେ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା।"
ତା'ପରେ ପାଉଲ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରି ନିଜ
ପକ୍ଷରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ୨ହେ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା, "ମୁଁ
ନିଜକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରୁଛି, କାରଣ ମୁଁ ଆଜି
ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋ ପକ୍ଷର ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ସମର୍ଥ
ହୋଇପାରିଛି। ୩ଏକଥା ସତ୍ୟ ଯେ, ଆପଣ ଯିହୂଦୀୟ
ପରମ୍ପରା ଓ ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ଉତ୍ତମ
ଜ୍ଞାନ ରଖିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ମୋର କଥା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହକାରେ
ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି।

୪"ସମସ୍ତ ଯିହୂଦୀୟମାନେ ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ବିଷୟରେ
ଜାଣନ୍ତି। ମୁଁ ପିଲାଦିନରୁ ନିଜ ଦେଶରେ ଓ ପରେ
ଯିରୂଶାଲମରେ କିପରି ବାସ କରିଥିଲି, ତାହା ସେମାନେ
ଜାଣନ୍ତି। ୫ସେମାନେ ମୋତେ ବହୁତ ଦିନରୁ ଜାଣନ୍ତି।
ସେମାନେ ଯଦି ଚାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ପାରନ୍ତି
ଯେ, ମୁଁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଫାରୂଶୀ ଥିଲି। ଯିହୂଦୀୟ ଧର୍ମ
ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଫାରୂଶୀମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯିହୂଦୀୟ ଦଳର
ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ମାନନ୍ତି।
୬ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ନିର୍ଭର
କରିଥିବାରୁ ମୋର ଆଜି ବିଚାର ହେଉଛି। ୭ଯେଉଁ
ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଇସ୍ରାୟେଲର ବାରୋଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଆଶା କରନ୍ତି, ଓ ଏହାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ଦିନରାତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜା କରନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହି
ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଶା କରିଛି। ହେ ରାଜା!
ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଉପରେ ମୋର ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ
ଯିହୂଦୀମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି।
୮ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରି
ପାରିବେ, ଏକଥା ଆପଣମାନେ କାହିଁକି ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି
ଭାବୁଛନ୍ତି?

୯"ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଫାରୂଶୀ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ
ମଧ୍ୟ ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବି ବୋଲି ଭାବୁଥିଲି। ୧୦ଏ ଭଳି କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁଁ
ଯିରୂଶାଲମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ
କରି କାରାଗାରରେ ରଖିଥିଲି। ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀଙ୍କୁ
ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଉଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ
ମଧ୍ୟ ଏହା ଠିକ୍ ବୋଲି ଭାବି ସେଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମତ
ହୋଇଥିଲି। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଧରି ଆଣି କାରାଗାରରେ ବନ୍ଦୀ କରି ରଖୁଥିଲି, କାରଣ
ଏପରି କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମହାଯାଜକମାନଙ୍କଠାରୁ କ୍ଷମତା
ପାଇଥିଲି। ୧୧ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାଗୃହ ସବୁରେ ଦଣ୍ଡ
ଦେଇଥିଲି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା
ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏତେ
ଭୀଷଣ ଭାବରେ ରାଗି ଯାଇଥିଲି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର
କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ନଗର ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲି।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ପାଉଲଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା

୧୨“ଥରେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ମୋତେ ଦମ୍ମେସକ
ନଗରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଓ କ୍ଷମତା ଦେଲେ। ୧୩ମୁଁ
ଦମ୍ମେସକକୁ ଯାଉଥିଲି। ସେତେବେଳେ ଖରାବେଳ ହୋଇଥିଲା।
ହଠାତ୍ ମୁଁ ଆକାଶରେ ଗୋଟିଏ ଆଲୋକ ଦେଖିଲି।
ସେହି ଆଲୋକ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଥିଲା।
ତାହା ମୋର ଓ ମୋ ସହିତ ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କ
ଚାରିପଟେ ଝଲକୁ ଥିଲା। ୧୪ଆମେ ସମସ୍ତେ ତଳେ
ପଡ଼ିଗଲୁ। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର
ମୋତେ କହୁଥିବାର ଶୁଣିଲି, ‘ଶାଉଲ, ଶାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ
ମୋତେ କାହିଁକି ତାଡ଼ନା ଦେଉଛ? କଣ୍ଟାମୁନରେ ଗୋଇଠା
ମାରିବା ତୁମ୍ଭପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ।’ ୧୫ମୁଁ ପଚାରିଲି, ‘ପ୍ରଭୁ,
ଆପଣ କିଏ?’ ସେ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ସେହି ଯୀଶୁ, ଯାହାଙ୍କୁ
ତୁମ୍ଭେ ତାଡ଼ନା କରୁଛ।’ ୧୬ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଠିଆହୁଅ। ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣେ ସେବକରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ
ନିକଟରେ ଦେଖା ଦେଇଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ବିଷୟରେ
ଯାହା ଦେଖିଲ, ଓ ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବି, ତୁମ୍ଭେ
ତା’ର ସାକ୍ଷୀ ହେବ। ୧୭ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ଓ ଅନ୍ୟ
ଦେଶର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବି। ସେମାନଙ୍କର
ଆଖି ଖୋଲି ଦେବାପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଉଛି। ୧୮ତୁମ୍ଭେ
ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପଥ ଦେଖାଇବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
ଅନ୍ଧକାରରୁ ଆଲୋକକୁ ଆଣିବ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଶୟତାନର ଶକ୍ତି ନିକଟରୁ ଦୂରେଇ ନେଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖକୁ ଆଣିବ। ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା
କରାଯିବ। ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପବିତ୍ର
ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ସ୍ଥାନ
ପାଇବେ।’”

ପାଉଲଙ୍କ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିବା

୧୯ପାଉଲ କହିଲେ, “ହେ ମହାରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା’ ମୁଁ
ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦର୍ଶନର ବାଧ୍ୟ ହେଲି। ୨୦ମୁଁ ପ୍ରଥମେ
ଦମ୍ମେସକ ନଗରରେ, ପରେ ଯିରୂଶାଲମରେ, ସମଗ୍ର
ଯିହୂଦା ଓ ଅଣଯିହୂଦୀ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚାର
କଲି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁତାପ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ପାଖକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ କହିଲି। ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଉଚିତ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କହିଲି।
୨୧ଏଥିପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଯିହୂଦୀମାନେ
ମୋତେ ବନ୍ଦୀ କଲେ, ଓ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।
୨୨କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପରମେଶ୍ୱର ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ସେ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ ମୁଁ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି। ଉଭୟ
ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ମୁଁ ଦେଖିଥିବା
କଥା କହୁଛି। ମୁଁ କିଛି ନୂଆ କଥା କହୁ ନାହିଁ। ମୋଶା
ଓ ଭାବବାଦୀମାନେ ଯାହା ସବୁ ଘଟିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି,
ମୁଁ ସେହି କଥା କହୁଛି। ୨୩ସେମାନେ କହିଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ଓ ମୃତ୍ୟୁରୁ ପୁନରୁତ୍‌ଥିତ ହେଉଥିବା
ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ। ମୋଶା ଓ ଭାବବାଦୀମାନେ
କହିଛନ୍ତି, କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୂଦୀ ଓ ଅଣଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ
ଆଲୋକ ଦେଖାଇବେ।”

ପାଉଲଙ୍କର ଆଗ୍ରିପ୍ପାଙ୍କ ଧାରଣା ବଦଳେଇବାର ଚେଷ୍ଟା

୨୪ପାଉଲ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏହି ସବୁ କଥା କହିଲାବେଳେ,
ଫେଷ୍ଟ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ କହିଲେ, “ପାଉଲ, ତୁମ୍ଭେ
ପାଗଳ। ବହୁତ ପଢ଼ିବା କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭେ ପାଗଳ
ହୋଇଯାଇଛ।”
୨୫ପାଉଲ ଏହା ଶୁଣି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ମହାମାନ୍ୟ
ଫେଷ୍ଟ, ମୁଁ ପାଗଳ ନୁହେଁ। ମୋର ସବୁ କଥା ସତ୍ୟ ଓ
ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ। ୨୬ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା ଏସବୁ କଥା ଜାଣନ୍ତି। ତାହାଙ୍କୁ
ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହି ପାରିବି, କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ,
ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବାଦ୍ ଯାଇନାହିଁ,
ଯେହେତୁ ଏହିସବୁ କୌଣସି ଗୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ କରାଯାଇ
ନାହିଁ। ୨୭ହେ ରାଜା ଆଗ୍ରିପ୍ପା, ଆପଣ କଣ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ
ଲେଖାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି? ମୁଁ ଜାଣେ, ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି।”
୨୮ଆଗ୍ରିପ୍ପା ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏତେ
ସହଜରେ ମୋତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ କରିଦେବ ବୋଲି ଭାବୁଛ?”
୨୯ପାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର କରନ୍ତୁ, ଶୀଘ୍ର
ବା ବିଳମ୍ବରେ ହେଉ, ଆପଣ ଓ ଅନ୍ୟସମସ୍ତେ, ମୋ
କଥା ଶୁଣି, ପରିତ୍ରାଣ ପାଆନ୍ତୁ ଓ କୌଣସି ବନ୍ଧନ ବିନା
ମୋ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ।”
୩୦ତାପରେ ରାଜା, ରାଜ୍ୟପାଳ, ରାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣୀକୀ ଓ
ଅନ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ।
୩୧ସେମାନେ ବିଚାର ଗୃହ ଛାଡ଼ିଲା ବେଳେ ପରସ୍ପର ସହିତ
କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକକୁ
ମାରିଦେବା କିମ୍ବା ବନ୍ଦୀ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ସେ
ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହିଁ।” ୩୨ଆଗ୍ରିପ୍ପା
ଫେଷ୍ଟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ
ଦେଇପାରିଥାନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି କାଇସରଙ୍କୁ ଆବେଦନ
କରି ନ ଥାଆନ୍ତା।”

ପାଉଲଙ୍କର ରୋମକୁ ଜଳଯାତ୍ରା

୨୭ ଇତାଲିଆକୁ ଜାହାଜରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ
ସ୍ଥିର ହେବାରୁ ପାଉଲ ଓ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ
ଦାୟିତ୍ୱ ଯୂଲିଅ ନାମକ ଶତସେନାପତିଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ
କରାଗଲା। ସେହି ଯୂଲିଅ ସମ୍ରାଟଙ୍କର ସେନା ବାହିନୀରେ
ଚାକିରୀ କରୁଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଆଦ୍ରାମୁତ୍ତୀୟରୁ ଗୋଟିଏ
ଜାହାଜରେ ଉଠିଲୁ। ସେହି ଜାହାଜଟି ଏସିଆ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ
ବନ୍ଦରଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଉଥିଲା। ଥେସଲନୀକୀର ଆରିସ୍ତାର୍ଖ ନାମକ
ଜଣେ ମାକିଦନିଆ ଅଧିବାସୀ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଥିଲେ। ୩ତହିଁ
ଆରଦିନ ଆମ୍ଭେ ସୀଦୋନରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ଯୂଲିଅ ପାଉଲଙ୍କ
ପ୍ରତି ଦୟା ଦେଖେଇ ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ। ପାଉଲଙ୍କ
ବନ୍ଧୁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ୪ତା’ପରେ
ଆମ୍ଭେ ସୀଦୋନ ନଗର ଛାଡ଼ିଲୁ। ସେ ସମୟରେ ପ୍ରତିକୂଳ

ପବନ ବହୁଥିଲା। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସାଇପ୍ରସ୍ ଉପଦ୍ୱୀପ ନିକଟ
ଦେଇ ଜଳଯାତ୍ରା କଲୁ। [୫]ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ କିଲିକିୟା ଓ
ପଂଫୁଲିଆ କୂଳେକୂଳେ ଯାଇ ଲୁକିଆ ଦେଶର ମୁରା
ନଗରୀରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। [୬]ସେଠାରେ ଯୁଲିଅ ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରିଆର
ଜାହାଜଟିଏ ଇଟାଲିଆକୁ ଯାଉଥିବାର ପାଇଲେ। ସେ
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ଚଢ଼ାଇ ଦେଲେ।
[୭]ଆମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଦିନ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯାତ୍ରା କଲୁ।
ଶେଷରେ ବହୁତ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ କ୍ନିଦ
ପହଞ୍ଚିଲୁ। କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ଆମ୍ଭେ
ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିଲୁନାହିଁ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ସାଲ୍ମୋନୀର
ନିକଟ କ୍ରୀତୀ ଦ୍ୱୀପ ଉପକୂଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲୁ। [୮]ଆମ୍ଭେ
କୂଳେକୂଳେ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଯାତ୍ରା କଲୁ। ତାପରେ ଆମ୍ଭେ
ଲାସାୟା ନଗର ପାଖ 'ସୁନ୍ଦର ବନ୍ଦର' ନାମକ ସ୍ଥାନରେ
ପହଞ୍ଚିଲୁ।
[୯]ଏହିପରି ବହୁତ ସମୟ ବିତିଗଲା। ସେତେବେଳେ
ଯିହୂଦୀୟ ଉପବାସ ଦିବସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ହୋଇ
ଥିବାରୁ, ଦୀର୍ଘ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ପାଗ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ
ଆସୁଥିଲା। ତେଣୁ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରେଇ
କହିଲେ, "ହେ ବନ୍ଧୁଗଣ! ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ
ଆଗକୁ ଯାତ୍ରା କରିବା ବିପଦଜନକ ହେବ। [୧୦]ଏହା ଦ୍ୱାରା
ଯେ କେବଳ ଜାହାଜ ଓ ଜିନିଷପତ୍ରର କ୍ଷତି ଘଟିବ ତାହା
ନୁହେଁ, ହୁଏତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଇପାରେ।"
[୧୧]କିନ୍ତୁ ସେନାଧିକାରୀ, ପାଉଲଙ୍କ କହିଥିବା କଥା ଅପେକ୍ଷା
ଜାହାଜର କ୍ୟାପଟେନ୍ ଓ ମାଲିକଙ୍କ କଥାକୁ ଅଧିକ
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। [୧୨]ସେହି ବନ୍ଦରଟି ଶୀତ କଟେଇବା ପାଇଁ
ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲା। ତେଣୁ ଜାହାଜର ଅଧିକାଂଶ ନାବିକ
ଫୋନୀକ୍ସ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆଶାରେ ସେଠାରେ ଆମ୍ଭ ସହିତ
ଯିବା ପାଇଁ ଓ ଶୀତଋତୁ କଟେଇବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ
ଦେଲେ। ଫୋନୀକ୍ସ୍ କ୍ରୀତି ଉପଦ୍ୱୀପର ଗୋଟିଏ ନଗର।
ଫୋନୀକ୍ସ୍ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦର। ତାହା ଉଭୟ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଓ
ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଥିଲା।

ତୋଫାନ

[୧୩]ତାପରେ ବହୁତ ପବନ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ବୋହିଲା।
ଜାହାଜରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଭାବିଲେ, "ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ
ପବନ ବହିବା ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲୁ, ତାହା ଆମ୍ଭେ ପାଇଲୁ।"
ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଲଙ୍ଗର ଉଠେଇ କ୍ରୀତି ଉପଦ୍ୱୀପର କୂଳେକୂଳେ
ଯାତ୍ରା କଲୁ। [୧୪]ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ହଠାତ୍ ପାଗ
ବଦଳିଗଲା। "ଉତ୍ତର ପୂର୍ବୀୟ" ନାମକ ପବନ, ଦ୍ୱୀପଆଡୁ
ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ବୋହିବାକୁ ଲାଗିଲା। [୧୫]ଏହା ଜାହାଜକୁ
ଆଘାତ କରି ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଠେଲି ନେଲା। ଜାହାଜ
ପବନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହି ନପାରିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ତାକୁ
ଭାସିଯିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଲୁ। [୧୬]ତାପରେ ଆମ୍ଭେ କ୍ଲାଉଦ
ନାମକ ଉପଦ୍ୱୀପ ଉହାଡ଼ରେ ଜାହାଜ ଚଳାଇଲୁ। ସେଠାରେ
ଗୋଟିଏ ଜୀବନରକ୍ଷକ ଡ଼ଙ୍ଗାକୁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଆମ୍ଭେ
ଜାହାଜ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହେଲୁ। [୧୭]କେବଳ
ତାହାକୁ ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ନେଲୁ। ତାହାକୁ ଏକାଠି ଧରି
ରଖିବା ପାଇଁ ଜାହାଜର ଚାରିପଟେ ଦଉଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧି
ଦେଲେ। ନାବିକମାନେ ସୈର୍ତିବାଲିରେ ଜାହାଜ ଲାଗିଯିବାର
ଭୟ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଉପର ପାଲ ଗୁଡ଼ିକ
ଖସେଇ ପବନରେ ଜାହାଜଟିକୁ ଭସେଇ ଦେଲେ। [୧୮]ତହିଁ
ଆରଦିନ ସେମାନେ ଝଡ଼ର ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ବଢ଼ିବାରୁ
ମାଲ ଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ରରେ ପକେଇ ଦେଲେ। [୧୯]ତୃତୀୟ ଦିନ
ସେମାନେ ନିଜ ହାତରେ ଜାହାଜର ସରଞ୍ଜାମ ସବୁ ପାଣିକୁ
ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ। [୨୦]ଆମ୍ଭେ ବହୁତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ
କି ତାରା କିଛି ଦେଖି ପାରିଲୁ ନାହିଁ। ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼
ବତାସର ବେଗ କମିଲା ନାହିଁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ରକ୍ଷା
କରିବାର ସମସ୍ତ ଆଶା ହରେଇ ବସିଲୁ। ଆମ୍ଭେ ଭାବିଲୁ,
ଆମ୍ଭର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବ। ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେମାନେ
କେହି କିଛି ଖାଇ ନଥିଲୁ।
[୨୧]ଶେଷରେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ବନ୍ଧୁଗଣ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋ କଥା ଶୁଣି କ୍ରୀତି ଉପଦ୍ୱୀପରୁ
ଜାହାଜ ଛାଡ଼ି ନଥାନ୍ତ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏ ଜାହାଜ
ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ଓ ଏତେ କ୍ଷତି ଘଟି ନ ଥାନ୍ତା।
[୨୨]କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର କଥାଶୁଣ ଓ ସାହସ ଧର।
କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଜୀବନ ଯିବ ନାହିଁ।
କେବଳ ଜାହାଜଟି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ। [୨୩]ମୁଁ ଯେଉଁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରେ, ତାହାଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ
ଗତକାଲି ରାତିରେ ମୋ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ,
[୨୪]'ଭୟ କରନାହିଁ, ପାଉଲ! ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ କାଇସରଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖକୁ ଯିବ। ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ହେତୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ
ସହଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବେ।' [୨୫]ତେଣୁ ବନ୍ଧୁଗଣ!
ଖୁସୀ ହୁଅ। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ। ତାହାଙ୍କ
ଦୂତ ମୋତେ ଯେପରି କହିଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ଘଟିବ।
[୨୬]କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କୌଣସି ଉପଦ୍ୱୀପ କୂଳରେ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ
ହୋଇ ପଡ଼ିବୁ।"
[୨୭]ଝଡ଼ର ଚଉଦ ଦିନରେ ପ୍ରାୟ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ସମୟରେ
ଆମ୍ଭ ଜାହାଜ ଆଦ୍ରିୟା ସମୁଦ୍ରର ପାଖରେ ଭାସୁଥିଲା। ଆମ୍ଭ
ନାବିକମାନେ କୌଣସି ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଛନ୍ତି
ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କଲେ। [୨୮]ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କଡ଼ରେ
ଓଜନ ଓହଳିଥିବା ଦଉଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ମାପ କରି
ସେଠାରେ ଜଳର ଗଭୀରତା ୧୨୦ ଫୁଟ ବୋଲି ଦେଖିଲେ।
କିଛି ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ପୁଣି ମାପି ତାହା ୯୦
ଫୁଟ ଗଭୀର ଥିବାର ଦେଖିଲେ। [୨୯]ସେମାନେ ଭୟ
କଲେ, ଯେ କାଳେ ଜାହାଜ ଭାସି-ଭାସି ଯାଇ ପଥରରେ
ଧକ୍‌କା ହୋଇଯିବ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଜାହାଜର ପଛପଟେ
ଚାରୋଟି ଲଙ୍ଗର ପକାଇ ଦିନ ହେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା
କଲେ। [୩୦]କେତେକ ନାବିକ ଜାହାଜ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ
ଚାହିଁଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଜୀବନରକ୍ଷକ ଡ଼ଙ୍ଗାକୁ ପାଣିରେ
ଖସେଇ ଦେଲେ। ଯାହା ଫଳରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଭାବିବେ
ଯେ, ନାବିକମାନେ ଜାହାଜ ସାମନାରେ ଅଧିକ ଲଙ୍ଗର
ପକାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। [୩୧]କିନ୍ତୁ ପାଉଲ ସେନାଧିକାରୀଙ୍କୁ
ଓ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏମାନେ ଯଦି ଜାହାଜରେ
ନ ରହିବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇବ

ନାହିଁ।" ୩୨ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ ଜୀବନରକ୍ଷକ ଡ଼ଙ୍ଗାର
ଦଉଡ଼ି କାଟି ଦେଲେ ଓ ତାହାକୁ ପାଣିରେ ପକେଇ
ଦେଲେ।
୩୩ପାହାନ୍ତିଆ ସମୟରେ ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ
କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ସେ
କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହିତ ଅପେକ୍ଷା କରିଛ
ଓ ଆଜିକୁ ଚଉଦ ଦିନ ଧରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ
କରି ନାହଁ। ୩୪ବର୍ତ୍ତମାନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି
ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
କାହାରି ମୁଣ୍ଡର ଗୋଟିଏ ବାଳ ମଧ୍ୟ, ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ।"
୩୫ଏତିକି କହିବା ପରେ ପାଉଲ କିଛି ରୋଟୀ ନେଇ
ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ, ଓ
ସେଥିରୁ ଖଣ୍ଡେ ଛିଣ୍ଡେଇ ଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।
୩୬ଏଥିରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ ଓ
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ୩୭(ଜାହାଜରେ
ସର୍ବ ମୋଟ ୨୭୬ ଜଣ ଥିଲେ)। ୩୮ଆମ୍ଭେ ଯଥେଷ୍ଟ
ପରିମାଣରେ ଖାଇବା ପରେ ଜାହାଜରେ ଥିବା ଗହମକୁ
ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ, ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଜାହାଜ
ହାଲୁକା ହୋଇଗଲା।

ଜାହାଜ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା

୩୯ଦିନ ହେଲା, ମାତ୍ର ନାବିକମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଚିହ୍ନି
ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଉପସାଗର କୂଳରେ
ବାଲିତଟ ଦେଖିଲେ। ସମ୍ଭବ ହେଲେ ସେହି କୂଳରେ
ଜାହାଜ ଲଗେଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିରକଲେ। ୪୦ସେମାନେ ଲଙ୍ଗର
ଗୁଡ଼ିକ କାଟି ସମୁଦ୍ରରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ। ସେମାନେ ମଙ୍ଗର
ଦଉଡ଼ି ଫିଟେଇ ପବନରେ ସାମନା ପାଲଟି ଉଠାଇଲେ।
ତାପରେ ସେମାନେ ବାଲିତଟ ଆଡ଼କୁ ଯାତ୍ରା କଲେ।
୪୧କିନ୍ତୁ ଜାହାଜଟି ଦୁଇଟି ସମୁଦ୍ରର ସଙ୍ଗମ ସ୍ଥାନରେ
ଗୋଟିଏ ବାଲିଚଡ଼ାଠାରେ ଧକ୍କା ଖାଇ ଲାଗିଗଲା। ତେଣୁ
ଜାହାଜର ଆଗ ଅଂଶ ଅଚଳ ହୋଇଗଲା ଓ ପଛ ଭାଗ
ଲହରୀ ଧକ୍କାରେ ଭାଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା।
୪୨ବନ୍ଦୀମାନେ କାଳେ ପହଁରି ଖସି ପଳେଇବେ, ସେଥିପାଇଁ
ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ
ଚିନ୍ତା କଲେ। ୪୩କିନ୍ତୁ ସେନା ଅଧିକାରୀ ଯୂଲିଅ ପାଉଲଙ୍କୁ
ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ। ତେଣୁ ବନ୍ଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ମାରିଦେବା ପାଇଁ ସେ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ
ନାହିଁ। ସେ ପହଁରି ଜାଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ଡେଇଁ
ପଡ଼ି ପହଁରିପହଁରି କୂଳକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।
୪୪ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜର କୌଣସି କାଠ ପଟା ବା
ଭଙ୍ଗା ଅଂଶକୁ ଧରି ବା ଭେଳା ସାହାଯ୍ୟରେ କୂଳକୁ ଯିବା
ପାଇଁ କହିଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତେ ନିରାପଦରେ
କୂଳରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। କାହାରି ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ନାହିଁ।

ମେଲିଟୀ ଦ୍ୱୀପରେ ପାଉଲ

୨୮ ଆମ୍ଭେ ନିରାପଦରେ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ
ଜାଣିଲୁ ଯେ, ସେହି ଉପଦ୍ୱୀପର ନାମ ମେଲିଟୀ
ସେତେବେଳେ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା। ୨ବହୁତ ଥଣ୍ଡା ଲାଗୁଥିଲା,
ଦ୍ୱୀପର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ଦୟା
ଦେଖାଇଲେ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭପାଇଁ ନିଆଁ ଜଳେଇ ଆମ୍ଭକୁ
ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ୩ପାଉଲ ବଡ଼ାଏ କାଠ ଏକତ୍ର କରି
ନିଆଁରେ ପକାଇଲେ। ସେତେବେଳେ ନିଆଁର ଉତ୍ତାପ
ହେତୁ ଗୋଟିଏ ବିଷାକ୍ତ ସାପ ବାହାରି ପାଉଲଙ୍କ ହାତକୁ
କାମୁଡ଼ି ଦେଲା। ୪ସେଠାର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ
ସାପ ଝୁଲୁ ଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ନିଜନିଜ
ଭିତରେ କୁହା କୁହି ହେଲେ, "ଏ ଲୋକଟା ନିଶ୍ଚୟ
ହତ୍ୟାକାରୀ। ଯଦିଓ ଏ ଲୋକ ସମୁଦ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲା,
କିନ୍ତୁ ନ୍ୟାୟ ଏହାକୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଦେଲା ନାହିଁ।" ୫ମାତ୍ର
ପାଉଲ ହାତ ଛାଞ୍ଚାଡ଼ି ସାପଟିକୁ ନିଆଁରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ।
ଏଥିରେ ତାହାଙ୍କର କିଛି କ୍ଷତି ହେଲା ନାହିଁ। ୬ଲୋକେ
ଆଶା କରି ଥିଲେ ସେ ଫୁଲି ଯିବ ବା ତଳେ ପଡ଼ି
ମରିଯିବ। କିନ୍ତୁ ବହୁତ ସମୟ ପରେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କର
କିଛି କ୍ଷତି ହେବାର ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ
ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା ବଦଳିଗଲା। ତାହାଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ଭାବିଲେ।
୭ସେହି ଅଞ୍ଚଳ ନିକଟରେ ଦ୍ୱୀପର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କର କେତେ ଖଣ୍ଡି ଜମି ଥିଲା। ତାହାଙ୍କର ନାମ
ପୁବ୍ଲିୟ। ସେ ତାହାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇ ଆମ୍ଭକୁ ତିନି ଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖି ଅତିଥି ସତ୍କାର କଲେ। ୮ସେହି ସମୟରେ
ପୁବ୍ଲିୟଙ୍କ ପିତା ଜ୍ୱର ଓ ଝାଡ଼ାରେ ଶଯ୍ୟାଶାୟୀ ଥିଲେ।
ପାଉଲ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ପ୍ରାର୍ଥନା
ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ରଖି ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ
କରିଦେଲେ। ୯ଏପରି ହେବାର ଦେଖି ଦ୍ୱୀପରେ ଥିବା
ଅନ୍ୟ ପୀଡ଼ିତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ସୁସ୍ଥ ହେଲେ।
୧୦ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ ବହୁତ ଉପହାର ସହିତ ସମ୍ମାନ
ଦେଲେ। ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ତିନି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲୁ।
ଆମ୍ଭେ ଜଳଯାତ୍ରାରେ ବାହାରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ
ଆମ୍ଭକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜିନିଷମାନ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ।

ପାଉଲଙ୍କ ରୋମକୁ ଗଲେ

୧୧ଆମ୍ଭେ ତିନି ମାସ ପରେ ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରିଆ ନଗରୀର
ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ ଚଢ଼ି ପୁଣି ଯାତ୍ରା କଲୁ। ତାର ନାମ
ମିଥୁନ ଥିଲା। ଏହି ଜାହାଜଟି ମେଲିଟୀ ଦ୍ୱୀପରେ ଶୀତକାଳ
ବିତାଇଥିଲା। ୧୨ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଥିରେ ସୁରାକୁସା ନଗରୀରେ
ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ତିନି ଦିନ ରହିଲୁ। ୧୩ସେଠାରୁ ବାହାରି
ଆମ୍ଭେ ରେଗିୟ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ
ଦିନ ରହିବା ପରେ ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ବହିଲା। ଆମ୍ଭେ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ପୁତେଅଲୀ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ। ୧୪ସେଠାରେ
ଆମ୍ଭେ କେତେକ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲୁ। ସେମାନେ ଆମ୍ଭକୁ
ସେଠାରେ ସାତ ଦିନ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ।
ତା'ପରେ ଆମ୍ଭେ ରୋମକୁ ଆସିଲୁ। ୧୫ରୋମରେ ଥିବା
ଭାଇମାନେ ଆମ୍ଭ ଆସିବା ବିଷୟରେ ଖବର ପାଇଥିଲେ।
ସେମାନେ "ଆପ୍ପିୟଙ୍କ ହାଟ" ଓ "ତିନି ସରେଇ ଘର"
ସ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭକୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ

ଦେଖି ପାଉଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ
ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ।

ରୋମରେ ପାଉଲ

୧୬ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ରୋମ ଗଲୁ, ପାଉଲଙ୍କୁ ରୋମରେ
ଏକାକୀ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଲା। କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ
ପାଖରେ ଜଣେ ସୈନିକ ସବୁବେଳେ ଜଗି ରହିଲା।
୧୭ପାଉଲ ତିନି ଦିନ ପରେ ଯିହୂଦୀନେତାମାନଙ୍କୁ
ଡକାଇଲେ। ସେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲା ପରେ ସେ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ଯଦି ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ଆମ୍ଭ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରମ୍ପରା ବିରୁଦ୍ଧରେ
କିଛି କରି ନଥିଲି, ତଥାପି ମୋତେ ଯିରୂଶାଲମରେ ବନ୍ଦୀ
କରି ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପିତ କରାଗଲା।
୧୮ରୋମୀୟମାନେ ମୋତେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ମୋଠାରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଯୋଗ୍ୟ କୌଣସି ଦୋଷ
ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋତେ ମୁକ୍ତ କରି
ଦେବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ। ୧୯କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ଏ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ
ଆପତ୍ତି କଲେ। ତେଣୁ ମୁଁ କାଇସରଙ୍କ ନିକଟରେ
ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି। ମୋର କିନ୍ତୁ ନିଜ
ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଅଭିଯୋଗ
ନାହିଁ। ୨୦ଏଇଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ
କରିବା ଓ କଥା ହେବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲି। ଇସ୍ରାୟେଲର
ଭରସାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ହେତୁ ମୁଁ ଆଜି ଏହି
ଶିକୁଳିରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି।”
୨୧ଯିହୂଦୀ ନେତାମାନେ ଏହା ଶୁଣି ପାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ,
“ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଯିହୂଦା ଦେଶରୁ କୌଣସି
ପତ୍ର ପାଇ ନାହୁଁ। ଆମ୍ଭେ ଯିରୂଶାଲମରୁ ଆସିଥିବା
ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଖବର ବା ମନ୍ଦ
ସୂଚନା ପାଇ ନାହୁଁ। ୨୨ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକ
ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ। ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି
ଦଳର ନିନ୍ଦା ସବୁଠାରେ ହେଉଛି।”
୨୩ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବା ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ଦିନ ସ୍ଥିର କଲେ। ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ
ତାହାଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ। ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ସବୁ କଥା
ବୁଝାଇ ଦେଲେ। ସେ ସକାଳୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଶାଙ୍କ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟ ବୁଝାଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।
୨୪ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ଯିହୂଦୀ ପାଉଲଙ୍କ କଥା
ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ।
୨୫ସେମାନେ ଶେଷରେ ନିଜ-ନିଜ ଭିତରେ ତର୍କବିତର୍କ
କରି ବିଦାୟ ନେଲେ। ସେତେବେଳେ ପାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କଥା କହିଥିଲେ।
୨୬ସେ କହିଲେ,

‘ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ
କୁହ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣିବ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବ ନାହିଁ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଚାହିଁଥିବ, ଓ ଦେଖୁଥିବ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ
ଯାହା ଦେଖିବ, ତାହା ବୁଝିବ ନାହିଁ।
୨୭ହିଁ, ଏଠାରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନ କଠୋର
ହୋଇ ଯାଇଛି। ଏ ଲୋକମାନଙ୍କର କାନ ଅଛି
କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଶୁଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି। ଏମାନେ ସତ
କଥା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଦେଉଛନ୍ତି।
ନ ହେଲେ ହୁଏତ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିରେ
ଦେଖି ପାରନ୍ତେ, କାନରେ ଶୁଣି ପାରନ୍ତେ ଓ ବୁଝି
ପାରନ୍ତେ। ଏହାଦ୍ୱାରା, ସେମାନେ ମନଫେରାଇ ମୋ’
ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି।’
ଯିଶାଇୟ ୬:୯-୧୦

୨୮“ତେଣୁ ମୁଁ ଚାହେଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିରଖ ଯେ,
ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଏହି ପରିତ୍ରାଣର ସମ୍ବାଦ ଅଣଯିହୂଦୀ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାକୁ
ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ଗ୍ରହଣ କରିବେ।” ୨୯*
୩୦ପାଉଲ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଭଡ଼ା ଘରେ
ରହିଲେ। ୩୧ଯେତେଲୋକ ପାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ
ଆସୁଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ସ୍ୱାଗତ କଲେ ଓ ପାଉଲ
ମୁକ୍ତ ଭାବରେ, ବିନା ବାଧାରେ ପୁଣି ଅତି ସାହସର ସହିତ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ
ପ୍ରଚାର କଲେ। ପୁଣି ସେହି ଶିକ୍ଷା ଦେବାରୁ କେହି ହେଲେ
ତାହାଙ୍କୁ ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ।

ପଦ ସଂଖ୍ୟା ୨୯ ଏହି କଥା କହିବା ପରେ ଯିହୂଦୀମାନେ ନିଜନିଜ ଭିତରେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରି ଚାଲି ଗଲେ।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: http://www.wbtc.org

Order online – To order a copy of our texts online, go to: http://www.wbtc.org

Current license agreement – *This license is subject to change without notice. The current license can be found at:* http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html